

ความสัมพันธ์ของทัศนคติต่อแนวโน้มของผู้ปกครองนักเรียนนอกทิสติก
ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล

สุดา ปันพานิช

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาดนตรี
ปีการศึกษา 2556
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

**THE RELATION BETWEEN ATTITUDE AND BEHAVIORAL
TENDENCY OF AUTISTIC STUDENTS' PARENTS
TOWARDS MUSIC EXTRACURRICULAR
ACTIVITY AT SOMTHAWIN SCHOOL**

SUDA PANPANICH

**A thesis submitted in partial fulfillment of the requirements for
Master of Arts Programs in Music
Academic Year 2013
Copyright of Bansomdejchaopraya Rajabhat University**

ชื่อเรื่อง ความสัมพันธ์ของทัศนคติต่อแนวโน้มของผู้ปกครองนักเรียน
ของทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรี
ที่โรงเรียนสมถวิล

ชื่อผู้วิจัย สุดา ปั้นพานิช

สาขาวิชา ดนตรี

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม อาจารย์อนุรักษ์ บุญแจ๊ะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา อบรมติให้วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี

..... คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารี วรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.จิตวิทย์ ชันศิริ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ)

..... กรรมการ
(อาจารย์อนุรักษ์ บุญแจ๊ะ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวีโรจน์)

..... กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์จิระพันธ์ อ่อนเลือน)

ฉันทิต์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ชื่อเรื่อง	ความสัมพันธ์ของทัศนคติต่อแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครอง นักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่ โรงเรียนสมถวิล
ชื่อผู้วิจัย	สุดา ปั่นพานิช
สาขาวิชา	ดนตรี
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	อาจารย์อนุรักษ์ บุญแจะ
ปีการศึกษา	2556

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล 2) ศึกษาลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลที่มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครอง และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ของทัศนคติต่อแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่ใช้บริการกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล จำนวน 90 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม มาตรฐานค่า 5 ระดับและแบบตรวจสอบรายการ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย การทดสอบค่าทีและสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า

- 1. ทัศนคติโดยรวมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ด้านสื่อเครื่องดนตรี และด้านประชาสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด
- 2. ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลไม่มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกเพราะผู้ปกครองเห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนดนตรี
- 3. แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติ

คำสำคัญ: ความสัมพันธ์ ทัศนคติ แนวโน้มพฤติกรรม นักเรียนออทิสติก

Title   **The Relation between Attitude and Behavioral Tendency of Autistic Students' Parents towards Music Extracurricular Activity at Somthawin School**

Author   **Suda Panpanich**

Program   **Music**

Major Advisor   **Associate Professor Dr.Manat Wattanachaiyot**

Co-advisor   **Anurak Bunjae**

Academic Year   **2013**

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to study the attitude of autistic students' parents towards music extracurricular activity at Somthawin School 2) to study the personal data affecting behavioral tendency of autistic students' parents 3) to study the relation between attitude and behavioral tendency of autistic students' parents towards music extracurricular activity at Somthawin School. The population included 90 parents. Data was collected using 5-point rating scale questionnaire and checklist and was statistically analyzed in percentage, arithmetic mean, standard deviation, t-test, and Pearson's Correlation Coefficient.

The findings revealed as follows:

1. The attitude of autistic students' parents towards music extracurricular activity at Somthawin School was generally found at high level. After item analysis ,the one with the highest mean was activity followed by musical instruments and public relation.

2. The personal data did not affect behavioral tendency of autistic students' parents towards music extracurricular activity since they realized the importance and advantages gained from music study.

3. The behavioral tendency of autistic students' parents towards music extracurricular activity did not correlate with attitude.

Keywords: Relation, Attitude, Behavioral Tendency, Autistic Students

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้ประสบความสำเร็จลงด้วยดี โดยได้รับความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ดร.โกวิท ชันศิริ รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยศ ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์ อาจารย์อนุรักษ์ บุญแจและอาจารย์จิระพันธ์ อ่อนเถื่อน ที่ให้คำแนะนำดูแลเอาใจใส่ตรวจแก้ไขอย่างละเอียด จึงขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณท่านผู้อำนวยการและผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนสมถวิล(พระ โขนง)ที่ให้ความช่วยเหลือและอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจนวิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จเรียบร้อยด้วยดี

ขอขอบคุณนางสาวอรทัย ปิยะพิเชษฐกุล นางสาวชลธิชา สุดาลักษณ์ และนายภัทรวุฒิ ดินปรารักษ์ภาดา ที่ให้ความช่วยเหลือในการตรวจและหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ต่างๆ ให้แก่ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาที่ได้ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ขอบคุณครอบครัวบ้านพานิชทุกท่านที่คอยให้กำลังใจ รวมถึงเพื่อนร่วมงาน และพี่ๆเพื่อนๆ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษาและสาขาการบริหารงานดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ทุกท่านที่เป็นกำลังใจและช่วยเหลือเอื้ออาทรจนวิทยานิพนธ์นี้แล้วเสร็จ

สุดท้ายนี้คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบแด่บุพการี ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ด้วยความเคารพ

สุดา บ้านพานิช

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ณ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมติฐานการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับทัศนคติ.....	8
ทฤษฎีและแนวความคิดพฤติกรรมผู้บริโภค.....	14
ทฤษฎีแรงจูงใจ.....	28
แนวคิดกลยุทธ์การตลาดสำหรับธุรกิจบริการ.....	31
ดนตรีบำบัด (Music Therapy).....	32
แนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร.....	35
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเด็กออทิสติก (Autistic Child).....	44
ประวัติโรงเรียนสมถวิล.....	57
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	60

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3	
วิธีดำเนินการวิจัย	64
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	64
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	64
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	66
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
บทที่ 4	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	74
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	74
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	74
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
บทที่ 5	
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	122
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	122
วิธีดำเนินการวิจัย.....	122
สรุปผลการวิจัย.....	123
การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน.....	126
อภิปรายผลการวิจัย.....	130
ข้อเสนอแนะ.....	134
บรรณานุกรม	136
ภาคผนวก	141
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	142
ภาคผนวก ข หนังสือราชการ.....	144
ภาคผนวก ค ตัวอย่างแบบสอบถาม.....	149
ภาคผนวก ง แบบตอบรับการเผยแพร่บทความวิจัย.....	154
ภาคผนวก จ สำเนาประกาศนียบัตร.....	171
ประวัติผู้วิจัย	173

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดง 3 กิจกรรม ความสนใจและความคิดเห็นที่แสดงลักษณะแบบการดำเนินชีวิต....	20
2	แสดงคำถาม 7 คำถามเพื่อหาคำตอบ 7 ประการเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภครวม.....	25
3	แสดงจำนวนร้อยละของผู้ปกครองจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนและระดับการศึกษาของนักเรียนในปกครอง.....	75
4	การวิเคราะห์ทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนอหิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร วิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล.....	78
5	แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและทัศนคติที่มีต่อแบบสอบถาม..	78
6	แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามในเรื่อง เมื่อบุตรหลานของท่านเรียนจบ 1 เทอมแล้วจะลงเรียนต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร วิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลหรือไม่.....	85
7	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามในเรื่องจะบอกต่อบุคคลอื่นให้ มาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลหรือไม่.....	86
8	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามในเรื่องบอกต่อบุคคลอื่นจะ บอกถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลอย่างไร.....	87
9	แสดงการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนอหิสติกที่มีต่อ กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลจำแนกตามเพศ.....	88
10	แสดงการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนอหิสติกที่มีต่อ กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลจำแนกตามอายุ.....	90
11	แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ความแตกต่างของทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียน อหิสติกต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล จำแนกตามอายุ.....	91
12	แสดงการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนอหิสติกที่มีต่อ กิจกรรมเสริมหลักสูตรดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลจำแนกตามระดับการศึกษา.....	92
13	แสดงการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนอหิสติกที่มีต่อ กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลจำแนกตามอาชีพ.....	94

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
14	แสดงการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลจำแนกตามรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน.....	96
15	แสดงการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลจำแนกตามระดับการศึกษาของนักเรียน.....	98
16	แสดงการทดสอบความแตกต่างของแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อการเรียนกิจกรรมวิชาดนตรีเสริมหลักสูตรที่โรงเรียนสมถวิลจำแนกตามเพศ	100
17	แสดงการทดสอบความแตกต่างของแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล จำแนกตามอายุ.....	102
18	แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ ความแตกต่างของแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล จำแนกตามอายุ.....	103
19	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล จำแนกตามระดับการศึกษา.....	104
20	แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ ความแตกต่างของแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลจำแนกตามระดับการศึกษา.....	105
21	แสดงการทดสอบความแตกต่างของแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล จำแนกตามอาชีพ.....	107
22	แสดงการทดสอบความแตกต่างของแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล จำแนกตามรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน.....	108
23	การทดสอบความแตกต่างของแนวโน้มของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	109

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
24	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองเรื่อง เมื่อบุตรหลานของท่านเรียนจบ 1 เทอมแล้วจะลงเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลต่อหรือไม่กับทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนอหิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล.....	111
25	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนอหิสติกต่อการที่ท่านจะบอกต่อบุคคลอื่นให้มาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลหรือไม่กับทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนอหิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล.....	112
26	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างด้านหากท่านบอกต่อบุคคลอื่นท่านจะบอกถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลอย่างไรกับทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนอหิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล.....	115
27	แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	116

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	7
2 โมเดลองค์ประกอบทัศนคติ.....	10
3 ปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม.....	15
4 การดำเนินชีวิตและกระบวนการบริโภค.....	19
5 ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ตามแนวความคิดของมาส โลว์.....	31
6 การใช้เครื่องมือทางการตลาดสำหรับธุรกิจบริการ.....	33

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่า คนตรี ส่งผลอันยิ่งใหญ่กับชีวิตมนุษย์เพราะเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต เป็นมรดกทางสังคมและวัฒนธรรมเป็นสื่อในการแสดงออกถึงความรู้สึกและอารมณ์ของมนุษย์ ดังนั้นการเรียนดนตรีถือเป็นการศึกษาอีกรูปแบบหนึ่งซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการครบทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ปัจจุบันการเรียนการสอนดนตรีจัดให้มีทั้งในหลักสูตร นอกหลักสูตร และการเรียนการสอนตามอัธยาศัยตามรูปแบบการเรียนการสอนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติรวมถึงในสถาบันอุดมศึกษาได้จัดให้มีการเรียนการสอนหลักสูตรดนตรีตั้งแต่ระดับปริญญาตรีจนถึงระดับบัณฑิตศึกษาซึ่งเป็นการศึกษาขั้นสูงสุด การเรียนการสอนดนตรีที่จัดให้มีในสถาบันชั้นสูง จึงเป็นตัวสะท้อนถึงความสำคัญของดนตรีที่มีต่อสังคมมนุษย์ตั้งแต่ยุคอดีตจนถึงปัจจุบัน

นาวพร มุสิกทอง (2549, น.1) กล่าวว่า จากผลการวิจัยมากมายที่ชี้ให้เห็นว่าคนตรีนั้นมีผลต่อสมองคนเรา คนตรีสามารถช่วยพัฒนาระบบต่างๆ ภายในสมองให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนั้นดนตรียังเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลในการช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ บิดา มารดา จึงให้ความสำคัญกับการเรียนดนตรีตั้งแต่เด็ก เพราะมีความเชื่อว่าดนตรีจะมีผลต่อการพัฒนาสมองซีกขวา ซึ่งเกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ และมีผลต่อการพัฒนาการทางอารมณ์ของเด็ก ดังนั้น บิดามารดาจำนวนมากนิยมให้บุตรได้เรียนวิชาดนตรี เป็นวิชาเสริมนอกเหนือจากเรียนวิชาปกติ

ปัจจุบันการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรี ได้รับการส่งเสริมให้บูรณาการประยุกต์ใช้ได้หลายบริบท เช่น ด้านการศึกษา ด้านการแพทย์ โดยนำไปใช้เสริมสร้างสุขภาวะทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น รวมไปถึงการกระตุ้นเพื่อเสริมสร้างทักษะ และพัฒนาการด้านต่าง ๆ สำหรับเด็กที่มีความต้องการเป็นพิเศษ ซึ่งหนึ่งในกลุ่มเด็กที่มีความบกพร่องคือเด็กออทิสติก

ผดุง อารยะวิญญู (2546, น.1) เด็กออทิสติก คือ เด็กที่มีความบกพร่องทางพัฒนาการด้านการสื่อสารภาษาและด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นภาวะอาการออทิสติกมีโอกาสดังกล่าวได้กับเด็กทุกเชื้อชาติทุกศาสนาทุกวัฒนธรรม และทุกสภาพครอบครัว ส่วนสาเหตุที่แน่นอนยังไม่สามารถอธิบายได้ แต่ทางการแพทย์เชื่อว่าภาวะอาการออทิสติกอาจเกิดจากพัฒนาการที่ผิดปกติจากการผสมผสานการรับรู้ความรู้สึก และการเคลื่อนไหว จึงทำให้มีพฤติกรรมที่ผิดปกติ เป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ทางการศึกษาประเภทหนึ่ง เด็กกลุ่มนี้ต้องการการศึกษาพิเศษในลักษณะที่แตกต่างไปจากการศึกษาที่ให้กับเด็กปกติ นอกจากนั้นการช่วยเหลือเด็กออทิสติกนั้นก็มีความคล้ายกับเด็กพิการทั่วไป คือ การช่วยเหลือจำเป็นต้องกระทำแต่แรกเริ่มเมื่ออายุยังน้อย โดยต้องกระทำด้วยความอดทนและต่อเนื่อง ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างผู้ปกครองและทีมพัฒนาการบำบัด อันประกอบด้วย แพทย์ พยาบาล นักจิตวิทยา นักกิจกรรมบำบัด นักพฤติกรรมศาสตร์ และครูการศึกษาพิเศษ ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาเด็กออทิสติกให้มีศักยภาพสูงสุดเท่าที่จะทำได้ แม้ในปัจจุบันไม่มียาใดสามารถรักษาโรคออทิสติกได้แต่เราสามารถช่วยเหลือเด็กออทิสติกให้มีพัฒนาที่ดีขึ้นและมีชีวิตใกล้เคียงกับเด็กปกติมากที่สุด การวิจัยพบว่าวิธีช่วยเหลือที่ดีที่สุด คือการกระตุ้นพัฒนาการของเด็กอย่างเข้มข้นตั้งแต่ตรวจพบเมื่ออายุน้อย

การจัดการศึกษาเพื่อใ้บรรลุเป้าหมายในการพัฒนาประเทศนี้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาอย่างมากโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (2550, น.15) บทบัญญัติในมาตรา 49 กล่าวว่าบุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพหรือผู้อยู่ในสภาวะยากลำบากต้องได้รับสิทธิตามวรรคหนึ่งและการสนับสนุนจากรัฐเพื่อให้ได้รับการศึกษาโดยทัดเทียมกับบุคคลอื่น การจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพหรือเอกชน การศึกษาทางเลือกของประชาชน การเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ย่อมได้รับความคุ้มครองและส่งเสริมที่เหมาะสมจากรัฐ

จากการศึกษาแนวนโยบายของรัฐ ได้ให้ความสำคัญในการจัดการศึกษาแก่ผู้พิการหรือผู้ทุพพลภาพ เพื่อให้โอกาสได้รับสิทธิและบริการทางการศึกษามาก การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นกลไกที่สำคัญอีกทางหนึ่งในการพัฒนาศักยภาพของผู้พิการ ให้มีประสบการณ์ที่ดี เป็นส่วนส่งเสริมการเรียนการสอนตามประมวลการเรียนในหลักสูตรให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อให้เด็กเจริญอกงามทุกด้าน ดำรงตนเป็นพลเมืองดีสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้

ดังนั้น การวางแผนในการใช้ กิจกรรมเสริมหลักสูตรดนตรี ในสถานศึกษาจึงควรจะได้รับ การพิจารณาว่าเป็นเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่ง ซึ่งจะต้องคำนึงถึงเมื่อมีการทำหลักสูตร โดยการนำ การเรียนทักษะดนตรีและกิจกรรมดนตรีมาประยุกต์ใช้เพื่อช่วยในการพัฒนาด้านสมองและพฤติกรรมของเด็กออทิสติก รวมทั้งเป็นประโยชน์ต่อการบรรลุผลในการบรรเทาปัญหาความบกพร่อง ตลอดจนเสริมสร้างพัฒนาการด้านร่างกาย สังคม อารมณ์และการสื่อสาร

โรงเรียนสมถวิล (พระโขนง) เป็นโรงเรียนเอกชน ที่มีนโยบายจัดการเรียน การสอน มุ่งเน้น พัฒนาส่งเสริมด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ตามศักยภาพ ความสนใจ ความถนัด ของนักเรียนให้โอกาสกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย สติปัญญา ได้เรียนร่วมกับนักเรียน

ปกติโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดการเรียนการสอนให้เกิดกระบวนการคิด การปฏิบัติและการแก้ปัญหาเป็น โดยเปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงชั้นมัธยมปีที่ 3 ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ และเปิดโครงการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษรวมทั้งเด็กออทิสติก โดยมุ่งพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี คนเก่ง มีความเป็นไทย ก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ให้โอกาสนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนรู้ร่วมกับนักเรียนปกติ และมีความสุขกับการเรียนรู้ ได้จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรหลายแขนงวิชา ได้แก่ นาฏศิลป์ ตะวันตก เทควันโด ดนตรีไทยและดนตรีสากล โดยจัดขึ้นนอกเวลาเรียน เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรสำหรับนักเรียนปกติและนักเรียนออทิสติก โดยใช้แผนการศึกษารายบุคคล (Individual Education Programmed) โดยประสานความร่วมมือ 3 ฝ่าย ประกอบด้วย ผู้ปกครอง นักกิจกรรมบำบัด ครูผู้สอน เพื่อให้นักเรียนที่มีความสนใจมีความสามารถและความถนัดในด้านดนตรีรวมถึงเด็กออทิสติกที่ต้องการพัฒนากล้ามเนื้อเล็ก กล้ามเนื้อใหญ่ การสื่อสารและพัฒนาด้านสมาธิ อันเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้มีประสบการณ์ที่นอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน รวมทั้งพัฒนาความรู้ความสามารถอย่างเป็นระบบและช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ โดยจัดเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่นักเรียนได้เข้าร่วมด้วยความสมัครใจ เป็นกิจกรรมที่อยู่ในความดูแลของสถานศึกษา โดยมีครูที่ปรึกษากิจกรรมเป็นผู้รับผิดชอบและไม่มีการให้หน่วยกิตแต่อย่างใด

จากความสำเร็จและสภาพปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยในฐานะครูพิเศษดนตรีสากลกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรี ภายใต้แผนการศึกษารายบุคคล (Individual Education Programmed) ที่โรงเรียนสมถวิล พบว่าการสอนเสริมวิชาดนตรี โดยการใช้ดนตรีเป็นเครื่องมือในกระตุ้นและการบำบัดอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องมีผลทำให้เด็กออทิสติกมีพัฒนาการที่ดีขึ้น ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาความสัมพันธ์ของทัศนคติผู้ปกครอง ด้านกิจกรรม ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่และสื่อกิจกรรม ด้านราคา ด้านกระบวนการ ด้านประชาสัมพันธ์ ที่มีต่อแนวโน้มของผู้ปกครองต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีในอนาคต ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางในการวางแผนเพื่อการพัฒนาปรับปรุงการบริหาร ตลอดจนการวางแผนกลยุทธ์การบริการ เพื่อให้การปฏิบัติการในด้านต่าง ๆ เหมาะสมกับผู้เรียนและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองของนักเรียนออทิสติกที่โรงเรียนสมถวิล รวมทั้งเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารธุรกิจดนตรีที่มีกลุ่มเป้าหมายเดียวกัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลที่มีผลต่อทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล
2. เพื่อศึกษาลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลที่มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกต่อ แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผู้ปกครองที่มีข้อมูลส่วนบุคคลประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ ระดับการศึกษาของนักเรียน แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล แตกต่างกัน
2. ผู้ปกครองที่มีข้อมูลส่วนบุคคลประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ ระดับการศึกษาของนักเรียน แตกต่างกัน มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล แตกต่างกัน
3. ทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ คือกลุ่มผู้ปกครองของเด็กออทิสติกที่ใช้บริการกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล จำนวน 90 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ปกครอง คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษาของนักเรียนในปกครอง

2. ทักษะของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล 7 ด้าน คือ ด้านกิจกรรม ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่ ด้านสื่อกิจกรรม และเครื่องดนตรี ด้านราคา ด้านกระบวนการ ด้านประชาสัมพันธ์

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่

แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อให้ได้ทราบถึงความสัมพันธ์ของทักษะต่อแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มี ต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล
2. เพื่อให้ได้ความรู้จากการทำวิจัยครั้งนี้มาเป็นแนวทางในการวางแผนเพื่อการพัฒนาแก้ไขและปรับปรุงการบริหาร กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล
3. เพื่อให้ได้ความรู้จากการทำวิจัยครั้งนี้มาเป็นแนวทางในการบริหารธุรกิจดนตรีที่มีกลุ่มเป้าหมายเดียวกัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ทัศนคติ หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึกภายใน และความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล โดยมีผลสืบเนื่องมาจากการรับรู้ ความเข้าใจ ความเชื่อ เป็นสิ่งกระตุ้นให้รู้สึกไปในทางที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ใน 6 ด้าน คือ ด้านกิจกรรม ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่ ด้านสื่อและเครื่องดนตรี ด้านราคา ด้านกระบวนการและ ด้านประชาสัมพันธ์

แนวโน้มพฤติกรรม หมายถึง การที่ผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่เรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลแล้วจะมีพฤติกรรมที่จะให้บุตรเรียนดนตรีต่อและบอกต่อบุคคลอื่น

ผู้ปกครอง หมายถึง ผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่เรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล เป็นผู้มีอำนาจซื้อและมีอำนาจในการตัดสินใจของบุตร

นักเรียนออทิสติก หมายถึง นักเรียนที่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่ามีพฤติกรรมที่ผิดปกติและมีปัญหาทางด้านอารมณ์อย่างชัดเจน มักแยกตัวตามลำพัง เนื่องจากมีความบกพร่องด้านการรับรู้ พัฒนาการด้านการสื่อสาร ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และศึกษาอยู่ระหว่างชั้นอนุบาลถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่โรงเรียนสมถวิล

โรงเรียนสมถวิล หมายถึง โรงเรียนเอกชน เปิดสอนตั้งแต่ระดับ อนุบาล ถึง ชั้นมัธยมปีที่ 3 ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่ในซอยสุขุมวิท 62/1 มีนโยบายจัดการเรียน การสอน มุ่งเน้น พัฒนาส่งเสริมด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ตามศักยภาพ ความสนใจ ความถนัด ของนักเรียน ให้โอกาสกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย สติปัญญา ได้เรียนร่วมกันกับ นักเรียนปกติ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดการเรียนการสอนให้เกิดกระบวนการคิด การปฏิบัติ และการ แก้ปัญหาเป็น โดยเปิดโครงการช่วยเหลือพัฒนาการส่งเสริมสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการเป็น พิเศษรูปแบบการเรียนร่วม มีวิสัยทัศน์ มุ่งจัดการศึกษา

- ให้นักเรียนมีความพร้อมด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา
- มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรู้ และความสามารถเต็มตามศักยภาพ
- มีความเป็นประชาธิปไตย
- ให้โอกาสกับนักเรียนที่ด้อยโอกาสได้เรียนรู้ร่วมกับนักเรียนปกติ สามารถดำรงชีวิตใน สังคมได้อย่างมีความสุข

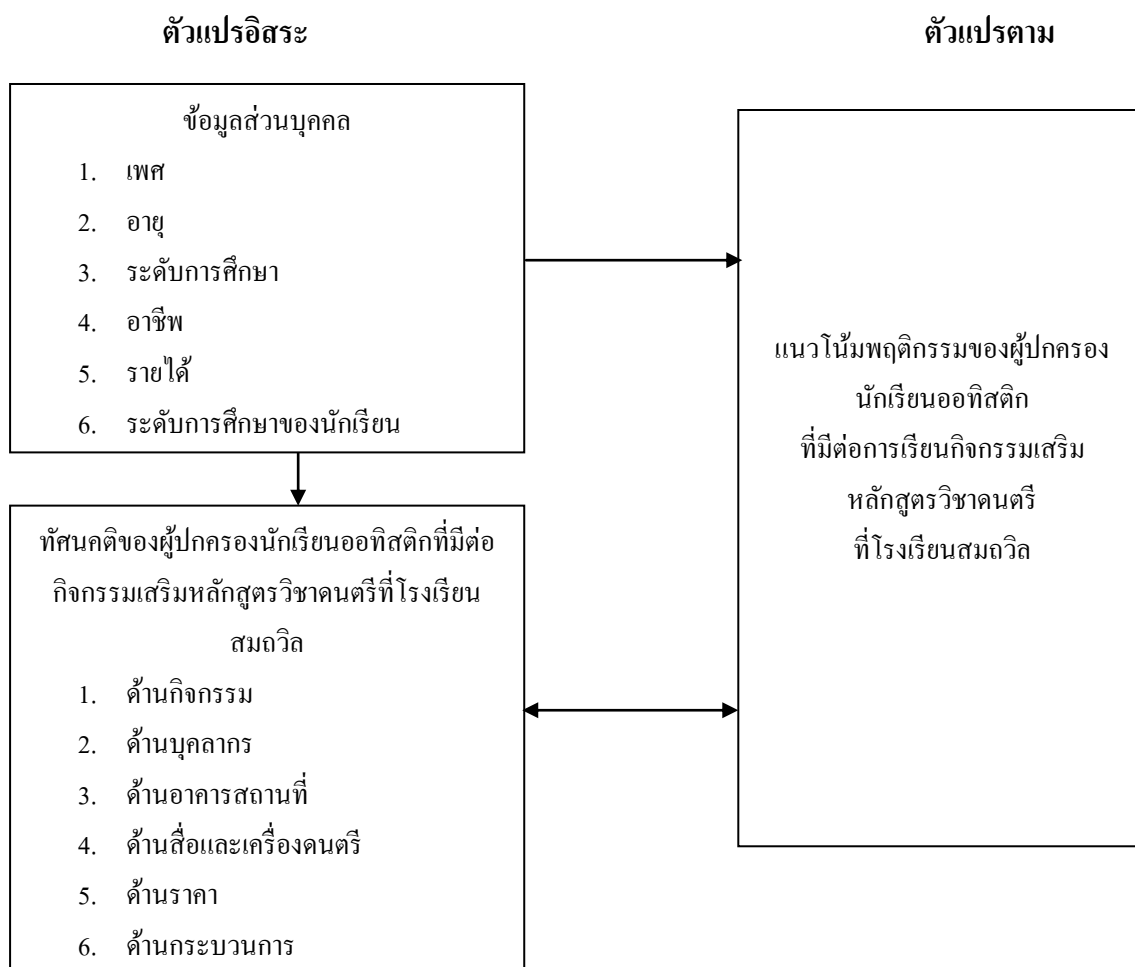
ครูพิเศษคนตรี หมายถึง บุคคลที่ทำหน้าที่สอนทักษะคนตรีในกิจกรรมเสริมหลักสูตร คนตรีที่โรงเรียนสมถวิลจัดขึ้นในช่วงเวลาตั้งแต่ 14.30 น. เป็นต้นไป เพื่อให้นักเรียนที่มีความสนใจ มีความสามารถ และความถนัดในด้านคนตรี รวมถึงนักเรียนออทิสติกที่ต้องการบำบัดทางด้าน กล้ามเนื้อเล็ก กล้ามเนื้อใหญ่ และพัฒนาด้านการมีสมาธิ โดยได้ประสานข้อมูลจากศูนย์พัฒนา ศักยภาพผู้เรียนที่จัดขึ้นใน โรงเรียนสมถวิล นักจิตวิทยา นักกิจกรรมบำบัด นักอรรถบำบัด นัก กายภาพบำบัด และนำข้อมูลซึ่งถือเป็นตัวกำหนดแนวทางพื้นฐานในการจัดกิจกรรมคนตรี เพื่อ นำไปแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนออทิสติก

กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาคนตรี หมายถึงบริการสอนเสริมวิชาคนตรีในโรงเรียนสมถวิล โดยครูพิเศษคนตรีที่มีความรู้ด้านทักษะคนตรี และมีประสบการณ์ด้านเด็กออทิสติก ในลักษณะของ กิจกรรมคนตรี หลักสูตรนอกระบบ ภายใต้แผนการศึกษารายบุคคล IEP โดยมุ่งเน้นการสอน เสริมทักษะวิชาคนตรีเพื่อเพิ่มพูนทักษะด้านคนตรีแก่นักเรียนออทิสติก รวมทั้งส่งผลให้ได้รับการ กระตุ้นพัฒนาการที่มากขึ้นจากการใช้คนตรีบำบัดอย่างเป็นระบบ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1)ศึกษาลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลที่มีผลต่อทัศนคติ ของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาคนตรีที่ โรงเรียนสมถวิล 2)ศึกษาลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลที่มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มี ต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาคนตรีที่โรงเรียนสมถวิล และ 3)ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ

ของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกกับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล โดยผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาและกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ
2. ทฤษฎีและแนวคิดพฤติกรรมผู้บริโภค
3. ทฤษฎีแรงจูงใจ
4. แนวคิดกลยุทธ์การตลาดสำหรับธุรกิจบริการ
5. แนวคิดดนตรีบำบัด
6. แนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร
7. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเด็กออทิสติก
8. ประวัติโรงเรียนสมถวิล
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

แนวความคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

ทัศนคติ (Attitude) เป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับการแสดงออกถึงความรู้สึกที่อยู่ภายในซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ที่มีต่อสิ่งเร้าต่างๆ และสะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งประเมินผลออกมาในลักษณะของความชอบหรือไม่ชอบ ความพึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจ

นักจิตวิทยาหรือนักวิชาการหลายท่านจึงได้กำหนดความหมายที่เกี่ยวกับทัศนคติ ไว้มากมายที่แตกต่างกันตามความเชื่อและทฤษฎีของแต่ละท่านดังต่อไปนี้

ชิฟแมนและคานุก (Schiffman and Kanuk, 1994, น.657) ทัศนคติ หมายถึงความโน้มเอียงที่เรียนรู้ เพื่อให้มีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับลักษณะที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรืออาจหมายถึง การแสดงความรู้สึกภายในที่สะท้อนว่าบุคคลมีความโน้มเอียง พึงพอใจหรือไม่พอใจ ต่อบางสิ่ง เช่น ตราสินค้า บริการ ร้านค้าปลีก เนื่องจากเป็นผลของกระบวนการทางจิตวิทยา ทัศนคติไม่สามารถสังเกตเห็นได้โดยตรง แต่ต้องแสดงว่าบุคคลกล่าวถึงอะไรหรือทำอะไร

เลาดอน (Loudon, 1979, น.504) ทักษะคือ การพิจารณาทัศนคติในแง่บวกกับแง่ลบ หรือ ความชอบและความไม่ชอบหรือเป็นการมองทัศนคติในแง่ของความรู้สึกหรือการประเมินปฏิกิริยาตอบโต้ต่อสิ่งใด ๆ

ธงชัย สันติวงษ์ (2549, น.168) ทักษะเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล เป็นการจัดระเบียบของแนวความคิด ความเชื่อ อุปนิสัย และสิ่งจูงใจที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งเสมอ การจัดระเบียบดังกล่าว จะมีลักษณะที่รวมตัวขึ้นหลังจากที่ได้มีการประเมินเป็นแนวโน้มไปในทางใดทางหนึ่งเสมอ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ (2542, น.44) ทักษะ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งผู้บริโภครู้จากประสบการณ์ในอดีต โดยใช้เป็นตัวเชื่อมระหว่างความคิดและพฤติกรรมนักรตลาดนิยมใช้เครื่องมือการโฆษณาเพื่อสร้างทัศนคติที่ดีต่อผลิตภัณฑ์และตราสินค้า

เสรี วงษ์มณฑา (2541, น.106) ทักษะ (Attitude) หมายถึง ความโน้มเอียงที่เรียนรู้เพื่อให้มีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับลักษณะที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Schiffman and Kanuk, 1994, น.657) หรืออาจหมายถึง การแสดงความรู้สึกภายในที่สะท้อนว่าบุคคลมีความโน้มเอียง พึงพอใจหรือไม่พอใจต่อบางสิ่ง เช่น ตราสินค้า บริการ ร้านค้าปลีก เนื่องจากเป็นผลของกระบวนการทางจิตวิทยา ทักษะไม่สามารถสังเกตเห็นได้โดยตรงแต่ต้องแสดงว่าบุคคลกล่าวถึงอะไรหรือทำอะไร

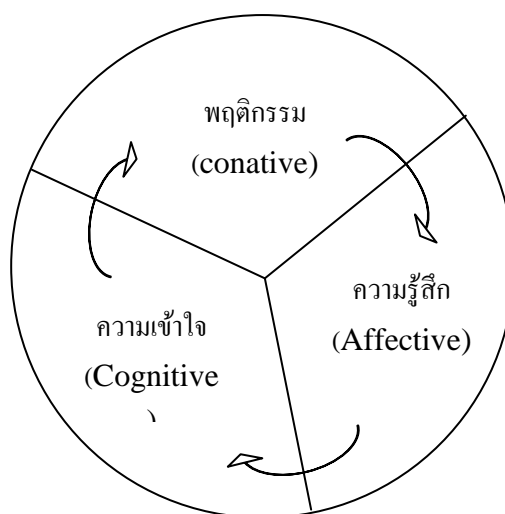
Attitude ภาษาไทยมีคำหลายคำ เช่น ทักษะ เจตคติ ท่าทีความรู้สึก แต่ในความหมายของศัพท์ คือ ความพร้อมที่จะปฏิบัติ (Readiness to act) ถ้าเรามีท่าทีความรู้สึกหรือทัศนคติในเชิงบวก เราย่อมปฏิบัติออกมาในทางบวก แต่ถ้าเรามีท่าทีความรู้สึกในเชิงลบ เราก็ปฏิบัติออกมาในทางลบ ทัศนคติจึงมีลักษณะ

1. ทักษะเชิงบวก (Positive attitude) $\xrightarrow{\text{ทำให้เกิด}}$ การปฏิบัติออกมาในทางบวก (Act positively)
2. ทักษะเชิงลบ (Negative attitude) $\xrightarrow{\text{ทำให้เกิด}}$ การปฏิบัติออกมาในทางลบ (Act negatively)

จากการความหมายของทัศนคติที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ทักษะ คือ การแสดงออกถึงความรู้สึกภายในที่ มีการรับรู้ ความเข้าใจ ความเชื่อและแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มของบุคคลในเชิงบวก หรือลบ ที่จะนำไปสู่พฤติกรรมตอบสนองต่อบุคคล หรือสิ่งต่าง ๆ

องค์ประกอบของทัศนคติ

โมเดลโครงสร้างทัศนคติ (Structural model of attitudes) การทำความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่าง ทัศนคติและพฤติกรรม นักจิตวิทยาได้สร้างโมเดลเพื่อศึกษาถึงโครงสร้างของทัศนคติ การกำหนดส่วนประกอบของทัศนคติเพื่อจะอธิบายพฤติกรรมที่คาดคะเน ต่อมาจะสำรวจโมเดลทัศนคติที่สำคัญหลายประการ แต่ละโมเดลมีทัศนคติที่แตกต่างกันเกี่ยวกับส่วนประกอบของทัศนคติและวิธีการซึ่งส่วนต่าง ๆ เหล่านี้มีการจัดหรือมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 2 โมเดลองค์ประกอบทัศนคติ

ชิฟแมนและคานุก (Schiffman and Kanuk 1994:น.658) ว่า โมเดลองค์ประกอบทัศนคติ 3 ประการ (Tricomponent attitude model) หมายถึง โมเดลทัศนคติ ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วนคือ

1. ส่วนของความเข้าใจ (Cognitive component) หมายถึง ส่วนหนึ่งของโมเดลองค์ประกอบ ทัศนคติ 3 ประการ ซึ่งแสดงถึงความรู้ (Knowledge) การรับรู้ (Perception) และความเชื่อถือ (Beliefs) ซึ่งผู้บริโภคมีความคิดหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง กล่าวได้ว่า ส่วนของความเข้าใจเป็นส่วนประกอบส่วนแรก ซึ่งก็คือความรู้และการรับรู้ที่ได้รับจากการประสมกับประสบการณ์โดยตรงต่อทัศนคติและข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากหลายแหล่งข้อมูลความรู้นี้ และผลกระทบต่อกรรับรู้จะกำหนดความเชื่อถือ (Beliefs) ซึ่งหมายถึง สภาพด้านจิตใจ ซึ่งสะท้อนความรู้เฉพาะอย่างของบุคคล และมีการประเมินเกี่ยวกับความคิดหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งก็คือการที่ผู้บริโภคมีทัศนคติต่อสิ่งหนึ่ง คุณสมบัติของสิ่งหนึ่ง หรือพฤติกรรมเฉพาะอย่างจะนำไปสู่ผลลัพธ์เฉพาะอย่าง

2. ส่วนของความรู้สึก (Affective component) หมายถึง ส่วนของโมเดลองค์ประกอบทัศนคติ 3 ประการซึ่งสะท้อนถึงอารมณ์ (Emotion) หรือความรู้สึก (Feeling) ของผู้บริโภคที่มีต่อ

ความคิดหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ส่วนของอารมณ์และความรู้สึกมีการค้นพบโดยผู้วิจัยผู้บริโภค ซึ่งมีการประเมินผลเบื้องต้นโดยธรรมชาติ ซึ่งมีการค้นพบโดยการวิจัยผู้บริโภค ซึ่งประเมินทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยการให้คะแนนความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ ดีหรือเลว เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย การวิจัยได้ระบุว่าสภาพอารมณ์จะสามารถเพิ่มประสบการณ์ด้านบวกหรือลบ ซึ่งประสบการณ์จะมีผลกระทบต่อด้านจิตใจและวิธี ซึ่งบุคคลปฏิบัติการใช้การวัดการประเมินผลถึงทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยอาศัยเกณฑ์ ดี – เลว ยินดี – ไม่ยินดี

3. ส่วนของพฤติกรรมที่จะแสดงออก (Conative component หรือ Behavior หรือ Doing) หมายถึง ส่วนหนึ่งของโมเดลองค์ประกอบทัศนคติ 3 ประการ ซึ่งสะท้อนถึงความน่าจะเป็นหรือแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมของผู้บริโภค ด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งต่อทัศนคติที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรืออาจหมายถึงความตั้งใจที่จะซื้อ (Intention to buy) จากความหมายนี้ส่วนของพฤติกรรมจะรวมถึงพฤติกรรมที่เกิดขึ้น รวมทั้งพฤติกรรมและความตั้งใจซื้อของผู้บริโภคด้วยคะแนนความตั้งใจของผู้ซื้อสามารถนำไปใช้เพื่อประเมินความน่าจะเป็นของการซื้อผลิตภัณฑ์ของผู้บริโภคหรือพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดทัศนคติ

นัตยาพร เสมอใจ (2545, น.108-109) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดทัศนคติของบุคคลสามารถแบ่งออกได้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ เป็นลักษณะเฉพาะบุคคล ทัศนคติพื้นฐานที่ทำให้เป็นคนเข้าใจง่าย มีทัศนคติที่ดีจะทำให้ยอมรับได้ง่ายในทางตรงกันข้าม หากมีพื้นฐานที่ต่อต้านมีทัศนคติในทางลบก็จะยอมรับได้ยาก

2. ประสบการณ์ในอดีต การให้ข้อมูลและทดลองใช้เพื่อให้เกิดประสบการณ์โดยตรงเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ต้องทำการกระตุ้นต่อหลังจากที่เกิดทัศนคติให้ตัดสินใจซื้ออาจเกิดจากประสบการณ์ตรงจากการเคยใช้หรือทดลองใช้ผลิตภัณฑ์

3. อิทธิพลจากครอบครัวและเพื่อน ค่านิยมพื้นฐานของทัศนคติมักจะได้รับอิทธิพลจากบุคคลใกล้ชิด เช่น ครอบครัว เพื่อนหรือผู้ที่มีอิทธิพลต่อความคิด โดยบุคคลต่างๆดังกล่าวจะให้ข้อมูลข่าวสารทำให้สามารถสร้างทัศนคติได้ใช้เป็นแหล่งอ้างอิงในการสร้างทัศนคติได้

4. เครื่องมือทางการตลาด ไม่ว่าจะเป็นการตลาดทางตรง การใช้จดหมายตรง โทรศัพท์หรืออินเทอร์เน็ตในการให้ข้อมูลเพื่อสร้างภาพลักษณ์ เพื่อเข้าถึงและจูงใจผู้บริโภคเฉพาะกลุ่มจนก่อให้เกิดทัศนคติได้จากพื้นฐานทางความคิดและค่านิยมที่แตกต่างกันเครื่องมือและรูปแบบในการสร้างทัศนคติสำหรับกลุ่มผู้บริโภคที่แตกต่างกันจึงต้องเลือกให้เหมาะสม

5. การเปิดรับข่าวสารผ่านสื่อต่างๆ สื่อมีความหลากหลายและเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น การเลือกใช้สื่อที่เข้าถึงได้อย่างมีประสิทธิภาพและน่าเชื่อถือจะสร้างทัศนคติที่มั่นคงได้ ความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลรวมถึงขนาดของข้อมูลที่มาเพียงพอในการตัดสินใจ จะส่งผลต่อการเปิดรับของผู้บริโภคตลอดจนการประมวลผลและสร้างเป็นทัศนคติขึ้นมาได้

6. อิทธิพลทางสังคม กระแสสังคมส่งผลถึงความรู้สึกนึกคิดในการเกิดความชอบหรือไม่ชอบใดๆ ได้หากบุคคลถูกปลูกฝังจากวัฒนธรรมเดียวกันและอยู่ในสังคมเดียวกันมักจะมีทัศนคติที่คล้ายกันแต่ถ้าหากบุคคลใดมีทัศนคติที่ต่อต้านกระแสสังคม ก็จะเป็นทัศนคติที่เข้มแข็งและยากต่อการเปลี่ยนแปลงไปเลยซึ่งถือเป็นลักษณะเฉพาะบุคคล

คุณลักษณะของทัศนคติ

ธงชัย สันติวงษ์. (2549, น.168) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล เป็นการจัดระเบียบของแนวความคิด ความเชื่อ อุปนิสัยและสิ่งจูงใจที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งเสมอ การจัดระเบียบดังกล่าว จะมีลักษณะที่รวมตัวขึ้นหลังจากที่ได้มีการประเมินเป็นแนวโน้มไปในทางใดทางหนึ่งเสมอ

1. ทัศนคติเป็นสิ่งที่มืออยู่ภายใน กล่าวคือ เป็นเรื่องของระเบียบความนึกคิดที่เกิดขึ้นภายในของแต่ละคน

2. ทัศนคติจะมีใช้สิ่งที่มาแต่กำเนิด ตรงกันข้ามทัศนคติจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ เรื่องราวต่าง ๆ ที่ตนได้เกี่ยวข้องอยู่ด้วยในภายนอก และทัศนคติจะก่อตัวจากการประเมินหลังจากที่ได้เกี่ยวข้องกับสิ่งภายนอกดังกล่าวแล้ว ทั้งหมดนี้ย่อมแสดงว่า ทัศนคติที่มีอยู่จะเป็นผลที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเรียนรู้ ดังเช่นที่ Myers และ Reynolds ได้เน้นว่า เป็นผลของการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากที่บุคคลนั้น ๆ ได้เกี่ยวข้องกับคนอื่น ๆ

ปัจจัยที่มีผลในการกำกับเป็นทัศนคติดังกล่าวนั้น ส่วนสำคัญมักจะเกิดจากอิทธิพลของกลุ่มที่เกี่ยวข้องด้วย ที่บุคคลนั้น ๆ ได้รับข่าวสารข้อมูลมา กลุ่มที่สำคัญก็คือ กลุ่มครอบครัว และเพื่อนร่วมงาน หรือกลุ่มทางสังคมที่ได้ไปเกี่ยวข้องด้วย นอกจากนี้ทัศนคดียังขึ้นอยู่กับบุคลิกลักษณะท่าทาง ซึ่งเป็นผลของการเรียนรู้ที่ได้จากการปฏิบัติตอบต่อโลกภายนอกอีกด้วย

3. ทัศนคติจะมีลักษณะมั่นคงถาวร กล่าวคือ ภายหลังจากที่ทัศนคติได้ก่อตัวขึ้นมาแล้ว ทัศนคติดังกล่าวจะไม่เป็นภาวะที่เกิดขึ้นเป็นการชั่วคราว หากแต่จะมีความมั่นคงถาวรตามสมควรและไม่เปลี่ยนแปลงในทันทีทันใดที่ได้รับตัวกระตุ้นที่แตกต่างไป ทั้งนี้เพราะทัศนคติที่ก่อตัวขึ้นนั้น จะมีกระบวนการคิดวิเคราะห์ ประเมิน และสรุปจัดระเบียบเป็นความเชื่อ การเปลี่ยนแปลงก็ย่อมต้องใช้เวลาเพื่อปรับตามกระบวนการดังกล่าวด้วย

4. ทักษะจะมีความหมายถึงถึงตัวบุคคลและสิ่งของเสมอ ความหมายในที่นี้คือทักษะคิดจะมีใหม่เกิดขึ้นมาได้เองจากภายใน หากแต่เป็นสิ่งที่ก่อตัว หรือเรียนรู้เอามาจากสิ่งที่มีตัวตนที่อ้างอิงถึงได้ สิ่งที่ใช้อ้างอิงเพื่อการสร้างทักษะคิดอาจเป็น ตัวบุคคล กลุ่มคน สถาบัน สิ่งของค่านิยม เรื่องราวทางสังคมหรือแม้แต่ความนึกคิดต่าง ๆ

กลยุทธ์การเปลี่ยนทัศนคติของผู้บริโภค

วิธีการในการเปลี่ยนทัศนคติ มีกระบวนการที่คล้ายกับการสร้างทัศนคติ กล่าวคือ ต้องพิจารณาในแต่ละองค์ประกอบของทัศนคติและปรับเปลี่ยนไปที่ละขั้นตอนดังนี้

1. การเปลี่ยนองค์ประกอบด้านความเข้าใจ ทักษะของผู้บริโภคสามารถเปลี่ยนแปลงได้ หากได้มีความรู้ความเข้าใจเกิดขึ้น

1.1 การเปลี่ยนความเชื่อ (Change Beliefs) เป็นการเปลี่ยนความเชื่อที่มีต่อคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์

1.2 การเพิ่มความเชื่อใหม่ (Add Beliefs) เป็นการเพิ่มความเชื่อใหม่เข้าไปกับความเชื่อเดิมเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ เพื่อช่วยเสริมให้ระดับความเชื่อรวมที่มีต่อผลิตภัณฑ์สูงขึ้น

1.3 การปรับระดับความสำคัญ (Shift Important) ในขณะที่ผลิตภัณฑ์มีคุณสมบัติหลายประการ บางครั้งผู้บริโภคก็รับรู้ถึงความสำคัญของคุณสมบัติเฉพาะแต่ไม่ก็อย่างเท่านั้นและมองไม่เห็นว่าคุณสมบัติอื่นเป็นข้อดีและมีความสำคัญอย่างไร การปรับระดับความสำคัญของคุณสมบัติบางประการจะเป็นการอธิบายถึงคุณสมบัติข้ออื่น ๆ ว่ามีความสำคัญอย่างไร เพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความเข้าใจและปรับเปลี่ยนทัศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ที่ดีขึ้น

1.4 การเปลี่ยนอุดมคติ (Change Ideal) อุดมคติเป็นตัวปิดกั้นการยอมรับ การให้ข้อมูลมากเกินไปพอและสร้างอุดมคติต่อผลิตภัณฑ์ใหม่ จะช่วยให้เปิดรับในการพิจารณาผลิตภัณฑ์ได้

2. การเปลี่ยนองค์ประกอบด้านความรู้สึก สามารถทำได้ 3 วิธีดังนี้

2.1 การวางเงื่อนไขแบบคลาสสิก เสนอในสิ่งที่ผู้บริโภคชื่นชอบควบคู่กับผลิตภัณฑ์ เป็นการสร้างเงื่อนไขเชื่อมโยงสิ่งที่ชอบกับผลิตภัณฑ์อย่างสม่ำเสมอ เช่น การใช้กลุ่มอ้างอิงที่ผู้บริโภคชื่นชอบหรือรูปแบบของการดำเนินชีวิต เป็นต้นจนกลายเป็นภาพลักษณ์ของผลิตภัณฑ์

2.2 การสร้างความชื่นชอบต่อโฆษณา ความประทับใจที่มีต่อโฆษณาสามารถสร้างความชื่นชอบต่อผลิตภัณฑ์ให้แก่ผู้บริโภคได้

2.3 การใช้ความถี่เปลี่ยนความรู้สึกของผู้บริโภค การสร้างความคุ้นเคยโดยการตอกย้ำข้อมูล รักษาความถี่เข้าไปเรื่อย ๆ จนเกิดความคุ้นเคย และเกิดความชื่นชอบไปเองในที่สุด

3. การเปลี่ยนองค์ประกอบด้านพฤติกรรม กระตุ้นให้ผู้บริโภคเกิดการใช้ก่อนซึ่งอาจนำไปสู่การเกิดความรู้สึกและความเข้าใจที่ดีขึ้นจนสามารถพัฒนาไปสู่การเกิดทัศนคติในทางบวกได้ นักการตลาดสามารถนำมาใช้โดยการกระตุ้นให้ผู้บริโภคซื้อหรือใช้ผลิตภัณฑ์ก่อน และสร้างความมั่นใจว่าจะได้รับผลประโยชน์ที่ดีเป็นการตอบแทน โดยการแจกตัวอย่างให้ทดลองใช้จำหน่ายด้วยขนาดทดลองมีอุปถัมภ์ มีการขายพ่วงกับผลิตภัณฑ์อื่น การลดราคา หรือการจูงใจจูงใจ เป็นต้น

นักการตลาดสามารถนำทัศนคติมาปรับใช้ในการสร้างให้ผู้บริโภคซื้อสินค้าหรือบริการโดย

1. การสร้างทัศนคติของผู้บริโภคให้สอดคล้องกับผลิตภัณฑ์ หรือ
2. ศึกษาทัศนคติของผู้บริโภค แล้วพัฒนาหรือปรับปรุงสินค้าหรือบริการให้สอดคล้องกับทัศนคติของผู้บริโภค

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ไม่ดีที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทำได้ยากกว่าการสร้างทัศนคติต่อสิ่งใหม่ที่ผู้บริโภคไม่เคยรู้จักมาก่อน ดังนั้นการสร้างทัศนคติที่ดีตั้งแต่เริ่มแรกย่อมสร้างความสะดวกในการเข้าถึงใจผู้บริโภค เมื่อผู้บริโภคเกิดทัศนคติที่ดีตั้งแต่เริ่มแรก เขาก็จะเปิดรับสิ่งอื่น ๆ ได้ง่ายขึ้น

ทฤษฎีและแนวคิดพฤติกรรมผู้บริโภค

แนวคิดพฤติกรรมผู้บริโภค

ซงชัย สันติวงษ์ (2549, น.173) กล่าวว่า พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง การกระทำของบุคคลใดบุคคลหนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดหาให้ได้มาและการใช้ซึ่งสินค้าและบริการ ทั้งนี้หมายรวมถึง กระบวนการตัดสินใจซึ่งมีมาอยู่ก่อนแล้ว และซึ่งมีส่วนในการกำหนดให้มีการกระทำดังกล่าว

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2535, น.54) กล่าวว่า ผู้บริโภค (Consumer) หรือ ผู้บริโภคคนสุดท้าย (Ultimate consumer) หมายถึง ผู้ใช้ผลิตภัณฑ์ หรือบริการขั้นสุดท้าย หรืออาจหมายถึงผู้ซื้อสินค้าไปเพื่อใช้ส่วนตัวและครอบครัว หรือการใช้ขั้นสุดท้ายสำหรับสินค้าบริโภค (Consumer market)

อดุลย์ จาตุรงค์กุล (2538, น.5) กล่าวว่า พฤติกรรมของผู้บริโภค หมายถึง ปฏิกริยาของบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้รับสินค้าและใช้สินค้าและบริการทางเศรษฐกิจรวมทั้งกระบวนการต่าง ของการตัดสินใจซึ่งเกิดก่อนและเป็นตัวกำหนดปฏิกริยาต่างๆเหล่านั้น

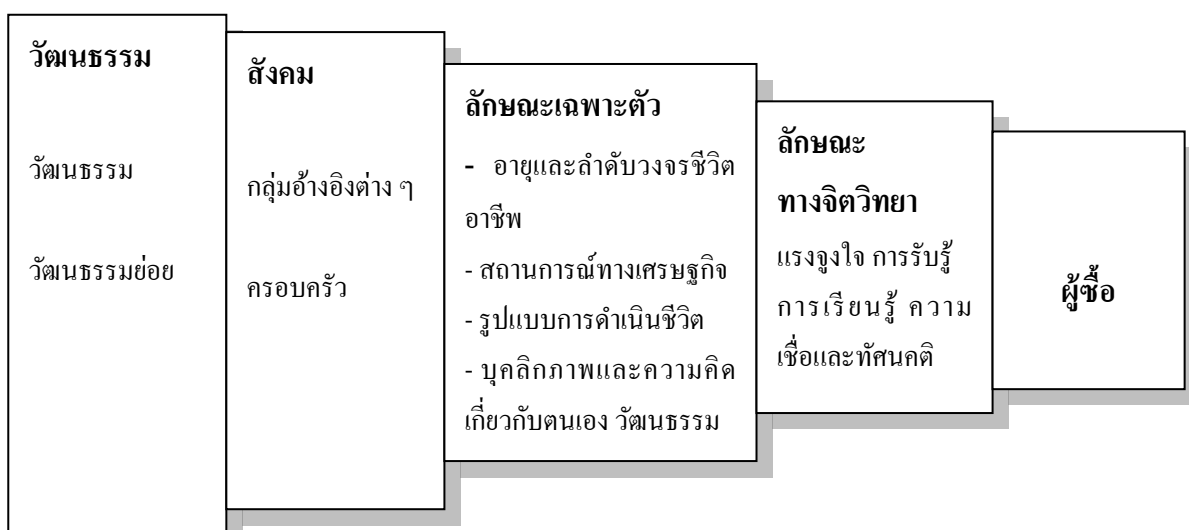
โมเวนและไมเนอร์ (Mowen and Minor, 1998, น.5) กล่าวว่า พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง การศึกษาถึงหน่วยการซื้อ และกระบวนการแลกเปลี่ยนที่เกี่ยวข้องกับการได้มา การบริโภคและการกำจัด เกี่ยวกับสินค้า การบริการ ประสบการณ์และความคิด

ชิฟแมนและคานุก (Schiffman and Kanuk., 1994, น.65) กล่าวว่า พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริโภคทำการค้นหา การคิด การซื้อ การใช้ การประเมินผลในสินค้าและบริการซึ่งคาดว่าจะตอบสนองความต้องการของเขา

จากความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภคที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า พฤติกรรมของบุคคลที่กระทำเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าทั้งภายในและภายนอกในขั้นสุดท้าย เพื่อให้ได้สินค้าและบริการมาตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจ อาจเป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์ก็ได้ ทั้งนี้เกี่ยวข้องกับกระบวนการตัดสินใจและส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภค

นวพร มุสิกทอง (2549, น.34) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภคเพื่อทราบถึงความต้องการของผู้บริโภคทางด้านต่าง ๆ และเพื่อที่จะจัดตั้งกระดุนทางการตลาดให้เหมาะสมเมื่อผู้ซื้อได้รับสิ่งกระตุ้นทางการตลาดหรือสิ่งกระตุ้นอื่น ๆ ผ่านเข้ามาในความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ ซึ่งเปรียบเสมือนกล่องดำที่ผู้ขายไม่สามารถคาดคะเนได้ งานของผู้ขายหรือนักการตลาดก็คือ ค้นหาว่าลักษณะของผู้ซื้อและความรู้สึกนึกคิดได้รับอิทธิพลสิ่งใดบ้าง การศึกษาถึงลักษณะผู้ซื้อที่เป็นเป้าหมายจะมีประโยชน์สำหรับนักการตลาด คือ ทราบความต้องการและลักษณะของผู้ซื้อที่เป็นเป้าหมายจะมีประโยชน์สำหรับนักการตลาด คือ ทราบความต้องการและลักษณะของลูกค้าเพื่อจะจัดส่วนประสมทางการตลาดต่าง ๆ กระตุ้นและสนองความต้องการของผู้ซื้อที่เป้าหมายได้ถูกต้อง ลักษณะของผู้ซื้อได้รับอิทธิพลจากปัจจัยด้านวัฒนธรรม ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางด้านจิตวิทยา พฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภคได้รับอิทธิพลจากปัจจัยทางวัฒนธรรม บุคคล สังคมและจิตวิทยา

ภาพที่ 3 ปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม

ฟิลลิป คอตเลอร์และเกรย์ อาร์มสตรอง(Phillip Kotler & Gary Armstrong, 1996, น.144) กล่าวว่า ปัจจัยทางวัฒนธรรมมีอิทธิพลพฤติกรรมของผู้บริโภคที่กว้างและลึกมาก โดยจะพิจารณาถึงบทบาททางวัฒนธรรม วัฒนธรรมย่อยและชนชั้นทางสังคมดังนี้

1. ปัจจัยทางวัฒนธรรม

1.1 วัฒนธรรม เป็นปัจจัยขั้นพื้นฐานในการกำหนดความต้องการและพฤติกรรมของคน เด็กที่กำลังเจริญเติบโตจะเรียนรู้สิ่งต่างๆ ในเรื่องค่านิยมการเรียนรู้ ความพอใจ และพฤติกรรมผ่านทางสถาบันครอบครัวและสถาบันหลักอื่นๆเช่น เด็กที่เติบโตในสหรัฐอเมริกาจะยึดติดกับค่านิยมต่อไปนี้ การบรรลุซึ่งความสำเร็จในกิจกรรม ความมีประสิทธิภาพและความสามารถในการปฏิบัติความก้าวหน้า ความสะดวกสบายทางวัตถุความเป็นปัจเจกชน อิสระภาพ ความสะดวกสบายภายนอก ความมีมนุษยธรรม และความเป็นหนุ่มสาว

1.2 วัฒนธรรมย่อย ในแต่ละวัฒนธรรมยังประกอบไปด้วยวัฒนธรรมย่อย ที่เป็นตัวกำหนดการจำแนกลักษณะและกระบวนการทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับสมาชิกในสังคมนั้นๆ วัฒนธรรมย่อยหมายถึงรวมถึงชนชาติ ศาสนา กลุ่มชาติพันธุ์ และกลุ่มภูมิภาค มีวัฒนธรรมย่อยหลายวัฒนธรรมที่ประกอบกันขึ้นเป็นส่วนที่มีความสำคัญ ซึ่งนักการตลาดจะต้องออกแบบผลิตภัณฑ์และ โปรแกรมการตลาดของคนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดดังกล่าว

1.3 ชนชั้นทางสังคม สังคมมนุษย์ทุกแห่งล้วนมีการแบ่งระดับชั้นของสังคมทั้งสิ้น โดยบางครั้งอาจออกมาในรูปของระบบวรรณะซึ่งในแต่ละวรรณะจะมีบทบาทที่ชัดเจนแน่นอนและไม่สามารถเปลี่ยนแปลงสภาพภาพการเป็นสมาชิกของคนได้แต่ที่พบเห็นบ่อยครั้งจะอยู่ในรูปของชนชั้นทางสังคม

ชนชั้นทางสังคม เป็นการแบ่งชั้นในทางสังคมที่มีความเป็นหนึ่งเดียวและมีความคงทนถาวร โดยจะมีการปกครองตามลำดับชั้นและสมาชิกจะมีค่านิยม ความสนใจ และพฤติกรรมแบบเดียวกันชนชั้นทางสังคมมิได้สะท้อนถึงรายได้เพียงอย่างเดียว แต่ยังมีตัวบ่งชี้อื่นๆ อีก เช่น อาชีพ การศึกษาและสถานที่ที่อยู่อาศัย ซึ่งชนชั้นทางสังคมแตกต่างออกไปจากชุดเสื้อผ้า รูปแบบการพูด ความพึงพอใจด้านสันตนาการ และบุคลิกลักษณะอื่นๆ ชนชั้นทางสังคมมีบุคลิกลักษณะหลายประการด้วยกัน

ประการแรก คนที่อยู่ในแต่ละชั้นสังคมมักมีแนวโน้มแห่งพฤติกรรมที่คล้ายคลึงกันมากกว่า คนที่มาจากชั้นสังคมที่แตกต่างกัน

ประการที่สอง คนเรามักจะถูกมองหรือเข้าใจว่าครอบครองฐานะที่เหนือกว่าหรือด้อยกว่าไปตามชั้นสังคมของเขา

ประการที่สาม ชั้นทางสังคมของคนเราสามารถบ่งชี้ได้จากตัวแปรหลายประการ เช่น อาชีพ การงาน รายได้ ความมั่งมี การศึกษาและแนวโน้มแห่งค่านิยมของคนนั้น ๆ มากกว่าดูจากตัวแปรใดตัวแปรหนึ่งเพียงประการเดียว

ประการที่สี่ ปัจเจกชนสามารถโยกย้ายชนชั้นทางสังคมหนึ่งไปยังอีกชั้นหนึ่งไม่ว่าสูงหรือต่ำลงได้ตลอดช่วงอายุขัยของเรา และขอบเขตของการโยกย้ายนั้นจะทำได้มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความเคร่งครัดของการแบ่งลำดับชั้นทางสังคมนั้น ๆ

2. ปัจจัยทางสังคม นอกจากปัจจัยทางวัฒนธรรมแล้ว พฤติกรรมผู้บริโภคยังได้รับอิทธิพลจากปัจจัยทางสังคม เช่น กลุ่มอ้างอิง ครอบครัว ตลอดจนบทบาทและสถานภาพดังนี้

2.1 กลุ่มอ้างอิง กลุ่มอ้างอิงหลายกลุ่มที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค กลุ่มอ้างอิงของคนเราประกอบไปด้วยกลุ่มทั้งหมดที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อทัศนคติหรือพฤติกรรมของคนเราซึ่งกลุ่มที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อบุคคลนั้น ๆ เรียกว่า กลุ่มสมาชิกภาพ

กลุ่มสมาชิกภาพบางกลุ่มเป็นปฐมภูมิ เช่น ครอบครัว เพื่อนฝูง เพื่อนบ้านและเพื่อนร่วมงานซึ่งบุคคลนั้นๆ มีปฏิสัมพันธ์ด้วยค่อนข้างต่อเนื่องและไม่เป็นทางการนอกจากนี้คนในกลุ่มปฐมภูมิอาจเป็นสมาชิกของกลุ่มทุติยภูมิอีกด้วย เช่น กลุ่มศาสนา กลุ่มอาชีพและกลุ่มสหภาพแรงงาน ซึ่งมีลักษณะเป็นทางการมากกว่าและต้องการปฏิสัมพันธ์ต่อเนื่องน้อยกว่า

2.2 ครอบครัว เป็นองค์การเชื้อของผู้บริโภคที่สำคัญที่สุดในสังคมและยังได้รับการวิจัยในขอบเขตที่ขยายกว้างออกไปด้วย สมาชิกครอบครัวประกอบกันขึ้นเป็นกลุ่มอ้างอิงแบบปฐมภูมิที่มีอิทธิพลมากที่สุด ซึ่งเราสามารถจำแนกความแตกต่างระหว่างสองครอบครัวที่อยู่ในชีวิตของผู้ซื้อได้ครอบครัวแห่งความโน้มเอียง (Family of orientation) ประกอบด้วยพ่อแม่และญาติพี่น้องของบุคคลผู้หนึ่ง เนื่องจากบุคคลผู้หนึ่งได้รับความโน้มเอียงจากศาสนา การเมือง เศรษฐกิจ ตลอดจนสำนึกเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายส่วนตัว คุณค่าของตัวเองและความรักจากพ่อแม่ของตน และถึงแม้ว่าผู้ซื้อจะไม่มีปฏิสัมพันธ์กับพ่อแม่ของตนอีกแล้ว อิทธิพลของพ่อแม่ที่มีต่อพฤติกรรมของผู้ซื้อยังคงเป็นสิ่งสำคัญ

2.3 บทบาทและสถานภาพ บุคคลผู้หนึ่งจะมีส่วนร่วมในส่วนต่างๆตลอดชีวิตของเขา เช่น กลุ่มครอบครัว ชมรม องค์กร ซึ่งตำแหน่งของบุคคลนั้นๆในแต่ละกลุ่มนั้นสามารถได้รับการกำหนดตามบทบาทและสถานภาพของตัวเองเองบทบาทหนึ่งๆประกอบไปด้วยกิจกรรมต่างๆที่บุคคลหนึ่งๆได้ถูกคาดหวังให้กระทำ

3. ปัจจัยส่วนบุคคล (Personal factors) การตัดสินใจของผู้ซื้อได้อิทธิพลจากลักษณะส่วนบุคคลของคนทางด้านต่างๆ ได้แก่ อายุ การศึกษา ขั้นตอนวัฏจักรชีวิตครอบครัว อาชีพ โอกาสทางเศรษฐกิจรูปแบบการดำเนินชีวิต รวมถึงบุคลิกภาพและความคิดเกี่ยวกับตัวเองดังนี้

3.1 อายุและลำดับขั้นในวงจรชีวิต อายุ (Age) อายุที่แตกต่างกันจะมีความต้องการผลิตภัณฑ์แตกต่างกัน การแบ่งกลุ่มผู้บริโภคตามอายุประกอบด้วย ต่ำกว่า 6 ปี, 6 – 11 ปี, 12 – 19 ปี, 20 – 34 ปี, 35 – 48 ปี, 50 – 64 ปี และ 65 ปี ขึ้นไป คนเราจะซื้อสินค้าและบริการแตกต่างกันไปตามตลอดช่วงชีวิตของคน พวกเขากินอาหารสำหรับทารกในช่วงปีแรกๆ และอาหารต่างๆ ไปในช่วงปีแรกของการเจริญเติบโตและสูงวัย และรับประทานอาหารควบคุมน้ำหนักในช่วงปีต่อๆ มา รวมถึงรสนิยมของคนเราในเรื่องเสื้อผ้า เฟอร์นิเจอร์ และการสนทนาการก็ยังมีความเกี่ยวข้องกับอายุขัยของพวกเขาด้วย

3.2 การศึกษา (Education) ผู้ที่มีการศึกษาสูงมีแนวโน้มจะบริโภคผลิตภัณฑ์คุณภาพดีมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำ

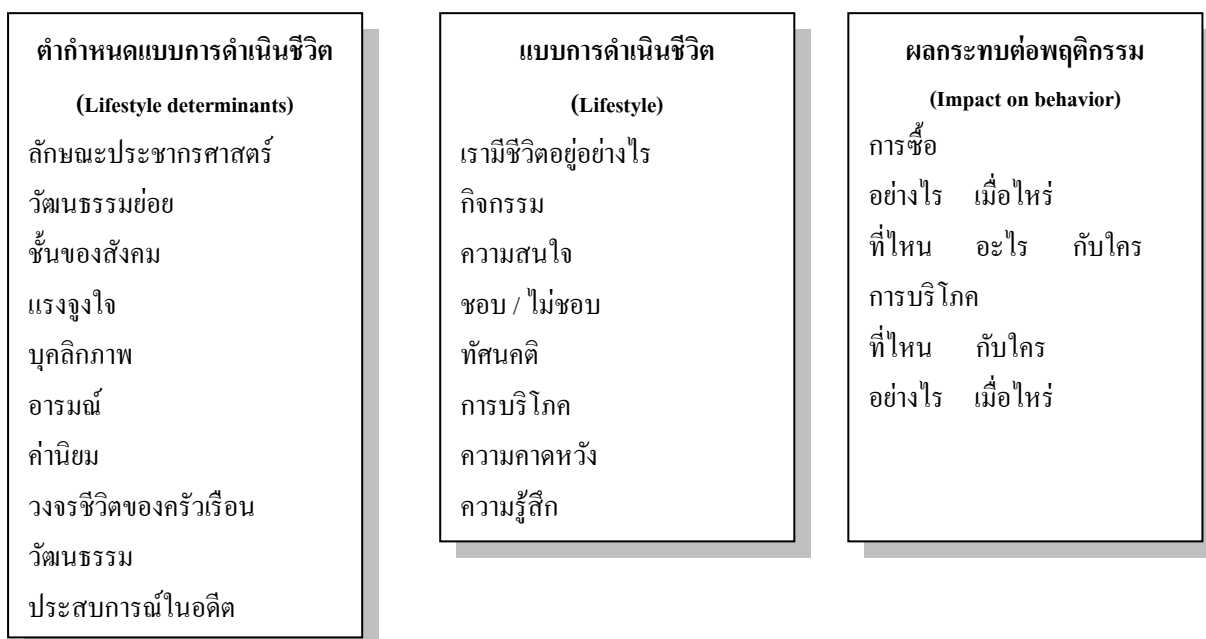
3.3 วงจรชีวิตครอบครัว (Family life cycle stage) เป็นขั้นตอนการดำรงชีวิตของบุคคลในลักษณะของการมีครอบครัว การดำรงชีวิตในแต่ละขั้นตอนเป็นสิ่งที่มอิทธิพลต่อความต้องการ ทักษะคิดและค่านิยมของบุคคลทำให้เกิดความต้องการในผลิตภัณฑ์และพฤติกรรมการซื้อที่แตกต่างกัน วัฏจักรชีวิตครอบครัว ประกอบด้วยขั้นตอนแต่ละขั้นตอนจะมีลักษณะการบริโภคแตกต่างกัน

3.4 อาชีพ (Occupation) อาชีพของแต่ละบุคคลจะนำไปสู่ความจำเป็นและความต้องการสินค้าและบริการที่แตกต่างกัน เช่น ข้าราชการจะซื้อชุดทำงานและสินค้าจำเป็น ปรชชานกรรมการบริษัทและภรรยาจะซื้อเสื้อผ้าราคาสูงหรือตัวเครื่องบิน ซึ่งนักการตลาดจะศึกษาว่าผลิตภัณฑ์ของบริษัท มีบุคคลอาชีพไหนสนใจ เพื่อที่จะจัดกิจกรรมทางการตลาดให้สนองความต้องการให้เหมาะสม

3.5 โอกาสทางเศรษฐกิจ (Economic Circumstances) หรือรายได้ (Income) โอกาสทางเศรษฐกิจของบุคคลจะกระทบต่อสินค้าและบริการที่เขาตัดสินใจซื้อ โอกาสเหล่านี้ประกอบด้วยรายได้ การออมทรัพย์ อำนาจจากการซื้อและทัศนคติเกี่ยวกับการจ่ายเงิน นักการตลาดต้องสนใจแนวโน้มของรายได้ส่วนบุคคล การออกและอัตราดอกเบี้ย ถ้าภาวะเศรษฐกิจตกต่ำคนมีรายได้น้อย กิจกรรมต้องปรับปรุงด้านผลิตภัณฑ์ การจัดจำหน่าย การตั้งราคา ลดการผลิต และสินค้าคงคลังและวิธีการต่างๆ เพื่อป้องกันการขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน

4. รูปแบบการดำเนินชีวิต ออนกิวิชิตและชาวัน (Onkivisit & Shaw, 1994, น.120) กล่าวว่า รูปแบบการดำเนินชีวิต (Lifestyle) มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับคุณค่าและบุคลิกภาพของผู้บริโภคและนักการตลาดนำมาใช้ประโยชน์มากในปัจจุบัน เนื่องจาก การศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพของคนไม่สามารถที่จะทำนายพฤติกรรมของผู้บริโภคได้แน่นอน แม้ว่าการศึกษารื่องบุคลิกภาพยังเป็นวิชาหนึ่งที่เปิดสอนกันในชั้นเรียนอย่างกว้างขวางแต่ปัจจุบันเรื่องที่ได้รับคามสนใจมากที่สุดเข้ามาแทนที่คือ รูปแบบการดำเนินชีวิต (Lifestyle) หรือมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ลักษณะทางจิตวิทยาสังคม (Psychographics) ลักษณะจิตวิทยาทางสังคม (Psychographics) เป็นคำที่นำมาใช้เพื่อประเมินแบบการดำเนินชีวิตของผู้บริโภคด้วยการวิเคราะห์กิจกรรม (Activities : A) ความสนใจ (Interest : I) และความเห็น (Opinions : O) โดยจะทำการวิเคราะห์หว่า ผู้บริโภคใช้เวลาและทรัพยากรต่าง ๆ ของเขาอย่างไร อะไรในสิ่งแวดล้อมที่เขาสนใจและถือว่ามีคามสำคัญ และเขาคิดเกี่ยวกับตัวเองและคิดถึงโลกรอบ ตัวเขาอย่างไร การวิเคราะห์ในสามลักษณะดังกล่าวเรียก ว่า AIO เพื่อการอ้างอิง

ฮอคส์กิน (Hawkins, 1988, น.434) กล่าวว่า รูปแบบการดำเนินชีวิตถูกกำหนดด้วยปัจจัยต่าง ๆ ประกอบด้วยประสบการณ์ที่ผ่านลักษณะบางอย่างที่ติดมาตั้งแต่กำเนิด และสถานการณ์ปัจจุบัน สิ่งดังกล่าว มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภคทุกคนจะมีการดำเนินชีวิตเป็นของตนเองและจะได้รับการปรุงแต่งขัดเกลาโดยผ่านการปฏิบัติสัมพันธ์ทางสังคม (Social interaction) ไปตามลำดับขั้นตอนวงจรชีวิตดังแผนภาพที่ 4

ภาพที่ 4 การดำเนินชีวิตและกระบวนการบริโภค

พลัมเมอร์ (Plummer, 1998, น.423) ได้นำเสนอตารางแสดงลักษณะการดำเนินชีวิตดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดง 3 กิจกรรม (Activities) ความสนใจ (Interests) และความคิดเห็น (Opinions) ที่แสดงลักษณะแบบการดำเนินชีวิต

กิจกรรม (Activities : A)	ความสนใจ (Interest : I)	ความคิดเห็น (Opinions : O)
การทำงาน	ครอบครัว	ความสัมพันธ์ส่วนตัว
งานอดิเรก	บ้าน	ปัญหาสังคม
เหตุการณ์ทางสังคม	งานอาชีพ	การเมือง
วันหยุดพักผ่อน	ชุมชน	ธุรกิจ
การบันเทิง	สันตนาการ	เศรษฐศาสตร์
สมาชิกสโมสร	แฟชั่น	การศึกษา
ชุมชน	อาหาร	ผลิตภัณฑ์
การซื้อสินค้า	สื่อต่าง ๆ	อนาคต
การเล่นกีฬา	ความสำเร็จ	วัฒนธรรม

เชิร์ทซิลล์ (Churchill, 1991, น.306 – 307) กล่าวว่า ลักษณะด้านจิตวิทยาและรูปแบบการดำรงชีวิต (Psychological / lifestyle characteristic) เป็นลักษณะข้อมูลปฐมภูมิที่นักการตลาดให้ความสำคัญ โดยอยู่ในรูปของลักษณะของบุคลิกภาพ กิจกรรม ความสนใจ ค่านิยม บุคลิกภาพจะเกี่ยวข้องกับรูปแบบทั่วไปของพฤติกรรมที่แสดงออกมาของแต่ละบุคคล ซึ่งจะแสดงออกถึงลักษณะ (Attributes) นิสัย (Traits) และลักษณะท่าทางที่ทำงานเป็นนิสัย (Mannerisms) สามารถแยกให้เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นข้อสมมติที่ว่าธุรกิจควรมีกลยุทธ์ที่มีประสิทธิผลเพื่อเข้าสู่ธุรกิจกลุ่มเรียกว่า ถ้าเกี่ยวกับลูกค้าจะเกี่ยวกับการดำรงชีวิต ความสนใจ ความชอบ ความไว้วางใจ การวิจัยสิ่งเหล่านี้เรียกว่า การวิเคราะห์จิตวิทยา หรือจิตวิเคราะห์ การวิเคราะห์จิตวิเคราะห์ เป็นเทคนิคซึ่งสำรวจวิธีการดำรงชีวิตของบุคคล สิ่งที่เขาสนใจและสิ่งที่เขาชอบตลอดการวิเคราะห์

รูปแบบการดำรงชีวิตเพราะขึ้นกับกิจกรรม AIOs ของบุคคลซึ่งประกอบด้วย ความสนใจ ความคิดเห็นและพฤติกรรมการบริโภค ดังนี้

1. บุคลิกภาพและความคิดเกี่ยวกับตัวเอง (Personality and Self – concept)

คนแต่ละคนมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อของแต่ละคนด้วย

บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะทางกายภาพที่คนเราแสดงออก ซึ่งจะนำไปสู่ความสอดคล้องเชิงความสัมพันธ์และปฏิภริยาที่ตอบโต้กับสิ่งแวดล้อมของคน

คำว่า บุคลิกภาพ มักจะถูกอธิบายในหลายๆแง่มุม เช่น มีความเชื่อมั่นในตัวเอง การมีอำนาจเหนือกว่า ความเป็นอิสระ การปกป้องตัวเอง การเข้าสังคม และความสามารถในการปรับตัว บุคลิกภาพยังเป็นตัวแปรที่มีประโยชน์ต่อการวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค โดยที่สามารถจำแนกประเภทของบุคลิกภาพได้และมีความสัมพันธ์ร่วมกันเกิดขึ้นระหว่างบุคลิกภาพประเภทหนึ่งกับการเลือกผลิตภัณฑ์หรือตราสินค้าอย่างใดอย่างหนึ่งประเภทของบุคลิกภาพได้และมีความสัมพันธ์ร่วมกันเกิดขึ้นระหว่างบุคลิกภาพ ประเภทของบุคลิกภาพได้และมีความสัมพันธ์ร่วมกันเกิดขึ้นระหว่างบุคลิกภาพประเภทหนึ่งกับการเลือกผลิตภัณฑ์หรือตราสินค้าอย่างใดอย่างหนึ่ง

2. ปัจจัยทางจิตวิทยา (Psychological Factors)

การเลือกสินค้าของคนเรานั้นได้รับอิทธิพลมาจากปัจจัยทางจิตวิทยา 4 ข้อ คือ แรงจูงใจ การรับรู้ การเรียนรู้ ความเชื่อและทัศนคติ

แรงจูงใจ (Motivation) บุคคลหนึ่ง ๆ มีความต้องการในสิ่งต่าง ๆ ได้หลายประการ บางความต้องการเป็นความต้องการเพื่อการดำรงชีวิตที่เกิดจากภาวะดั่งเครียดทางร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความรู้สึกไม่สบาย เป็นต้น ในบางความต้องการเป็นความต้องการเป็นที่ยอมรับ การได้รับความเคารพนับถือหรือการเป็นที่ยอมรับนับถือในสังคม เป็นต้น ความต้องการทางจิตเกิดขึ้นจากแรงจูงใจที่มีความรุนแรงมากพอที่จะกระตุ้นให้มันแสดงออกมา

นักจิตวิทยาได้พัฒนาทฤษฎีแรงจูงใจของมนุษย์ขึ้นมาหลายทฤษฎีด้วยกันและมีอยู่ 3 ทฤษฎีที่เป็นที่รู้จักกันมากที่สุด ได้แก่ ทฤษฎีของซิกมันด์ ฟรอยด์ ทฤษฎีของมาสโลว์ และทฤษฎีของเฟรดเดอริก เฮอร์ชเบิร์ต ซึ่งแต่ละทฤษฎีจะมีความแตกต่างสำหรับการนำมาใช้ในการวิเคราะห์และการกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดต่อไป

ทฤษฎีของซิกมันด์ ฟรอยด์ (Freud's Theory) ฟรอยด์ได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่า แรงผลักดันทางจิตอันเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมมนุษย์นั้นส่วนใหญ่เป็นจิตใต้สำนึก จึงทำให้มนุษย์ไม่สามารถเข้าใจแรงจูงใจของตัวเองได้อย่างดีนัก ซึ่งมีเทคนิคที่เรียกว่า ขั้นบันได (Laddering) ที่ใช้สำหรับเชื่อมโยง

แรงจูงใจของบุคคลจากเครื่องมือนี้ไปสู่ทางออกอีกหลาย ๆ ทาง จากวิธีนี้ทำให้นักการตลาดเลือกตัดสินใจที่จะส่งข้อมูลไปให้กับผู้บริโภค

ทฤษฎีของมาสโลว์ (Maslow's Theory) มาสโลว์ได้อธิบายว่า ความต้องการของมนุษย์ได้รับการจัดเป็นลำดับขั้น ตั้งแต่สิ่งที่มีความกดดันมากที่สุดจนน้อยที่สุด โดยเรียงจากลำดับความสำคัญ ได้แก่ ความต้องการทางร่างกาย และความต้องการความปลอดภัย ความต้องการทางสังคม ความต้องการให้ได้รับการยกย่องและความต้องการประสบความสำเร็จสูงสุดในชีวิต บุคคลจะตอบสนองความต้องการที่มีความสำคัญที่สุดก่อน เมื่อบุคคลนั้นได้รับการตอบสนองความต้องการที่สำคัญที่สุดนั้นแล้วก็จะมีความต้องการในลำดับขั้นต่อไปอีกหรือความต้องการที่สำคัญรองลงมา

ทฤษฎีของเฟรดเดอริก (Herzberg's Theory) เฟรดเดอริก เฮอส์ชเบิร์ก ได้สร้างทฤษฎีแรงจูงใจสองปัจจัย ซึ่งแยกปัจจัยที่เรียกว่าสิ่งที่สร้างความไม่พอใจ (ปัจจัยที่ทำให้เกิดความไม่พอใจ) และสิ่งที่สร้างความพอใจ (ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความพอใจ) โดยมีสิ่งที่เกี่ยวข้องกัน 2 ประการคือประการแรก คือ ผู้ขายควรทำให้ดีที่สุดเพื่อหลีกเลี่ยงความไม่พอใจประการที่สอง คือ ผู้ผลิตควรจะจำแนกความพอใจหลักหรือแรงจูงใจในการซื้อของตลาดเพื่อที่ผู้ผลิตจะได้ตอบสนองได้อย่างถูกต้อง ความพอใจนี้จะสร้างความแตกต่างในตราสินค้าที่ผู้บริโภคจะซื้อ

การรับรู้ บุคคลที่ถูกจูงใจพร้อมที่จะแสดงออกมาหรือไม่ขึ้นอยู่กับรับรู้ของบุคคลเหล่านั้นในสถานการณ์ต่าง ๆ การรับรู้เป็นกระบวนการที่แต่ละบุคคลเลือกจัดการและแปลข้อมูลข่าวสารออกมา การรับรู้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งกระตุ้นทางกายภาพเท่านั้น แต่ขึ้นอยู่กับสิ่งกระตุ้นที่อยู่รอบ ๆ และเงื่อนไขของแต่ละบุคคล

คำว่า “ปัจเจกชน” เป็นคำหลักในการให้คำจำกัดความของการรับรู้ เช่น บางคนอาจมองว่าพนักงานที่พูดเร็วเป็นคนที่ก้าวร้าวและไม่จริงจัง บางคนอาจมองว่าเขาเป็นคนฉลาดและให้ความช่วยเหลือ การที่บุคคลสามารถรับรู้ของสิ่งเดียวกันแตกต่างกันไปนั้นเป็นผลเนื่องจากกระบวนการ 3 กระบวนการ คือ การเลือกที่จะสนใจ (Selective attention) การเลือกที่จะบิดเบือน (Selective distortion) และการเลือกที่จะเก็บรักษา (Selective attention)

การเลือกที่จะสนใจ (Selective attention) ในแต่ละวันคนเราจะพบเจอสิ่งกระตุ้นมากมาย เช่น โดยเฉลี่ยแล้วคนเราต้องเจอกับโฆษณามากกว่า 150 ชิ้น แต่คนเราก็ไม่สามารถรับได้หมดแต่สิ่งเหล่านี้จะถูกคัดเลือกว่าสิ่งที่เราเรียกว่า การเลือกที่จะสนใจ นักการตลาดต้องการทำงานอย่างหนักที่จะดึงดูดให้ผู้บริโภคสนใจและนั่นก็เป็นสิ่งที่ทำทนายในการอธิบายว่าสิ่งกระตุ้นอันไหนจะกระตุ้นคนเหล่านั้นให้สังเกตสิ่งที่เรานำเสนอ

การเลือกที่จะบิดเบือน (Selective distortion) ถึงแม้ว่าสิ่งกระตุ้นที่ส่งไปจะไม่สำเร็จผลดังที่ตั้งใจไว้ การเลือกที่จะบิดเบือน เป็นการแสดงถึงการโน้มเอียงไปจนถึงการบิดเบือนข้อมูลให้มีความหมายส่วนตัว จากนั้นจะแปลข้อมูลไปในทิศทางที่จะสนับสนุนความคิดที่มีอยู่ก่อนแล้ว

การเลือกที่จะเก็บรักษา (Selective retention) คนเรานั้นมักจะลืมสิ่งที่ตนเรียนรู้มาแต่ก็มีบางสิ่งที่เราเก็บรักษาอยู่เพื่อมาสนับสนุนทัศนคติและความเชื่อของตัวเอง เนื่องจากการเลือกที่จะเก็บรักษานั้นคล้ายกับการจดจำในสิ่งที่ดีในผลิตภัณฑ์ที่เราชอบ และจะลืมสิ่งที่ดีของสินค้าคู่แข่ง การเลือกที่จะเก็บรักษานั้น สามารถที่จะอธิบายได้ว่าทำไมนักการตลาดจึงใช้การแสดงละครและนำกลับมาซ้ำอีกในการส่งข่าวสารไปยังกลุ่มเป้าหมาย

อดุลย์ จาตุรงค์กุล (2524, น.430) กล่าวว่า รูปแบบของข่าวสาร เป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน ถ้าเป็นโฆษณาในสื่อสิ่งพิมพ์ผู้สื่อสารต้องมุ่งตัดสินใจเกี่ยวกับหัวเรื่อง เนื้อเรื่อง ภาพประกอบของสีสัน ถ้าข่าวสารผ่านวิทยุ ผู้สื่อสารต้องระวังในการเลือกคำต่างๆคุณภาพของเสียงและการออกเสียง ถ้าข่าวสารผ่านทีวี หรือตัวบุคคลทุกอย่างที่กล่าวมาจำเป็นรวมกับภาษาท่าทาง ที่ต้องวางแผนอย่างดีด้วย แหล่งข่าวสารที่ส่งมาจากแหล่งข่าวที่น่าสนใจหรือโด่งดัง จะจับความตั้งใจได้สูงและหวนระลึกได้ง่าย นักโฆษณามักใช้ผู้ที่มีชื่อเสียงมาใช้กับสินค้าต่าง ๆ สิ่งที่สำคัญมาก ๆ คือ ความน่าเชื่อถือ ข่าวสารที่ส่งจากแหล่งที่น่าเชื่อถือสูงมีพลังชักชวนได้สูงผู้เสนอข่าวสารแบ่งได้ 3 กลุ่ม

1. ผู้เชี่ยวชาญได้แก่ ผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
2. ผู้นำเชื่อถือ เป็นบุคคลที่คาดว่าจะได้รับความนับถือจากกลุ่มผู้รับข่าวสาร ที่เป็นเป้าหมาย
3. บุคคลที่กำหนดเป็นที่ชื่นชม เป็นบุคคลที่สามารถจูงใจกลุ่มผู้รับข่าวสาร เช่น นักแสดง

คารา นักร้อง

การเรียนรู้ (Learning) คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของแต่ละบุคคลจากประสบการณ์ พฤติกรรมมนุษย์โดยส่วนใหญ่ คือ การเรียนรู้ นักทฤษฎีการเรียนรู้เชื่อว่า การเรียนรู้เกิดขึ้นจากการแสดงอิทธิพลต่อกันระหว่างแรงขับ สิ่งกระตุ้น สัญญาณ การตอบสนองและการเสริมกิจกรรม แรงขับเป็นสิ่งกระตุ้นที่ผลักดันให้เกิดการแสดงออกมากที่สุด สัญญาณเป็นสิ่งกระตุ้นรองมาความเชื่อและทัศนคติ คนเราจะได้รับความเชื่อและทัศนคติโดยผ่านทางกระทำและการเรียนรู้ ซึ่งสิ่งต่างๆเหล่านี้จะมีผลต่อพฤติกรรมการซื้อของพวกเขาด้วย

ความเชื่อ คือ รายละเอียดของความคิดที่คนเราเชื่อถือเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ผู้ผลิตจะสนใจในความเชื่อที่คนเรามีอยู่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และบริการของตน เพราะความเชื่อเหล่านี้จะเป็นตัวสนับสนุนผลิตภัณฑ์และภาพลักษณ์ของตราสินค้า และคนเรามักจะแสดงออกไปตามภาพลักษณ์ของตน ห้ามมีความเชื่อบางอย่างเป็นสิ่งที่ไม่ดีและเป็นการขัดขวางการซื้อ ผู้ผลิตจะต้องรณรงค์เพื่อแก้ไขหรือทำความเชื่อเหล่านี้ให้ถูกต้อง

ทัศนคติ เป็นความรู้สึก อารมณ์และวิวัฒนาการด้านความชอบ หรือไม่ชอบของคนเรามาเนิ่นนานแล้ว นอกจากนี้การแสดงออกจึงมีความโน้มเอียงไปยังนิสัยหรือความคิดบางอย่างได้

จากทฤษฎีของพฤติกรรมผู้บริโภค นำมาใช้ในการอธิบายเปรียบเทียบกรอบแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนนอกทิสตติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล ในการลงทะเบียนเรียนต่อ หรือบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนนอกทิสตติกท่านอื่น โดยจะมีพฤติกรรมตัดสินใจการซื้อ ผ่านกระบวนการตัดสินใจก่อนซื้อและใช้สินค้า รวมถึงประเมินผลการใช้สินค้าและบริการ ที่สนองความพอใจและความต้องการในปัจจุบันและอนาคต

การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค

การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค (Analyzing consumer behavior) เป็นการค้นหาหรือวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรม การซื้อและการใช้ของผู้บริโภค ทั้งที่เป็นบุคคล กลุ่ม หรือองค์การ เพื่อให้ทราบถึงลักษณะความต้องการและพฤติกรรม การซื้อ การใช้ การเลือกบริการ แนวคิด หรือประสบการณ์ที่จะทำให้ผู้บริโภคพึงพอใจ คำตอบที่ได้จะช่วยให้นักการตลาดสามารถกำหนดกลยุทธ์การตลาด (Marketing strategies) ที่สามารถตอบสนองความพึงพอใจของผู้บริโภคได้อย่างเหมาะสม

คำถามที่ใช้เพื่อค้นหาลักษณะพฤติกรรมผู้บริโภค คือ 6W_s และ 1H ซึ่งประกอบ Who, What, Why, Who, When, Where และ How เพื่อค้นหาคำตอบ 7 ประการหรือ 7O_s ซึ่งประกอบด้วย Occupants, Objects, Objectives, Organizations, Occasions, Outlets และ Operations ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงคำถาม 7 คำถาม (6W_s และ 1H) เพื่อหาคำตอบ 7 ประการเกี่ยวกับพฤติกรรม
ผู้บริโภค (7Os)

คำถาม (6W _s และ 1H)	คำตอบที่ต้องการทราบ (7O _s)	กลยุทธ์การตลาดที่เกี่ยวข้อง
1. ใครอยู่ในตลาด เป้าหมาย (Who is in the target market?)	ลักษณะกลุ่มเป้าหมาย (Occupants) ทางด้าน (1) ประชากรศาสตร์ (2) ภูมิศาสตร์ (3) จิตวิทยา หรือจิต วิเคราะห์ (4) พฤติกรรมศาสตร์	กลยุทธ์การตลาด (4P) ประกอบด้วยกล ยุทธ์ด้านผลิตภัณฑ์ ราคา การจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการตลาดที่เหมาะสมและ สามารถตอบสนองความพึงพอใจของ กลุ่มเป้าหมายได้
2. ผู้บริโภคซื้ออะไร (What does the consumer buy?)	สิ่งที่ผู้บริโภคต้องการซื้อ (Objects) สิ่งที่ผู้บริโภคต้องการจากผลิตภัณฑ์ก็ คือ ต้องการ คุณสมบัติ หรือ องค์ประกอบของผลิตภัณฑ์ (Product component) และความแตกต่างที่ เหนือกว่าคู่แข่ง (Competitive differentiation)	กลยุทธ์ด้านผลิตภัณฑ์ (Product strategies) ประกอบด้วย (1) ผลิตภัณฑ์ หลัก (2) รูปลักษณะผลิตภัณฑ์ ได้แก่ การ บรรจุภัณฑ์ ตราสินค้า รูปแบบ บริการ คุณภาพ ลักษณะนวัตกรรม (3) ผลิตภัณฑ์ ควบ (4) ผลิตภัณฑ์ที่คาดหวัง (5) ศักยภาพผลิตภัณฑ์ ความแตกต่างทางการ แข่งขัน (Competitive differentiation) ประกอบด้วยความแตกต่างด้านผลิตภัณฑ์ บริการ พนักงาน และภาพลักษณ์
3. ทำไมผู้บริโภคจึงซื้อ (Why does the consumer buy?)	วัตถุประสงค์ในการซื้อ (Objectives) ผู้บริโภคซื้อสินค้าเพื่อสนองความ ต้องการของเขาในด้านร่างกายและด้าน จิตวิทยา ซึ่งต้องศึกษาถึงปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อพฤติกรรมซื้อคือ (1) ปัจจัยภายในหรือปัจจัยทางจิตวิทยา (2) ปัจจัยทางสังคม และวัฒนธรรม (3) ปัจจัยเฉพาะบุคคล	กลยุทธ์ที่ใช้มากที่สุดคือ (1) กลยุทธ์ด้าน ผลิตภัณฑ์ (Product strategies) (2) กล ยุทธ์การส่งเสริมการตลาด (Promotion strategies) ประกอบด้วยกลยุทธ์การ โฆษณา การขายโดยใช้พนักงานขายการ ส่งเสริมการขาย การให้ข่าว การ ประชาสัมพันธ์ (3) กลยุทธ์ด้านราคา (Price strategies) (4) กลยุทธ์ด้านช่อง ทางการจัดจำหน่าย (Distribution channel strategies)
4. ใครมีส่วนร่วมในการ ตัดสินใจซื้อ (Who participates in the buying?)	บทบาทของ กลุ่ม ต่าง ๆ (Organizations) ที่มีอิทธิพลในการ ตัดสินใจซื้อ ประกอบด้วย (1) ผู้ริเริ่ม (2) ผู้มีอิทธิพล (3) ผู้ตัดสินใจซื้อ (4) ผู้ซื้อ (5) ผู้ใช้	กลยุทธ์ที่ใช้มากที่สุดคือ กลยุทธ์การโฆษณา และ (หรือ) กลยุทธ์การส่งเสริมการตลาด (Advertising and promotion strategies) โดยใช้กลุ่มอิทธิพล

ตารางที่ 2 (ต่อ)

คำถาม (6W _s และ 1H)	คำตอบที่ต้องการทราบ (7O _s)	กลยุทธ์การตลาดที่เกี่ยวข้อง
5. ผู้บริโภคซื้อเมื่อใด (When does the consumer buy?)	โอกาสในการซื้อ (Occasions) เช่น ช่วงเดือนใดของปี หรือช่วงฤดูกาลใดของปี ช่วงวันใดของเดือน ช่วงเวลาใดของวัน โอกาสพิเศษหรือเทศกาลวันสำคัญต่างๆ	กลยุทธ์ที่ใช้มากคือกลยุทธ์การส่งเสริมการตลาด (Promotion strategies) เช่น ทำการส่งเสริมการตลาดเมื่อใดจึงจะสอดคล้องกับโอกาสในการซื้อ
6. ผู้บริโภคซื้อที่ไหน (Where does the Consumer buy?)	ช่องทางหรือแหล่ง (Outlets) ที่ผู้บริโภคไปทำการซื้อ เช่น ห้างสรรพสินค้า ซูเปอร์มาร์เก็ต ร้านขายของชำ บางลำพู พาหุรัด สยามสแควร์ ฯลฯ	กลยุทธ์ช่องทางการจัดจำหน่าย (Distribution channel strategies) บริษัทนำผลิตภัณฑ์สู่ตลาดเป้าหมายโดยพิจารณาว่าจะผ่านคนกลางอย่างไร
7. ผู้บริโภคซื้ออย่างไร (How does the consumer buy?)	ขั้นตอนในการตัดสินใจซื้อ (Operations) ประกอบด้วย (1) การรับรู้ปัญหา (2) การค้นหาข้อมูล (3) การประเมินผลทางเลือก (4) ตัดสินใจซื้อ (5) พฤติกรรมภายหลัง	กลยุทธ์ที่ใช้มากคือกลยุทธ์การส่งเสริมการตลาด (Promotion strategies) ประกอบด้วย การโฆษณาการขายโดยใช้พนักงานขาย การส่งเสริมการขาย การให้ข่าวและการประชาสัมพันธ์ การตลาดทางตรง เช่น พนักงานขายจะกำหนดวัตถุประสงค์ในการขายให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการตัดสินใจซื้อ

โมเดลพฤติกรรมผู้บริโภค

โมเดลพฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer behavior model) เป็นการศึกษาถึงเหตุจูงใจที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ โดยมจุดเริ่มต้นจากการที่เกิดสิ่งกระตุ้น (Stimulus) ที่ทำให้เกิดความต้องการ สิ่งกระตุ้นผ่านเข้ามาในความรู้สึกกึ่งนึกคิดของผู้ซื้อ (Buyer's black box) ซึ่งเปรียบเสมือนกล่องดำซึ่งผู้ผลิตหรือผู้ขายไม่สามารถคาดคะเนได้ ความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อจะได้รับอิทธิพลจากลักษณะต่างๆของผู้ซื้อซึ่งจะนำไปสู่การตอบสนองของผู้ซื้อ (Buyer's response) หรือการตัดสินใจซื้อของผู้ซื้อ (Buyer's purchase decision)

จุดเริ่มต้นของโมเดลนี้มีสิ่งกระตุ้น (Stimulus) ให้เกิดความต้องการก่อนแล้วทำให้เกิดการตอบสนอง (Response) ดังนั้นโมเดลนี้จึงอาจเรียกว่า S – R Theory โดยมีรายละเอียดของทฤษฎีดังนี้

1. สิ่งกระตุ้น (Stimulus) สิ่งกระตุ้นอาจเกิดขึ้นเองจากภายในร่างกาย (Inside stimulus) และสิ่งกระตุ้นจากภายนอก (Outside stimulus) นักการตลาดจะต้องสนใจและจัดสิ่งกระตุ้นภายนอกเพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการผลิตภัณฑ์ สิ่งกระตุ้นถือว่าเป็นเหตุจูงใจให้เกิดการซื้อสินค้า (Buying motive) ซึ่งอาจให้เหตุจูงใจให้ซื้อด้านเหตุผลหรือด้านจิตวิทยา (อารมณ์) ก็ได้ สิ่งกระตุ้นภายนอกประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1.1 สิ่งกระตุ้นทางการตลาด (Marketing stimulus) เป็นสิ่งกระตุ้นที่นักการตลาดสามารถควบคุมและต้องจัดให้มีขึ้น เป็นสิ่งกระตุ้นที่เกี่ยวข้องกับส่วนประสมทางการตลาด (Marketing mix) ประกอบด้วย

1.1.1 สิ่งกระตุ้นด้านผลิตภัณฑ์ (Product) เช่น ออกแบบผลิตภัณฑ์ให้สวยงามเพื่อกระตุ้นความต้องการซื้อ

1.1.2 สิ่งกระตุ้นด้านราคา (Price) เช่น การกำหนดราคาสนกับผลิตภัณฑ์ โดยพิจารณาลูกค้าเป้าหมาย

1.1.3 สิ่งกระตุ้นด้านช่องทางการจัดจำหน่าย (Distribution หรือ place) เช่น จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ให้ทั่วถึงเพื่อให้ความสะดวกแก่ผู้บริโภคถือว่าเป็นการกระตุ้นความต้องการซื้อ

1.1.4 สิ่งกระตุ้นด้านการส่งเสริมการตลาด (Promotion) เช่น การโฆษณา สัมภาษณ์ การใช้ความพยายามของพนักงานขาย การลด แลก แจก แถม การสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลทั่วไป เหล่านี้ถือว่าเป็นสิ่งกระตุ้นความต้องการซื้อ

1.2 สิ่งกระตุ้นอื่นๆ (Other stimulus) เป็นสิ่งกระตุ้นความต้องการผู้บริโภคที่อยู่ภายนอกองค์กร ซึ่งบริษัทควบคุมไม่ได้ สิ่งกระตุ้นเหล่านี้ได้แก่

1.2.1 สิ่งกระตุ้นทางเศรษฐกิจ (Economic) เช่น ภาวะเศรษฐกิจ รายได้ของผู้บริโภค เหล่านี้มีอิทธิพลต่อความต้องการของบุคคล

1.2.2 สิ่งกระตุ้นทางเทคโนโลยี (Technological) เช่น เทคโนโลยีใหม่ด้านฝาก – ถอนเงินอัตโนมัติสามารถกระตุ้นความต้องการของผู้บริโภคให้ใช้บริการของธนาคารมากขึ้น

1.2.3 สิ่งกระตุ้นทางกฎหมายและการเมือง (Law and political) เช่น กฎหมายเพิ่มหรือลดภาษีสินค้าใดสินค้าหนึ่งจะมีอิทธิพลต่อการเพิ่มหรือลดความต้องการของผู้ซื้อ

1.2.4 สิ่งกระตุ้นทางวัฒนธรรม (Cultural) เช่น ขนบธรรมเนียมประเพณีไทยในเทศกาลต่างๆจะมีผลกระตุ้นให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการซื้อสินค้าในเทศกาลนั้น

2. กล่องดำหรือความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ (Buyer's black box) ความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อเปรียบเสมือนกล่องดำ (Black box) ซึ่งผู้ผลิตหรือผู้ขายไม่สามารถทราบได้ จึงต้องพยายามค้นหา

ความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ ความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อได้รับอิทธิพลจากลักษณะของผู้ซื้อ และกระบวนการตัดสินใจของผู้ซื้อ

2.1 ลักษณะของผู้ซื้อ (Buyer's characteristics) ลักษณะของผู้ซื้อที่มีอิทธิพลจากปัจจัยต่าง ๆ คือ ปัจจัยด้านวัฒนธรรม ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านจิตวิทยา ซึ่งรายละเอียดในแต่ละลักษณะจะกล่าวถึงในหัวข้อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค

2.2 กระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้ซื้อ (Buyer's decision process) ประกอบด้วยขั้นตอนคือ (1) การรับรู้ความต้องการ (ปัญหา) (2) การค้นหาข้อมูล (3) การประเมินผลทางเลือก (4) การตัดสินใจซื้อ (5) พฤติกรรมภายหลังการซื้อ ซึ่งรายละเอียดในแต่ละกระบวนการจะกล่าวถึงในหัวข้อกระบวนการตัดสินใจของผู้ซื้อ

3. การตอบสนองของผู้ซื้อ (Buyer's response) หรือการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคหรือผู้ซื้อ (Buyer's purchase decisions) ผู้บริโภคจะมีการตัดสินใจในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

3.1 การเลือกผลิตภัณฑ์ (Product choice) ตัวอย่าง การเลือกผลิตภัณฑ์อาหารเข้า ผู้บริโภคมีทางเลือกคือ นมสดกล่อง บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป ขนมนมปั่น เป็นต้น

3.2 การเลือกตราสินค้า (Brand choice) ตัวอย่าง ถ้าผู้บริโภคเลือกนมสดกล่อง จะเลือกยี่ห้อใด เช่น โฟร์โมสต์ มะลิ เป็นต้น

3.3 การเลือกผู้ขาย (Dealer choice) ตัวอย่าง ผู้บริโภคจะเลือกจากห้างสรรพสินค้าใดหรือร้านค้าใกล้บ้านร้านใด

3.4 การเลือกเวลาในการซื้อ (Purchase timing) ตัวอย่าง ผู้บริโภคจะเลือกเวลาเข้ากลางวัน หรือเย็นในการซื้อนมสดกล่อง

3.5 การเลือกปริมาณการซื้อ (Purchase amount) ตัวอย่าง ผู้บริโภคจะเลือกว่าจะซื้อหนึ่งกล่อง ครึ่งโหล หรือหนึ่งโหล

ทฤษฎีแรงจูงใจ

ทฤษฎีแรงจูงใจที่นักจิตวิทยาใช้อธิบายพฤติกรรมในปัจจุบันมี 3 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ทฤษฎีมนุษยนิยมและทฤษฎีพุทธิปัญญานิยม ทั้งสามทฤษฎีมีบทบาทสำคัญในการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ แต่เนื่องจากพฤติกรรมของมนุษย์ค่อนข้างซับซ้อน จึงไม่มีทฤษฎีหนึ่งสามารถอธิบายพฤติกรรมได้ทุกอย่าง จึงจำเป็นต้องเรียนรู้ทั้ง 3 ทฤษฎี

ฟรอยด์ นักจิตวิทยาวิเคราะห์ ได้แบ่งสัญชาตญาณออกเป็น 2 ชนิด คือ สัญชาตญาณเพื่อการดำรงชีวิต (Life Instincts) ซึ่งเป็นแรงขับทางเพศเพื่อการสืบพันธุ์ และสัญชาตญาณเพื่อความตาย (Death Instincts) เป็นแรงขับให้แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว อาจจะแสดงออกโดยการทำงาน

ตนเองหรือมีพฤติกรรมก้าวร้าวต่อผู้อื่น ฟรอยด์กล่าวว่าแรงขับทั้ง 2 อย่างมักจะถูกเก็บกดไว้ในจิตไร้สำนึก (Unconscious) เนื่องจากการอบรมสั่งสอนของบิดามารดา ไม่ให้แสดงออก ฟรอยด์เป็นคนแรกที่อธิบายพฤติกรรมด้วยแรงขับในจิตใต้สำนึก

ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม

ดอลลาร์ด มิลเลอร์ (Dollard, Miller, 1950:online) ได้สร้างทฤษฎีแรงขับ (Drives) โดยถือหลักของความสมดุล (Homeostasis) ที่กล่าวว่าโดยธรรมชาติแล้วมนุษย์เราแสวงหาสถานภาพสมดุลอยู่เสมอ หรือมีความโน้มเอียงที่รักษาความคงตัวภายใน เป็นต้นว่า เวลาหิวน้ำตาลในเลือดลดลงทำให้มนุษย์เราแสวงหาอาหารรับประทาน ความหิวเป็นแรงขับให้เกิดพฤติกรรมทฤษฎีนี้ โดยให้ชื่อว่า “ทฤษฎีลดแรงขับ” (Drive Reduction Theory) และมีคำอธิบายดังต่อไปนี้

สิ่งเร้าก่อนเกิดพฤติกรรม

(Antecedent Stimulus)

ความต้องการ

(Needs)

แรงขับ

(Drive)

→ การตอบสนองหรือพฤติกรรม → การลดความต้องการ

(Response or Behavior)

(Need Reduction)

เมอร์เรย์ (Murray, 1938:online) ได้สร้างทฤษฎีความต้องการ โดยถือว่า ความต้องการเป็นพื้นฐานที่จะทำให้เกิดแรงขับหรือแรงจูงใจ ซึ่งเป็นผลให้มนุษย์เราแสดงพฤติกรรมไปในทิศทางที่จะนำไปสู่เป้าหมาย (Goal) เมอร์เรย์ได้ทำการศึกษาความต้องการทางจิตวิทยาของบุคคลปกติกลุ่มหนึ่ง และได้แบ่งความต้องการทางจิตวิทยาออกเป็น 20 ชนิด ความต้องการของเมอร์เรย์ที่ยังคงใช้อยู่ในปัจจุบันนี้มีดังต่อไปนี้

1. ความต้องการใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement)
2. ความต้องการที่จะมีความสัมพันธ์กับคนอื่น (Affiliation)
3. ความต้องการ ความก้าวร้าว (Aggression)
4. ความต้องการที่จะเป็นตนของตนเอง (Autonomy)
5. ความต้องการที่จะมีอิทธิพลหรือบังคับผู้อื่น (Dominance)
6. ความต้องการที่แสดงออกเป็นเป้าแห่งสายตาคน (Exhibition)
7. ความต้องการที่จะปกป้องคุ้มครองรักษาผู้อื่น (Nurturance)

ทฤษฎีมนุษยนิยมของมาสโลว์

มาสโลว์ (Maslow, 1973, น.370-396) ได้แบ่งความต้องการพื้นฐาน (Basic Needs) ออกเป็น 5 ประเภท คือ ความต้องการทางสรีระหรือความต้องการทางร่างกาย (Physiological หรือ Physical Needs) ความต้องการ ความมั่นคง ปลอดภัยหรือสวัสดิภาพ (Safety Needs) ความต้องการความรัก และเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ (Love & Belonging Needs) ความต้องการที่จะรู้สึกว่าคุณค่า (Esteem Needs) และความต้องการรู้จักตนเองอย่างแท้จริงและพัฒนาตนเองที่ตามศักยภาพของตน (Self Actualization) มาสโลว์ได้จัดลำดับขั้นของความต้องการจากต่ำไปสูง เริ่มจากความต้องการทางสรีระ ซึ่งมาสโลว์เชื่อว่าเป็นความต้องการพื้นฐานที่มีแรงผลักดันรุนแรงที่สุด ถ้าความต้องการนี้ขาด จะเป็นแรงผลักดันให้บุคคลนั้นมีพฤติกรรมตอบสนองจนเป็นที่พอใจ จึงจะมีความต้องการขั้นสูงต่อไป ตัวอย่างเช่น คนที่มีความหิว เพราะมีคนปองร้าย จะไม่มีความต้องการที่จะรู้สึกว่าคุณค่า ความต้องการขั้นสูงสุด คือ ความต้องการที่จะรู้จักตนเองอย่างแท้จริง และพัฒนาตนเองที่ตามศักยภาพของตน จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อความต้องการทั้ง 4 ประเภท ได้รับการตอบสนอง อย่างไรก็ตาม การตอบสนองของความต้องการแต่ละขั้น ไม่จำเป็นต้องถึง 100% ส่วนมากจะขึ้นกับแต่ละบุคคล

ภาพที่ 5 ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ตามแนวความคิดของมาสโลว์

ทฤษฎีพุทธิปัญญานิยม

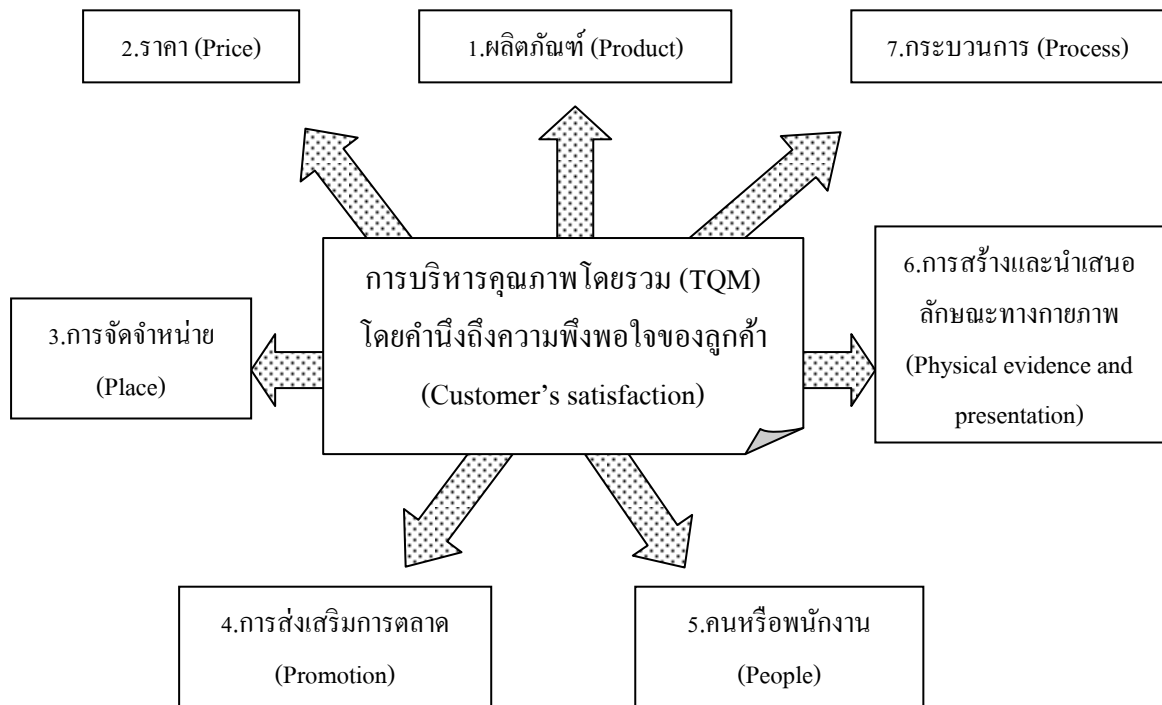
นักจิตวิทยาที่ยึดถือทฤษฎีพุทธิปัญญานิยมเกี่ยวกับแรงจูงใจ เชื่อว่ากระบวนการรู้คิดมีส่วนทำให้เกิดพฤติกรรมที่มีเป้าหมาย เน้นความสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมและความรู้ความเข้าใจ ซึ่งอาจจะอธิบายโดยรูปแบบต่อไปนี้

สิ่งเร้า → ความรู้สึก → พฤติกรรม

ทฤษฎีพุทธิปัญญานิยมที่ใช้กันแพร่หลายในปัจจุบันนี้คือ ทฤษฎีการอ้างสาเหตุ (Attribution Theory) ของวายเนอร์ (Weiner, 1979, online) ซึ่งมีพื้นฐานความคิดว่า มนุษย์เรามักจะมีความอยากรู้และเข้าใจ ซึ่งเป็นต้นเหตุให้เกิดพฤติกรรม

แนวคิดกลยุทธ์การตลาดสำหรับธุรกิจบริการ

ธุรกิจที่ให้บริการจะใช้ส่วนประสมการตลาด (Marketing Mix) หรือ 4Ps เช่นเดียวกับสินค้า ซึ่งประกอบด้วย (1) ผลิตภัณฑ์ (Product) (2) ราคา (Price) (3) การจัดจำหน่าย (Place) (4) การส่งเสริมการตลาด (Promotion) (5) บุคคล (People) หรือ พนักงาน (Employees) ซึ่งต้องอาศัยการคัดเลือก (Selection) การฝึกอบรม (Training) การจูงใจ (Motivation) เพื่อให้สามารถสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าได้แตกต่างเหนือคู่แข่ง พนักงานต้องมีความสามารถ มีทัศนคติที่ดี สามารถตอบสนองต่อลูกค้า มีความคิดริเริ่ม มีความสามารถในการแก้ปัญหา และสามารถสร้างค่านิยมให้แก่บริษัท (6) การสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ (Physical Evidence and Presentation) โดยพยายามสร้างคุณภาพโดยรวม [(Total Quality Management (TQM)] ตัวอย่างโรงแรมต้องพัฒนาลักษณะทางกายภาพและรูปแบบการให้บริการ เพื่อสร้างคุณค่าให้กับลูกค้า (Customer-Value Proposition) ไม่ว่าจะเป็นด้านความสะอาด ความรวดเร็ว หรือผลประโยชน์อื่นๆ (7) กระบวนการ (Process) เพื่อส่งมอบคุณภาพในการให้บริการกับลูกค้าได้รวดเร็ว และสร้างความพอใจให้กับลูกค้า (Customer Satisfaction)

ภาพที่ 6 การใช้เครื่องมือทางการตลาดสำหรับธุรกิจบริการ(Marketing Tools for Service)

แนวทางในการพิจารณาวิธีที่มีประสิทธิภาพในการบริหารการตลาดไม่ได้อยู่ที่การพิจารณาเลือกวิธีหรือแนวทางที่ดีที่สุด ควรเลือกวิธีที่เหมาะสมที่สุด ในที่นี้หมายถึงเหมาะสมกับลักษณะความต้องการ และพฤติกรรมของลูกค้า เหมาะสมกับลักษณะของผลิตภัณฑ์และความสามารถของธุรกิจในการจัดทำและนำเสนอ

ดนตรีบำบัด (Music Therapy)

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2539, น.45-50) ดนตรีบำบัด คือ การใช้ดนตรีเพื่อจุดประสงค์ในการบำบัด อันได้แก่ การช่วยซ่อมแซม บำรุงรักษาและพัฒนาให้สุขภาพจิตและกายดีขึ้น ดนตรีบำบัดเป็นการประยุกต์ใช้ดนตรีอย่างมีระบบของนักดนตรีบำบัด ในสภาพแวดล้อมที่จัดไว้เฉพาะเพื่อการบำบัด เพื่อมุ่งหวังให้มีการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรม โดยการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้ ช่วยให้ผู้ได้รับการบำบัดมีความเข้าใจในตนเองและโลกรอบๆ ตัวที่ตนอาศัยอยู่ดีขึ้น ซึ่งส่งผลให้ผู้นั้นปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้เหมาะสมยิ่งขึ้น ในฐานะของสมาชิกผู้หนึ่งของคณะผู้ทำการบำบัดโดยวิชาชีพ นักดนตรีบำบัดมีหน้าที่ในการวิเคราะห์ปัญหาของผู้รับการบำบัด และนำผลที่ได้มาตีแผ่เพื่อ

กำหนดเป็นแบบแผนในการบำบัดรักษาในรูปของกิจกรรมทางดนตรี โดยเฉพาะนอกจากนี้ยังมีการกำหนดตารางการประเมินผลเป็นระยะๆ เพื่อชี้แสดงผลการบำบัดรักษาอีกด้วย

ลักษณะเด่นของดนตรีบำบัด ดนตรีบำบัดมีลักษณะเด่นเฉพาะตัวหลายด้าน ทำให้สามารถประยุกต์ใช้ได้ในทุกระดับอายุ และหลากหลายปัญหา ลักษณะเด่น ได้แก่

1. ประยุกต์เข้ากับระดับความสามารถของบุคคลได้ง่าย
2. กระตุ้นการทำงานของสมองได้หลายส่วน
3. กระตุ้นและส่งเสริมพัฒนาการทุกด้าน
4. ช่วยพัฒนาอารมณ์ และจิตใจ
5. เสริมสร้างทักษะทางสังคม และการสื่อสาร
6. ให้การรับรู้ที่มีความหมาย และความสนุกสนาน ไปพร้อมกัน
7. ประสบความสำเร็จในการบำบัดได้ง่าย เนื่องจากประยุกต์ใช้ได้ ทุกเพศ ทุกวัย ทุกระดับ

ความสามารถ

ประโยชน์ของดนตรีบำบัด ดนตรีบำบัดสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้หลากหลายรูปแบบ ทั้งในเด็ก วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ ตามเป้าหมาย เพื่อตอบสนองความจำเป็นที่แตกต่างกันไปทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ เช่น ปัญหาบกพร่องของพัฒนาการ สติปัญญา และการเรียนรู้ โรคซึมเศร้า โรคอัลไซเมอร์ การบาดเจ็บทางสมอง ความพิการทางร่างกาย อาการเจ็บปวด และภาวะอื่น ๆ

สำหรับบุคคลทั่วไป ก็สามารถใช้ประโยชน์จากดนตรีบำบัดได้เช่นกัน ช่วยในการผ่อนคลายความตึงเครียด และในการออกกำลังกายเสริมสร้างสุขภาพ

ประโยชน์ของดนตรีบำบัดมีดังนี้

1. ปรับสภาพจิตใจให้อยู่ในสภาวะสมดุล มีมุมมองในเชิงบวก
2. ผ่อนคลายความตึงเครียด ลดความวิตกกังวล (Anxiety/ Stress Management)
3. เสริมสร้างและพัฒนาทักษะการเรียนรู้ และความจำ (Cognitive Skill)
4. กระตุ้นประสาทสัมผัสการรับรู้ (Perception)
5. เสริมสร้างสมาธิ (Attention Span)
6. พัฒนาทักษะสังคม (Social Skill)
7. พัฒนาทักษะการสื่อสารและการใช้ภาษา (Communication and Language Skill)
8. พัฒนาทักษะการเคลื่อนไหว (Motor Skill)
9. ลดความตึงตัวของกล้ามเนื้อ (Muscle Tension)
10. ลดอาการเจ็บปวดจากสาเหตุต่างๆ (Pain Management)

11. ปรับลดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม (Behavior Modification)

12. สร้างสัมพันธภาพที่ดีในการบำบัดรักษาต่างๆ (Therapeutic Alliance) ช่วยเสริมในกระบวนการบำบัดทางจิตเวช ทั้งในด้านการประเมินความรู้สึก สร้างเสริมอารมณ์เชิงบวก การควบคุมตนเอง การแก้ปมขัดแย้งต่างๆ และเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว

โดยสรุปดนตรีบำบัด คือศาสตร์ที่ว่าด้วย การนำดนตรีหรือองค์ประกอบอื่นๆ ทางดนตรี มาประยุกต์ใช้เพื่อปรับเปลี่ยน พัฒนา และคงรักษาไว้ซึ่งสุขภาพของร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม โดยนักดนตรีบำบัดเป็นผู้ดำเนินการ ไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ ผ่านทางกิจกรรมทางดนตรีต่างๆ อย่างมีรูปแบบโครงสร้างที่ชัดเจน มีหลักเกณฑ์ และระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์ โดยมีเป้าหมายที่ไม่ได้เน้นทักษะทางดนตรี แต่เน้นในด้านพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม ขึ้นอยู่กับความจำเป็นของแต่ละบุคคลที่มารับการบำบัด โดยบูรณาการเข้ากับการรักษา หรือนำไปใช้เสริมสร้างสุขภาพทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และสามารถประยุกต์ใช้ได้ ในหลายบริบท เช่น ด้านการศึกษา ด้านการแพทย์

กระบวนการและรูปแบบดนตรีบำบัด ในการทำดนตรีบำบัด ไม่มีกระบวนการและรูปแบบที่ตายตัว แต่จะต้องออกแบบการบำบัดรักษาให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคล และตามสภาพปัญหา มีการวางแผนการบำบัดรายบุคคล โดยมีขั้นตอนหลักๆ ดังนี้

1. การประเมินผู้รับการบำบัดรักษา

- ศึกษาข้อมูลประวัติส่วนตัว และประวัติทางการแพทย์
- ประเมินปัญหาและเป้าหมายที่ต้องการบำบัด
- ประเมินสุขภาพทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และทักษะการคิด

2. วางแผนการบำบัดรักษา

- ออกแบบโปรแกรมที่เหมาะสมเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม โดยยึดเป้าหมายเป็นสำคัญ
- รูปแบบผสมผสานกระบวนการต่าง ทางดนตรี เช่น ร้องเพลง แต่งเพลง ประสานเสียงจินตนาการตาม หรือลีลาประกอบ เป็นต้น

3. ดำเนินการบำบัดรักษา

- สร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้บำบัดกับผู้รับการบำบัด โดยใช้ดนตรีเป็นสื่อ และทำดนตรีบำบัดร่วมกับการบำบัดรักษาแบบอื่นๆ แบบบูรณาการ

4. ประเมินผลการบำบัดรักษา

- ประเมินผลอย่างต่อเนื่อง และปรับแผนการบำบัดให้เหมาะสม

คนตรีบำบัดในโรงพยาบาล ในโรงพยาบาลต่างๆ มีการนำคนตรีบำบัดมาร่วมบูรณาการเข้ากับการบำบัดรักษาอื่นๆ เพื่อเป้าหมายต่างๆ กัน ดังตัวอย่างเช่น

1. กระตุ้น และส่งเสริมพัฒนาการด้านต่างๆ
2. ช่วยเสริมการเคลื่อนไหวร่างกายในการฟื้นฟูสมรรถภาพ
3. ลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น ก้าวร้าว รุนแรง อยู่ไม่นิ่ง ร่วมกับการทำพฤติกรรมบำบัด และการใช้ยา
4. ช่วยให้ผู้สงบและนอนหลับได้ ในผู้ที่มีความกลัว ความเครียด ร่วมกับการปรับสิ่งแวดล้อม และการใช้ยา
5. ปรับเปลี่ยนอารมณ์ ร่วมกับการใช้ยา และจิตบำบัดในโรคซึมเศร้า
6. เสริมในกระบวนการบำบัดต่างๆ ทางจิตเวช
7. ลดความเจ็บปวด ร่วมกับการใช้ยาแก้ปวด

คนตรีบำบัดในโรงเรียน ในโรงเรียนมีการนำคนตรีบำบัดมาใช้ใน 2 ด้านใหญ่ๆ คือ

1. เสริมสร้างจุดแข็งในตัวเด็ก ในทักษะด้านต่างๆ นอกเหนือจากทักษะทางดนตรี เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานประสานสัมพันธ์กันของร่างกาย
2. เสริมในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP - Individualized Educational Program) สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

แนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ความหมายของกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ตามความหมายของพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 (2539, น.9) คำว่า กิจกรรม (Activity) หมายถึง การที่ผู้เรียนปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อการเรียนรู้

กิจกรรม (Activity) หมายถึง สภาพการเรียนรู้ใดๆ ที่เด็กได้กระทำด้วยความตั้งใจทั้งทางสมอง (Mental) และทางกาย (Physical) เพื่อเป็นการสนองความต้องการของผู้กระทำให้บรรลุถึงซึ่งจุดหมาย เช่น การค้นคว้า แก้ปัญหา อภิปราย การเรียนรู้ที่ถูกต้องจะให้เด็กได้ประกอบกิจกรรมให้มากที่สุด แต่การจัดกิจกรรมของคุณ ควรอยู่บนรากฐานของสิ่งต่อไปนี้

- ความสนใจของเด็ก
- อุดมการณ์ทางประชาธิปไตย
- ให้ทุกคนได้เข้าร่วมในกิจกรรมตามความสามารถของแต่ละบุคคล

สุวิทย์ หิรัญกาญจน์และคณะ (2540, น.7)ให้ความหมายของคำว่ากิจกรรม หมายถึง กิจกรรมที่เป็นสภาพการเรียนรู้ที่เด็กได้ปฏิบัติตามความสนใจเพื่อสนองความต้องการของผู้กระทำ ให้บรรลุถึงเป้าหมายที่ต้องการ

ใจจริง บุญเรืองรอด (2536, น.8) กล่าวว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรจะมีชื่อเรียกต่างๆไปบ้าง แต่โดยความหมายแล้วนับว่าใกล้เคียงกัน ส่วนมากจะเกี่ยวกับ

1. กิจกรรมที่นักเรียนจัดด้วยความสมัครใจ
2. กิจกรรมนั้นได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากสถานศึกษา
3. กิจกรรมนั้นไม่คิดหน่วยกิตและได้ตก
4. กิจกรรมนั้นมุ่งความบันเทิง และเสริมความรู้ความสมัครใจและความสามารถ นับได้ว่า

กิจกรรมดังกล่าวมีความสำคัญยิ่งต่อการจัดการศึกษา

อุทัย เพชรช่วย (2531, น.11) กล่าวว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตร หมายถึง กิจกรรมที่จัด นอกเหนือจากกิจกรรมในหลักสูตร โดยนักเรียนสมัครใจที่จะเข้าร่วมและดำเนินการเอง ทั้งในและ นอกห้องเรียนโดยครูทำหน้าที่เป็นผู้แนะนำ ไม่มีการบังคับว่ากิจกรรมใดต้องเรียนหรือต้องทำ นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมได้ตามความถนัดและความสนใจ ไม่มีการวัดผลได้ตก กิจกรรมเหล่านั้นจัด ขึ้นเพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้การสอนในชั้นเรียนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

เสริมวิทย์ สุกเมธี (2531, น.20) ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลการจัดกิจกรรม นักเรียนไว้ดังนี้คือ

1. เพื่อสนองความต้องการทางด้านจิตวิทยา ของนักเรียนนักศึกษา ซึ่งต้องการความยอมรับ ของบุคคลในวัยเดียวกัน การยอมรับเข้าเป็นสมาชิกของกลุ่ม ต้องการความสำเร็จ การได้รับคำยกย่องชมเชย ดังนั้น การฝึกทักษะการทำกิจกรรม ตลอดจนความช่วยเหลือทางด้านวิชาการ ควรอยู่ใน สภาพแวดล้อมที่มีความอบอุ่น ความเป็นมิตร และความเข้าใจซึ่งกันและกัน เพื่อเป็นการชดเชยสิ่งที่ตนเองขาดหรือบกพร่องอยู่

2. การจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ควรจะพยายามดึงเอาความสามารถ ความถนัด ความสนใจเป็นพิเศษ และพยายามให้เขาเหล่านั้น ได้แสดงออกด้วยความกระตือรือร้น ด้วยความเต็มอกเต็มใจ

3. การจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ควรเป็นการช่วยให้นักเรียนนักศึกษา รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดคุณค่า และเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม และต่อตนเอง การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้เขาไม่ตั้งตนเป็นผู้ต่อต้านสังคม และกิจกรรมบางประเภท อาจช่วยให้นักเรียนนักศึกษา รู้ถึงสิ่งที่มีคุณค่าต่อชีวิต ในอนาคตได้อีกด้วย

4. การจัดกิจกรรม ควรเป็นการสร้างสัมพันธ์อันดี ระหว่างครูอาจารย์และนักเรียนนักศึกษา ทำให้ได้มีโอกาสรู้จักกัน เมื่อทำกิจกรรมร่วมกันเป็นการลดช่องว่างระหว่างครูอาจารย์กับนักเรียนนักศึกษา ได้เป็นอย่างดี

5. การจัดกิจกรรมเป็นการช่วยพัฒนาความเป็นผู้นำ และการเป็นผู้ตามที่ดีให้แก่ นักเรียนนักศึกษา ได้ดีกว่าการเรียนในชั้นเรียน

ลักษณะสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตร

1. เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นนอกเหนือจากหลักสูตรปกติหรือนอกเวลาเรียน
2. เป็นกิจกรรมที่นักเรียนร่วมกันจัดขึ้นภายใต้ความเห็นชอบของครู หรือผู้บริหารสถานศึกษา
3. นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมตามความสมัครใจ มีเสรีภาพในการเลือกกิจกรรม
4. ไม่มีการให้หน่วยกิตหรือคะแนนทางวิชาการ
5. ให้ความเสมอภาค และยุติธรรมต่อนักเรียนอย่างเหมาะสมตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และกำลังทางด้านเศรษฐกิจของนักเรียน

กล่าวโดยสรุป กิจกรรมเสริมหลักสูตร คือ กิจกรรมที่จัดขึ้นนอกเวลาเรียนเพื่อสนองความต้องการ ความสนใจ ความสามารถและความถนัดของนักเรียน อันเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้มีประสบการณ์ที่นอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียนเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการพัฒนาความรู้ความสามารถและปรับตัวเข้ากับสังคมได้โดยมีลักษณะ คือ เป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้เข้าร่วมด้วยความสมัครใจ ไม่มีการบังคับ เป็นกิจกรรมที่อยู่ในความดูแลของสถานศึกษา โดยมีครูที่ปรึกษากิจกรรมเป็นผู้รับผิดชอบและไม่มีการให้หน่วยกิตแต่อย่างใด

ความสำคัญและความจำเป็นในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

กิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นนอกเหนือจากเวลาเรียนและเป็นการส่งเสริมการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและยังมุ่งพัฒนาบุคลิกภาพและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน ดังนั้นกิจกรรมนักเรียนจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการจัดให้เกิดขึ้นในสถานศึกษา ซึ่งนักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญและความจำเป็นในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรไว้ ดังนี้

สุมิตร คุณานุกร (2518, น.99) กล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตรว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีความสำคัญมากในการที่จะช่วยให้ความมุ่งหมายทางการศึกษาบรรลุถึงผลสำเร็จอย่างสมบูรณ์ ความมุ่งหมายของการศึกษาที่สมบูรณ์นั้นต้องประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัยก็เช่นกัน แต่ทางด้านจิตพิสัยซึ่งเกี่ยวกับเรื่องของค่านิยมและนิสัยดีงามต่าง ๆ เช่น ความซื่อสัตย์ การมีน้ำใจต่อผู้อื่น การเสียสละ การช่วยเหลือผู้อื่น การบำเพ็ญตนให้เป็น

ประโยชน์ต่อสังคม ความสามัคคี ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นสิ่งดีงามและมีกรรมอยู่ในความมุ่งหมายทางการศึกษาด้วย แต่การเรียนการสอนในชั้นโตคนเดียวไม่สามารถพัฒนาได้

กระทรวงศึกษาธิการ (2528, น.11 – 12) ได้กล่าวถึงความจำเป็นที่ต้องจัดกิจกรรมไว้ดังนี้คือ

1. ความต้องการทางด้านจิตวิทยามุ่งผลต่อความต้องการปลดปล่อยความเหงาและเดี๋ยวเดียวต้องการความรัก ผูกพันทักษะ ฯลฯ

2. ดึงเอาความสนใจ ความกระตือรือร้นของเยาวชนให้ปรากฏออกมาโดยสามารถที่จะทำให้เยาวชนเห็นเป้าหมายของคนที่ยบรรลุผลได้

3. ใช้เวลาว่างให้มีคุณค่าและเกิดประโยชน์ โดยไม่ตั้งตนเป็นผู้ต่อต้านสังคมหรือประพฤติผิดทางสังคมโดยพบกับบุคคลซึ่งมีความสนใจเหมือน ๆ กันและกิจกรรมบางประเภทให้เยาวชนได้พบสิ่งที่มีค่าต่อชีวิตภายหลัง

4. สร้างมิตรภาพระหว่างเยาวชนด้วยกัน และระหว่างเยาวชนกับครูอาจารย์ให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

5. พัฒนาความเป็นผู้นำโดยการพัฒนาตนเองต่อบุคลิกภาพและด้านจิตใจซึ่งมักมีอารมณ์อ่อนไหว นอกจากนี้ยังพัฒนากลุ่มสังคมไปพร้อมกันในเวลาเดียวกัน

กระทรวงศึกษาธิการ (2534, น.3) กล่าวถึงความสำคัญของการจัดกิจกรรมไว้ว่า เนื่องจากผู้เรียนมีธรรมชาติที่ต้องการจะรวมกลุ่มกันอยู่ และกลุ่มนั้นมักจะประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมีความสนใจที่ใกล้เคียงกัน โรงเรียนจึงควรใช้การรวมกลุ่มไปในทางสร้างสรรค์และมีจุดหมายโดยอาศัยกิจกรรมเป็นเครื่องมือ

จอห์น อาร์ แชนนอน (John R Shannon, 1949, p.275) กล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมของหลักสูตรว่า การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรควรจะได้รับพิจารณาว่าเป็นเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่งซึ่งจะต้องคำนึงถึงเมื่อมีการทำหลักสูตร เพราะกิจกรรมเสริมหลักสูตรจะมีบทบาทที่การศึกษายอมรับว่าสามารถจะช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียนได้

นาธาน เอส เบลันท์ และเฮร์เบิร์ต เจ เคล้าสมายเออร์ (Nathan S Blount and Herbird J Klausmeier, 1968, p.546 – 548) มีความเห็นว่า การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรจะช่วยพัฒนาความเป็นผู้นำ การรู้จักเคารพนับถือผู้อื่น การมีสุขภาพดี มีความสุข มีทักษะในการใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย มีอารมณ์ที่มั่นคง รู้จักค่านิยมต่าง ๆ ซึ่งจะชวนให้เขาสร้างสัมพันธภาพกับคนในวัยเดียวกันหรือกับผู้ใหญ่ได้ และช่วยให้เขามีโอกาสทำงานกับคนอื่นกว้างขวางขึ้นทั้งเพื่อนนักเรียน ครู อาจารย์ และสามารถที่จะดำรงตนอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

อดอล์ฟ อันรูห์ (Adluf Unruh, 1949, online) ได้ให้ความสำคัญต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรว่า “ไม่ควรเห็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นกิจกรรมพิเศษนอกเหนือไปจากการเรียนการสอนเพราะกิจกรรมเสริมหลักสูตรจะสามารถให้ประสบการณ์ที่ดีที่สุดตามความต้องการของหลักสูตร ซึ่งนั่นการปรับตัวของนักเรียนชายและหญิงให้ดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้กิจกรรมเสริมหลักสูตรยังสามารถให้บทเรียนอันมีคุณค่ายิ่งแก่ชีวิตด้วย

จากความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า มีความจำเป็นที่ควรจัดให้เกิดขึ้นในสถานศึกษา เนื่องจากการจัดการศึกษาที่จะสามารถตอบสนองจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้นั้น การเรียนการสอนในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียวอาจไม่บรรลุผลตามเจตนารมณ์นั้นได้ทั้งหมด กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีส่วนช่วยให้หลักสูตรสมบูรณ์ขึ้น จัดขึ้นเพื่อเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ ผู้เรียนได้ค้นพบความถนัด ความสนใจและสร้างคุณลักษณะนิสัยอันดีให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนอีกด้วย

จุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ในด้านจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงไว้ดังนี้

บุญทัน อยู่ชมบุญ (2524, น.7) ได้สรุปจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมร่วมหลักสูตรไว้ดังนี้คือ

1. เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตามหลักสูตรในชั้นเรียนและส่งเสริมให้สนใจในวิชาที่เรียนมากยิ่งขึ้น
2. เพื่อพัฒนาความสนใจ ความถนัดตามธรรมชาติและความสามารถพิเศษ
3. เพื่อเป็นการจัดบริการในสถานศึกษา
4. เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพทุกด้านทั้งการเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี ความอดทน การเสียสละการมีวินัยในตนเอง การมีน้ำใจและมีคุณธรรมและจริยพิสัยที่พึงประสงค์
5. ส่งเสริมการอยู่ร่วมกัน การปรับตัว การเข้าสังคมและการรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

6. เพื่อเป็นการเตรียมนักเรียนให้ดำรงอยู่ในสังคมประชาธิปไตย

ไพโรจน์ นาคะสุวรรณ (2528, น.8) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรว่าขึ้นอยู่กับประเภทของกิจกรรมที่จัดสำหรับวัตถุประสงค์อย่างกว้างๆมีดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนได้แสดงออกซึ่งความถนัด ความสนใจ และความสามารถพิเศษ
2. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักใช้เวลาว่างอย่างมีคุณประโยชน์และมีเพื่อนมากขึ้น
3. เพื่อฝึกทักษะการเป็นผู้นำและเป็นผู้ตามที่ดีตามกระบวนการประชาธิปไตย

4. เพื่อให้เกิดทักษะในการทำงานร่วมกันและสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

5. เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีความสามัคคี มีความรับผิดชอบและเสียสละเพื่อส่วนรวม

6. เพื่อปลูกฝังค่านิยมหรือคุณธรรมและจริยธรรมอันดีงามให้แก่นักเรียน

7. เพื่อฝึกฝนให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย รู้จักการควบคุมตนเองและเคารพกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ใน

สังคม

8. เพื่อส่งเสริมสุขภาพและพัฒนาการทางด้านร่างกายและจิตใจ

9. เพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียด

10. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ มีความรับผิดชอบและรู้จักเคารพบุคคลอื่น

11. เพื่อปลูกฝังและรักษาไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของชาติ

12. เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์และส่งเสริมการเรียนการสอนตามหลักสูตรให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

13. เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

กระทรวงศึกษาธิการ (2520, น.1 – 2) ได้กำหนดจุดประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักเรียน

ดังนี้

1. เพื่อให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย

2. เพื่อให้มีความจงรักภักดีต่อสถาบัน ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

3. เพื่อให้มีความเข้าใจและเลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี

พระมหากษัตริย์เป็นประมุข

4. เพื่อให้มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่ภายในขอบเขตกฎหมาย

5. เพื่อให้มีความซาบซึ้งในคุณค่า ดำรงไว้และส่งเสริมเอกลักษณ์วัฒนธรรมอันดีงามของ

ชาติไทย

6. เพื่อให้เกิดความรักและความสามัคคีในหมู่คณะ

7. เพื่อส่งเสริมทักษะความถนัดและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

8. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจและให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

9. เพื่อให้รู้จักบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมและสร้างเสริมความมั่นคงของชาติ

10. เพื่อให้เป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรมอันดีงาม

11. เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2534, น.4) กำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ไว้ว่า การจัดกิจกรรมในโรงเรียนมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อเสริมความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติมจากการเรียนวิชาต่าง ๆ

2. เพื่อให้รู้จักและเข้าใจตนเองสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้

3. เพื่อเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพ ลักษณะนิสัยให้มีความรับผิดชอบ มีความสามัคคี มีระเบียบวินัย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักช่วยเหลือผู้อื่นและรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

4. เพื่อให้มีความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และเลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

จากจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์และสังคมและเป็นการเสริมประสบการณ์และความรู้จากการเรียนวิชาต่างๆในชั้นเรียนเพิ่มขึ้นจากเดิม อีกทั้งยังมีจุดมุ่งหมายเพื่อเสริมสร้างค่านิยมอันดีงามที่สังคมอารยชนพึงมีอีกด้วย

ประเภทของกิจกรรมเสริมหลักสูตร

แนวคิดในการจัดประเภทของกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้มีนักการศึกษา จำแนกประเภทของกิจกรรมเสริมหลักสูตรไว้ ดังจะนำเสนอไว้ดังนี้

จิตรารัตน์ โภชิตามกะ (2523, น.5) ได้แบ่งประเภทของกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็น 3 ประเภท คือ

1. กิจกรรมเสริมหลักสูตรในเชิงวิชาการซึ่งถือว่าเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรอย่างแท้จริง เพราะช่วยให้ผู้เรียนสนใจวิชาการในหลักสูตรนั้นๆและได้รับความรู้เพิ่มเติมกว้างขวางขึ้น ได้แก่ กิจกรรมในลักษณะชุมนุม ชมรมหรือสมาคม เช่น ชุมนุมวิทยาศาสตร์

2. กิจกรรมพิเศษ มุ่งในลักษณะบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวม เช่น ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติ กลุ่มพัฒนาชนบท เป็นต้น

3. กิจกรรมเสริมหลักสูตรในลักษณะอื่นๆ กิจกรรมประเภทนี้อาจเรียกได้ว่าเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรทางอ้อม เพราะจุดมุ่งหมายหลักไม่เป็นการส่งเสริมทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร เช่น องค์กรนักเรียน กิจกรรมหารายได้เพื่อเป็นสาธารณกุศล เป็น

เสริมศรี ไชยศรี (2526, น.42 – 43) ได้แบ่งประเภทของกิจกรรมเสริมหลักสูตร ซึ่งได้ใช้คำว่ากิจกรรมนักเรียนแทนคำว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. กิจกรรมเกี่ยวกับการปกครองโรงเรียน (Large Technical Activities) เช่น วงดุริยางค์ การละคร หนังสือพิมพ์โรงเรียน เป็นต้น

2. กิจกรรมที่ต้องการความชำนาญสูง (Large Technical Activities) เช่น วงดุริยางค์ การละคร หนังสือพิมพ์โรงเรียน เป็นต้น

3. กิจกรรมชุมนุม (School Clubs) ซึ่งแบ่งเป็น

3.1 ชุมนุมวิชาการ (Academic Clubs) เป็นกิจกรรมที่จัดเพื่อสนองความสนใจทางวิชาการ เช่น ชุมนุมภาษาไทย ชุมนุมภาษาอังกฤษ

3.2 ชุมนุมความสนใจพิเศษ (Special Interest clubs) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความสนใจและเพิ่มประสบการณ์ เช่น ชุมนุมถ่ายรูป ชุมนุมกีฬา เป็นต้น

3.3 ชุมนุมเพื่อสังคม (Social Clubs) เป็นกิจกรรมที่มุ่งบำเพ็ญประโยชน์ เช่น ลูกเสือ ยุวกาชาด เป็นต้น

ชาญไชย ศรีไสยเพชร (2531, น.39 – 40) ได้กล่าวถึงประเภทของกิจกรรมร่วมหลักสูตร แบ่งตามวัตถุประสงค์ในการจัดได้เป็น 6 ประเภท คือ

1. กิจกรรมวิชาการ เป็นกิจกรรมที่ช่วยโครงการสอนในชั้นเรียนให้สมบูรณ์ครบถ้วนมากยิ่งขึ้น เช่น ชุมนุมทางวิชาการต่าง ๆ ชุมนุมคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ชุมนุมภาษาไทย ชุมนุมสังคมศึกษา เป็นต้น ในบางครั้งเป็นชุมนุมที่ต้องใช้หลาย ๆ วิชาก็ได้ เช่น ชุมนุมพุทธศาสตร์ ชุมนุมวัฒนธรรมและประเพณี เป็นต้น ทั้งนี้ กิจกรรมประเภทนี้เกี่ยวข้องอยู่กับการดำรงชีวิตและหน้าที่ ตลอดจนความต้องการและความสนใจของเด็ก

2. กิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมความสามารถพิเศษและพัฒนาความสนใจเฉพาะ กิจกรรมประเภทนี้มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนได้มีโอกาสค้นหาหรือพัฒนาความสนใจและความสามารถพิเศษของตนเอง ซึ่งมักไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชาที่เรียนโดยตรง เช่น ชุมนุมไต่วาที หนังสือพิมพ์ โรงเรียน ชุมนุมดนตรีและชุมนุมงานอดิเรกต่าง ๆ

3. กิจกรรมที่เป็นบริการภายในโรงเรียน กิจกรรมประเภทนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาตนเองและบริการส่วนร่วมและเพื่อความสนุกสนานของตนเอง เช่น สถานักเรียน กรรมการนักเรียน กลุ่มบำเพ็ญประโยชน์ เป็นต้น

4. กิจกรรมที่พัฒนาทางด้านจิตใจกิจกรรมประเภทนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาทางด้านจิตใจเป็นการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างมีระบบระเบียบ ความมีน้ำใจและศีลธรรม เช่น กิจกรรม ลูกเสือ ยุวกาชาด การอยู่ค่ายพักแรม

5. กิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ จัดขึ้นเพื่อพัฒนาการเข้าสังคม การอยู่ร่วมกันและการพักผ่อนหย่อนใจ เช่น กิจกรรมพบปะสังสรรค์ การร่าวง การไปปิคนิคและการไปทัศนศึกษานอกสถานที่ เป็นต้น

6. กิจกรรมทางด้านกีฬา กิจกรรมทางด้านกีฬานับว่ามีความสำคัญในการสร้างความสามัคคีให้หมู่ นักเรียนและมีจิตใจกว้าง รู้จักเสียสละรู้จักการให้อภัย ได้แก่ ชุมนุมทางด้านกีฬาต่าง ๆ เช่น บาสเกตบอล แบดมินตัน ฟุตบอล วอลเลย์บอล กรีฑา การจัดเป็นชุมนุมหรือแบ่งสโมสรพลศึกษา มีบทบาทสำคัญในการจัดกิจกรรมประเภทนี้

เอ็ม เดล บังกลูเมน(M. Dale Baughman:online)ได้จำแนกประเภทของกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สำคัญที่สถานศึกษาควรจัดเป็น 10 ประเภท คือ

1. สภานักเรียน (Student Council) ช่วยเหลือโรงเรียนในด้านการปกครอง การจัดกิจกรรม และควบคุมดูแลการจัดบริการต่าง ๆ ของนักเรียน

2. ชุมนุม (Clubs) คือศูนย์รวมที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็กที่มีความสนใจในวิชาการหรือกิจกรรมทำนองเดียวกัน

3. กิจกรรมที่เกี่ยวกับการพิมพ์ (Publications) ได้แก่ การจัดทำหนังสือพิมพ์ของโรงเรียน หนังสือประจำปีหรือประจำรุ่น

4. การแสดงนิทรรศการทางศิลปะ (Art Exhibition) โรงเรียนควรส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กได้จัดแสดงผลงานทางศิลปะที่นักเรียนได้เรียนในชั้นเรียนขึ้น เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและประชาชนเข้าชมผลงานของนักเรียน และเป็นการส่งเสริมความสามารถของนักเรียนทางด้านนี้

5. การแสดงละคร (Drama) โรงเรียนควรส่งเสริมให้มีการแสดงอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อให้เกิดความเข้าใจในวรรณคดี วัฒนธรรมของชาติ ศิลปะประจำชาติ

6. การแสดงดนตรี (Music) ควรส่งเสริมการแสดงดนตรีไทยและสากล เพื่อทางโรงเรียนจะได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมของสังคมได้สะดวกขึ้น และยังเป็นส่งเสริมกิจกรรมอื่นๆให้ดีขึ้นด้วย

7. การทัศนจร (Sight seeing excursion) คือ การจัดพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

8. การกีฬาและกรีฑา (Sport and Athletics) โรงเรียนสามารถจัดแข่งกีฬาและกรีฑาได้ทั้งภายในโรงเรียนและนอกโรงเรียน ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมสุขภาพพลานามัยของเด็ก

9. การประชุม (Assembly) ได้แก่ การประชุมเพื่ออบรมสั่งสอน รวมทั้งการประชุมทางวิชาการ เช่น การแสดงปาฐกถา การอภิปราย ชมภาพยนตร์

10. การสังคมสงเคราะห์ (Social welfare) คือการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น เช่น การออกไปช่วยเหลือและเยี่ยมเยียนคนไข้ คนชรา เด็กอ่อน เด็กพิการ ฯลฯ

สรุปได้ว่าประเภทของกิจกรรมเสริมหลักสูตรอาจแบ่งได้หลายประเภทขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการพัฒนาผู้เรียน เช่น พัฒนาความรู้ทางวิชาการ พัฒนาความสามารถพิเศษหรือความถนัดพิเศษ พัฒนาสุขภาพ เป็นต้น

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเด็กออทิสติก (Autistic Child)

ประวัติของโรคออทิสติก

โรคนี้มีมานานแล้ว ทั้งนี้จากรายงานของนักวิทยาศาสตร์ชาวฝรั่งเศส เจ.เอ็ม.จี. ไอทาร์ด (J.M.G. H Itard) ในปี 1799 ซึ่งเขียนเรื่องราวของเด็กชาย อายุ 12 ปี ชื่อวิกเตอร์ ในหนังสือ “The Wild Boy of Avugron” ผู้ซึ่งอาศัยอยู่ตามชายป่าและมีความผิดปกติทางพฤติกรรมมากมาย โดยเฉพาะเรื่องภาษา และการเรียนรู้ นอกจากนี้ในปี 1919 ได้มีหนังสือที่เขียนถึงเรื่องราวของเด็กชายดอน อายุ 2 ขวบ 7 เดือน ซึ่งมีความบกพร่องในการรับรู้ การใช้ภาษา แยกตัวและมีพฤติกรรมแปลก ๆ โดยนักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ชื่อ ไลเนอร์ วิทเนอร์ ซึ่งเรื่องราวจากหนังสือนี้ได้กระตุ้นให้ผู้สนใจในเด็กกลุ่มนี้มากขึ้น

เพ็ญแข ลิมศิลา (2537, น.277) กล่าวว่า ในปี 1934 มีบทความเขียน โดยอูเกน บูลเลอร์ (Eugen Bleuler) กล่าวถึงลักษณะเด็กที่มีอาการขาดการติดต่อกับผู้อื่น หันเข้าหาตนเองและไม่แยแสต่อโลกภายนอกและตั้งชื่อว่า “Autism” ซึ่งมาจากรากศัพท์ภาษากรีกว่า Auto แปลว่า ตนเอง (Self) หมายถึง การขาดการติดต่อกับผู้อื่น หันเข้าหาตนเอง และไม่แยแสต่อโลกภายนอก

ปี 1940 – 1944 ศาสตราจารย์ ฮานส์ แอล เพอร์เกอร์ (prof. Hans Asperger) จิตแพทย์ชาวเยอรมันได้กล่าวถึงกลุ่มของเด็กออทิสติกที่มีสติปัญญาดี พูดได้ แต่ก็มีสิ่งผิดปกติในน้ำเสียง (Tone) และมีการแสดงออกที่ผิดปกติ (Abnormal expression) มีการเคลื่อนไหวช้าๆ ไม่สบตาคน มองดูอะไรไปเรื่อยๆ บางครั้งดูเหมือนมองทะลุตัวบุคคลไป เราเรียกเด็กพวกนี้ว่า “Asperger’s Syndrome” และเขาได้เขียนบทความเป็นภาษาเยอรมันปัจจุบัน ได้รวมเด็ก “Asperger’s Syndrome” เข้าไว้ในกลุ่มเด็กออทิสติกเช่นเดียวกัน

ขณะเดียวกันในปี 1943 (พ.ศ. 2486) หรือเมื่อ 50 ปีมาแล้ว ศาสตราจารย์แคนเนอร์ (Dr. Leo Kanner) เป็นคนแรกที่ได้รวบรวมลักษณะอาการเฉพาะโรค โดยจัดกลุ่มโรคนี้ไว้เป็นเด็กพิเศษกลุ่มหนึ่งและแยกโรคนี้ออกจากกลุ่มโรคของเด็กที่มีความพิการอย่างรุนแรง (Severe mentally handicapped children) หลังจากนั้นก็มีคนสนใจเรื่องนี้เพิ่มขึ้นเป็นลำดับ

ประมาณ 20 ปีต่อมา ในปี ค.ศ. 1962 (พ.ศ. 2505) ได้มีการจัดตั้งสมาคมของพ่อแม่ นักวิชาการ หรือผู้ที่ทำงานเกี่ยวกับเด็กออทิสติกในประเทศอังกฤษ และประเทศต่างๆ ในทวีปอเมริกา และยุโรป โดยคนกลุ่มนี้ทำงานอย่างกว้างขวางในการรวบรวมปัญหา รวบรวมข้อมูลทางการแพทย์และการศึกษาค้นคว้าต่าง ๆ ให้บริการแก่ครอบครัวที่เพิ่งค้นพบว่าลูกเป็นโรคและยังพยายามให้ความรู้กระจายออกสู่บุคคลทั่วไป

ในประเทศไทย ไม่มีประวัติพบเด็กออทิสติกเมื่อใด แต่มีโรงพยาบาลที่รับผู้ป่วยทางจิตเวชเด็ก คือ โรงพยาบาลลำโพง ซึ่งตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2506 และได้รับอนุมัติจากราชวงศาธารณสุขให้

เปลี่ยนชื่อเป็น “โรงพยาบาลยูวประสาทไวทโยปถัมภ์” เมื่อ พ.ศ. 2519 และปัจจุบันเป็นโรงพยาบาลเพียงแห่งเดียวที่รับรักษาเด็กออทิสติกอย่างจริงจัง

ความหมายของเด็กออทิสติก

สมาคมออทิสติกสหรัฐอเมริกา (Autism Society of America) ได้ให้นิยามเด็กออทิสติกว่ามีลักษณะเด็ก 5 ประการ คือ 1. มีพัฒนาการล่าช้าและถดถอย 2. มีปฏิริยาตอบโต้ต่อสิ่งเร้าผิดปกติ 3. สนใจแต่ตนเองไม่สนใจสิ่งรอบตัว 4. มีปัญหาด้านภาษาและการพูดและ 5 ไม่สามารถแสดงปฏิริยาตอบโต้ต่อผู้อื่น สิ่งของ และเหตุการณ์

สมาคมออทิสติกแห่งชาติ (The National Autistic Society, 1998) ในประเทศอังกฤษได้กล่าวถึงอาการออทิสซึมว่า ผลกระทบที่เกิดจากความพิการที่คนมีความยากลำบากในการติดต่อสื่อสาร และสร้างความสัมพันธ์กับคนรอบข้างได้

ศิริพร สุวรรณเทศ (2540, น.3) ได้กล่าวถึงอาการออทิสซึมว่าเป็นกลุ่มอาการที่มีความผิดปกติทางพฤติกรรมแบบจำเพาะ ซึ่งปรากฏให้เห็นเป็นที่สังเกตได้ในระยะแรกของชีวิตก่อนอายุ 30 เดือน พฤติกรรมที่ผิดปกตินั้น เป็นความบกพร่องเกี่ยวกับการสร้างสัมพันธภาพทางสังคม ภาษา การสื่อความหมาย และการใช้จินตนาการในการเล่น (การเล่น โดยใช้การสมมติ) ซึ่งแสดงถึงการเสียหายที่ทางสรีระวิทยาของระบบสมอง

วินัดดา ปิยะศิลป์ (2539, น.10) ได้ทำการศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับเด็กออทิสติก ได้ให้คำอธิบายโรคออทิสซึมว่า โรคออทิสซึม คือ โรคที่มีความผิดปกติในการพัฒนาการของเด็ก มีความย่อหย่อนของประสาทการรับรู้และด้อยในการพัฒนาการทางภาษา และแยกตัวออกจากสังคม ความย่อหย่อนนี้จะขัดขวางหรือแปลผลข้อมูลที่รับรู้จากสายตา การได้ยินและประสาทสัมผัสอื่น ๆ ผิดพลาดจากปกติ มีผลต่อพัฒนาการทางการพูดและการสื่อสารอย่างมาก ทางการแพทย์เรียกเด็กกลุ่มนี้ว่า เด็กออทิสติก

อัมพร โอตระกูล (2538, น.76) ได้ให้คำจำกัดความเด็กออทิสติก หรือเด็กออทิสซึม (Autistic Childs Infantile Autism) เอาไว้ว่า ออทิสซึมเป็นโรคจิตในเด็กในการวินิจฉัยแยกโรคทั้งสองระบบใหม่ได้จัดไว้ในความผิดปกติของพัฒนาการ แต่เด็กมีอาการลักษณะแบบโรคจิต จึงอาจเรียกว่าเป็นโรคจิตวัยเด็ก พบบ่อยในวัยทารก แต่ส่วนมากจะมีพฤติกรรมแสดงออกในช่วง 2 ขวบ อุบัติการณ์ของโรคนี้ในประเทศอุตสาหกรรมพบว่ามีประมาณ 4 หรือ 5 คน ในจำนวนเด็ก 10,000 คน เด็กชายเป็นมากกว่าเด็กหญิงในอัตรา 3:1 เด็กออทิสซึมส่วนมากเป็นลูกคนแรกของครอบครัว

กองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2540, น.26) ได้ให้คำจำกัดความเด็กออทิสติก (Autistic Children) ว่า หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องรุนแรงในการสื่อความหมาย พฤติกรรม สังคม การเรียน ความบกพร่องมักเกิดขึ้นในวัยเด็ก เด็กเหล่านี้จะมีปัญหาใน

การใช้ความคิด สติปัญญา การรับรู้ ซึ่งเป็นผลให้เด็กไม่ก็เรียนรู้ได้ดี ขาดความเข้าใจในวิชาที่เรียน มีปัญหาในการสื่อสารและการคบเพื่อน

ความหมายของเด็กออทิสติกสรุปได้ว่า เป็นเด็กที่มีปัญหาทางพัฒนาการที่ได้รับผลกระทบจากการสะดุดหรือชะงักงันของพัฒนาการ ทำให้เด็กเกิดความยุ่งยากในการติดต่อสื่อสารความผิดปกติทางพฤติกรรม การใช้ภาษา การรู้ความหมาย การมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมการตอบสนองต่อสิ่งเร้า การเรียนรู้ การเข้าสังคม ซึ่งสามารถค้นพบอาการได้ก่อน 30 เดือน

ลักษณะของเด็กออทิสติก

ดร.ผดุง อารยะวิญญู (2539, น.58 – 161) ลักษณะของเด็กออทิสติกอาจจำแนกย่อย ๆ ได้หลายประการ แต่หากจัดหมวดหมู่ของพฤติกรรมของเด็กออทิสติก อาจจัดได้ 4 ลักษณะใหญ่ ๆ ดังนี้คือ

1. ปัญหาในการสร้างความสำคัญกับคนหรือสิ่งที่อยู่รอบตัว หรือปัญหาในทางสังคม

1.1 มีปัญหาในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น ซึ่งอาจเป็นสมาชิกในครอบครัว หรือเพื่อนที่โรงเรียน

- ไม่มีเพื่อนสนิทที่โรงเรียน
- ไม่มีคนที่ใกล้ชิดสนิทสนมทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน
- เพื่อนๆเห็นว่าเขาเป็นคนที่มีความผิดปกติแปลกๆ

1.2 ขาดความสนใจต่อสิ่งที่อยู่รอบกาย หรือไม่มีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว

- แสดงอาการเฉยเฉื่อยชา
- เหม่อลอยอย่างผิดปกติ
- ไม่มีปฏิกิริยาต่อเสียงซึ่งเป็นอาการคล้ายคนหูหนวกทั้ง ๆ ที่มีการได้ยินปกติ

1.3 ไม่มองหน้าคน

1.4 ปลีกตัวจากสังคม ชอบอยู่คนเดียวเงียบ ๆ

1.5 หลีกเลี่ยงการสังคม เช่น งานเลี้ยง

2. ปัญหาในด้านการพูดและภาษา

เด็กออทิสติกมีปัญหาในทางการพูด และภาษาเป็นอย่างมากซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งทำให้เด็กไม่สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ พฤติกรรมในทางการพูดและภาษาที่เป็นปัญหาอาจได้แก่

2.1 มีพัฒนาการทางภาษาล่าช้า

2.2 ใช้คำสรรพนามผิด เช่น ใช้คำแทนตัวเองว่า “เธอ และแทนผู้พูดด้วยว่า “ฉัน”

- 2.3 ไม่สามารถบอกชื่อสิ่งของได้
- 2.4 ไม่รู้คำศัพท์
- 2.5 พูดแบบนกแก้วนกขุนทองแต่ไม่เข้าใจความหมาย
- 2.6 ไม่เข้าใจความหมายของคำที่เป็นนามธรรม
- 2.7 เปล่งเสียงพูดได้ แต่คนอื่นทั่วไปไม่เข้าใจ เข้าใจเฉพาะคนที่คุ้นเคยเท่านั้น
- 2.8 ระดับเสียงพูดสำเนียงพูดเพี้ยน
- 2.9 ไม่ใช่ทำทางประกอบการพูด
- 2.10 ไม่มีการแสดงออกทางสีหน้าเมื่อเวลาพูด หรือหากมีก็เป็นการแสดงออกที่ไม่เหมาะสม

- 2.11 พูดซ้ำๆคำเดิม โดยเฉพาะคำที่ได้ยินบ่อย ๆ
  - 2.12 ไม่เข้าใจโครงสร้างทางภาษา หรือไวยากรณ์
- เด็กบางคนอาจมีปัญหามาก บางคนอาจมีปัญหาน้อย ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ แต่อาจสรุปได้ว่า เกินกว่าครึ่งหนึ่งของเด็กออทิสติก มีปัญหาในการพูดและภาษา

3. ปัญหาในด้านพัฒนาการ

เด็กออทิสติกอาจมีพัฒนาการล่าช้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน 3 ด้านต่อไปนี้

3.1 ด้านสติปัญญา เด็กออทิสติกเป็นจำนวนมากมีพัฒนาการทางสติปัญญาต่ำกว่าเด็กปกติ บางรายมีลักษณะคล้ายเด็กปัญญาอ่อน แต่ทั้งนี้อาจมีข้อยกเว้นบ้าง เพราะเด็กออทิสติกบางคนมีความจำดีเลิศ บางคนสามารถจดจำตัวเลขหรือคำนวณเลขที่ยากเกินวัยได้

3.2 ด้านอารมณ์และสังคม เนื่องจากเด็กประเภทนี้มีปัญหาสำคัญทางการเข้ากับเพื่อน และการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วในหัวข้อจำกัดความ และการคัดเลือกรัก

3.3 ด้านการเคลื่อนไหว เด็กออทิสติกหลายรายมีปัญหาด้านการเคลื่อนไหว ทั้งกล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็ก บางรายมีลักษณะการเคลื่อนไหวที่เป็นแบบแผนเฉพาะของตน ดังที่ได้กล่าวไว้แล้ว ภายใต้หัวข้อการคัดเลือกรัก

3.4 ปัญหาในการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมต่อสิ่งที่อยู่รอบตัวเด็กออทิสติก อาจแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมดังนี้

3.4.1 การกระตุ้นตนเอง (Self – Stimulation) และการเคลื่อนไหวที่ซ้ำ ๆ เหมือนเดิมเช่น โยกตัว ไปมา ตบมือ โบกมือ ใช้ฝ่ามือเคลื่อนไหวผ่านใบหน้าเป็นวงกลมเพื่อดูแสงไฟ การกระทำในลักษณะอื่นที่เป็นการกระตุ้นตนเอง

3.4.2 การแสดงความสนใจจดจ่อต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นพิเศษ เด็กปกติอาจสนใจของเล่น หรือสิ่งของต่าง ๆ หากสิ่งของเหล่านั้นแปลกหรือแตกต่างจากของเล่นทั่วไป และเด็กปกติอาจสนใจได้ไม่นาน พ่อเด็กเมื่อเด็กก็เลิกเล่น แต่สำหรับเด็กออทิสติกนั้น มักสนใจในสิ่งของที่ไม่มีความหมาย ไม่น่าสนใจ สนใจในสิ่งที่คนอื่นทั่วไปไม่ให้ความสนใจ เช่น สนใจหญ้าแห้ง ใบตองแห้ง หรือสิ่งไม่มีค่าอื่น ๆ เด็กจะยึดสิ่งนี้ไว้ในครอบครั้ว ไม่ให้ใครมาแย่ง หากครูดึงสิ่งนี้ไปจากเด็ก เด็กจะแสดงอาการโกรธ ร้องไห้ โดยนอนราบลงกับพื้น แล้วคืบบิดตัวไปมา เป็นต้น

3.4.3 การแสดงปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะแปลกๆต่อสิ่งแวดล้อมเด็กปกติอาจแสดงปฏิกิริยาต่อสิ่งแวดล้อม ในลักษณะที่คล้าย ๆ กัน แต่เด็กออทิสติกอาจแสดงอาการแปลกๆ และเป็นลักษณะเฉพาะต่อสิ่งที่เกิดขึ้น บางคนอาจร้องไห้หรือหัวเราะในสิ่งที่คนทั่วไปไม่หัวเราะ หรือร้องไห้ เมื่อเห็นสิ่งนั้น เด็กออทิสติกบางคนอาจแสดงพฤติกรรม เช่น ร้องไห้แล้วล้มตัวลงนอนกับพื้นบิดตัวไปมา เมื่อได้ยินเสียงกริ่งประตูบ้าน ลูกขึ้นเดินรอบโต๊ะเรียน 3 รอบและเปล่งเสียงประหลาดที่ไม่มีมีความหมาย เมื่อครูคนใหม่เดินเข้ามาในห้องเรียนเป็นครั้งแรกหรือเอามือโอบกอดตัวเองอย่างแรงซ้ำ ๆ กัน เมื่อแต่งตัวให้โดยให้ใส่ชุดสีแดง เป็นต้น

เพ็ญแข ลืมศิลา (2537, น.364) กล่าวว่า ออทิสซึม (Autism) เป็นกลุ่มอาการผิดปกติที่แสดงพฤติกรรมให้เห็นว่าเด็กไม่สามารถพัฒนา ด้านสังคม การพูด การใช้ภาษา และการสื่อความหมายตามวัยได้อย่างเหมาะสม เด็กออทิสติกส่วนใหญ่จะมีลักษณะภายนอกที่ดูเหมือนเด็กปกติทั่วไป เด็กส่วนใหญ่จะมีหน้าตาน่ารัก ในช่วงวัยทารกจะมีการเจริญเติบโตและพัฒนาการที่เป็นปกติไม่ว่าจะเป็นส่วนสูง น้ำหนักตัว การยิ้ม การคว้า การนั่ง และการเดิน แต่ก็มีลักษณะที่สามารถสังเกตในทารกที่มีอาการออทิสซึม โดยมีลักษณะความผิดปกติที่แสดงให้เห็น 2 ลักษณะ คือ เด็กที่ร้องกวนมาก ส่งเสียงกรีดร้องทั้งกลางวัน และกลางคืน แม้ว่าจะอุ้ม ปรกอบอย่างไรก็ไม่หยุดร้อง เวลาอุ้มก็จะทำตัวแข็งขึ้น และจะร้องมากยิ่งขึ้น ในเวลาอาบน้ำหรือเปลี่ยนผ้าอ้อม เด็กจะต่อต้านทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งทำให้บิดามารดาจะรู้สึกเหนื่อยล้ากับการเลี้ยงดูลูกลักษณะนี้ในทางตรงข้าม ความผิดปกติที่สามารถสังเกตได้อีกลักษณะ คือ เด็กจะนอนนิ่งเงียบ ไม่ร้องกวนไม่ว่าจะรู้สึกหิว หรือเปียกเลอะเทอะ จนดูเหมือนเป็นเด็กเลี้ยงง่าย แต่พ่อแม่ก็จะเริ่มวิตกกังวลต่อลักษณะความเฉยเมยของเด็กว่ามีความผิดปกติหรือเปล่า และในช่วงขวบปีแรกนี้ สิ่งที่ยังสามารถสังเกตความผิดปกติที่เกิดขึ้นชัดเจน คือ การที่เด็กไม่มีปฏิกิริยาตอบสนอง ไม่ว่าจะเป็นการสัมผัสของมารดาจากการอุ้มหรือกอดรัด เด็กจะไม่ชูคอ หรือโอบกอดตอบ เด็กจะไม่แสดงความสนใจต่อสิ่งแวดล้อมภายนอกไม่ว่าจะเป็นผู้คนหรือสัตว์ที่ผ่านไปมา นอกจากนี้ เด็กจะไม่มองหน้าหรือสบตาผู้อื่น ไม่มองตามเสียงเรียก ไม่แสดงอาการอยากรู้หรืออยากเห็นสิ่งใด จะมองไปรอบๆ ตัวแบบไร้จุดหมาย นอกจากจะพบเห็นสิ่งที่ถูกใจ เช่น แสงไฟระยิบระยับ หรือพัดลมที่หมุนไปมา ก็จะจ้องมองอยู่เป็นเวลานาน ๆ

ช่วงอายุที่สามารถสังเกตพฤติกรรมที่เรียกว่าแบบออทิสติกได้อย่างชัดเจนจะเป็นระยะ 2 – 3 ปี เพราะเป็นช่วงที่เด็กจะมีพัฒนาการการแสดงออก การเรียนรู้ ความอยากรู้อยากเห็น ความซุกซนมาก โดยเฉพาะการพูด การใช้ภาษา และการสื่อความหมาย เด็กวัยนี้จะเริ่มพูด เริ่มเข้าใจความหมาย การเล่นการเข้าสู่สังคม บิดารมารดาจะพบว่าบุตรที่เป็นเด็กออทิสติก จะไม่แสดงพฤติกรรมต่างๆเหล่านี้เด็กจะยังคง เฉยเมย ไม่สนใจสิ่งแวดล้อม เล่นคนเดียว ที่สังเกตได้ชัด คือ การที่เด็กยังไม่พูด จนบิดารมารดาคิดว่าบุตรพูดช้าเอง หรือมีปัญหาทางการได้ยิน หรือมีความพิการทางหู แต่เป็นเพราะเด็กไม่สามารถพูดหรือสื่อภาษาได้ เด็กจะไม่เข้าใจความหมายของภาษาที่พูดออกไป จะเป็นการพูดโดยเลียนเสียง ในบางรายที่สามารถพูดได้ก็จะมีภาษาพูดเฉพาะของตนเอง ที่คนอื่นไม่สามารถเข้าใจได้ เด็กไม่สามารถพูดโต้ตอบหรือบอกความต้องการของตนเองได้ เด็กออทิสติกจะเริ่มมีการแสดงออกทางอารมณ์ในช่วงอายุ 4 – 5 ปี เด็กบางคนจะแยกตัวอยู่ในโลกของตนเองอย่างเด่นชัดขึ้น มีลักษณะท่าทางแปลก ๆ ชอบทำอะไรซ้ำๆ เช่น การนั่งโยกตัวไปมาเป็นเวลานานๆ เด็กออทิสติกบางคนที่มีอารมณ์รุนแรงอาจมีการทำร้ายตนเองหรือปาสิ่งของเอะอะ อาละวาด แต่เด็กพวกนี้จะไม่สามารถปกป้องตนเองจากอันตรายจากการถูกรังแก หรือถูกทำร้ายร่างกายได้ ซึ่งพ่อแม่ต้องให้การดูแลอย่างใกล้ชิด

จากการที่เด็กยังไม่สามารถพูด หรือบอกความต้องการของตนเองได้ ทำให้ต้องเป็นภาระของพ่อแม่ในการที่จะต้องให้การดูแลเด็กแทบทุกเรื่องนับตั้งแต่การอาบน้ำ ทำความสะอาดร่างกาย การรับประทานอาหาร การขับถ่าย การเล่น ซึ่งเด็กออทิสติกจะไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ เมื่อเทียบกับเด็กปกติในวัยเดียวกัน และในการช่วยเหลือกิจกรรมประจำวันของเด็กออทิสติกก็ต้องปฏิบัติให้เหมือนเดิมทุกวัน เด็กจะไม่ยอมให้มีการเปลี่ยนแปลง เช่น จะต้องนั่งเก้าอี้ตัวเดิมทุกครั้งเวลารับประทานอาหาร แม้แต่อาหารที่รับประทานก็จะซ้ำ ๆ แบบเดิม เด็กออทิสติกจะเริ่มหงุดหงิด โมโห อาละวาด ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงกิจวัตรประจำวัน นอกจากนี้พฤติกรรมในช่วงอายุ 4 – 5 ปีของเด็กที่จะสามารถพบเห็นความผิดปกติได้อีกลักษณะหนึ่ง คือการเล่น ซึ่งในเด็กปกติจะมีการเล่นโดยใช้จินตนาการ การเล่นบทบาทสมมติ เช่น เล่นเป็น พ่อ – แม่, ครู – นักเรียน, การเล่นขายของ และเล่นกับของเล่น เช่น เอาตุ๊กตาเล่นเป็นลูก ซึ่งจะสามารถเล่นได้กับเด็กในวัยเดียวกันหรือเล่นกับผู้ใหญ่ แต่ในเด็กออทิสติกจะไม่สามารถเล่นโดยใช้จินตนาการได้ ลักษณะการเล่นจะเป็นการวิ่งไปวิ่งมา เล่นคนเดียว เล่นน้ำ เล่นทราย เด็กจะไม่รู้จักวิธีการเล่นกับคนอื่น มีความสนใจเพียงสั้นๆ เล่นๆ อยู่ก็อาจวิ่งไปมาคนเดียว หรือถ้าเด็กออทิสติกอยากจะเล่นของเล่น ขณะที่เด็กคนอื่นเล่นอยู่เด็กออทิสติกก็จะเข้าไปแย่ง หรือผลักออกจากของเล่นนั้น เพราะเด็กออทิสติกจะไม่รู้จักการขอหรือการรอคอย จะแสดงพฤติกรรมที่ต้องการโดยไม่สนใจผู้อื่น

เพ็ญแข ลឹมศิลา (2540, น.5) กล่าวถึงลักษณะอาการของเด็กที่พบว่า มีการเปลี่ยนแปลงไป
ได้ตามพัฒนาการของเด็กดังนี้

1. มีปัญหาทางภาษา

1.1 มีปัญหาในการเข้าใจเกี่ยวกับการพูด ซึ่งอาจมีตั้งแต่ไม่สามารถเข้าใจได้เลย

1.2 มีความผิดปกติในการพูด เช่น

1.2.1 ไม่พูดเลยแม้แต่คำเดียว ได้แต่ส่งเสียงไม่เป็นภาษา

1.2.2 พูดลอกเลียนแบบทันทีเมื่อเด็กได้ยินเสียง คล้ายนกแก้วนกขุนทอง

1.2.3 พูดลอกเลียนแบบที่เคยได้ยินมานานแล้ว ทำให้เด็กพูดภาษาของ

ตัวเองจนฟังเหมือนภาษานก ภาษากา ภาษาต่างดาว เป็นต้น

1.2.4 พูดซ้ำซากซึ่งอาจจะเป็นคำพูดเป็นคำหรือวลี หรือประโยคเดิมซ้ำไป
ซ้ำมา โดยไม่สนใจว่าจะมีผู้ฟังหรือไม่

1.2.5 พูดไม่ถูกต้องตามไวยากรณ์ การพูดเรียงประโยคไม่ถูกต้อง

1.2.6 มีความสับสนในคำที่ออกเสียงคล้ายกัน

1.2.7 มีปัญหาในการใช้สรรพนาม บุพบท หรือคำอื่นๆ ที่สามารถเปลี่ยน
ความหมายได้

1.3 ไม่สามารถควบคุมเสียงของตนเองได้

2. มีความผิดปกติของการสบตาและการมอง

2.1 เด็กชอบมองไปทางด้านข้างมากกว่ามองตรงๆ มักจะมองผ่านไปมากกว่า
การจับจ้องทั้งคนและสิ่งของ

2.2 มองบุคคลและสิ่งของด้วยการชำเลื่องอย่างรวดเร็วมากกว่าที่จะจ้องมอง

2.3 มองบุคคลหรือสิ่งของแบบจับจ้องนานจนเกินไปเหมือนจะมองให้ทะลุปรุ
โปร่งมักจะพบในเด็กโต

3. มีปัญหาเกี่ยวกับการลอกเลียนแบบการเคลื่อนไหวของร่างกาย

3.1 มีความยากลำบากในการลอกเลียนแบบการเคลื่อนไหว

3.2 มีความสับสนในเรื่องการเรียนรู้เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวตามคำสั่ง

4. ปัญหาเกี่ยวกับการควบคุมการเคลื่อนไหวของร่างกาย

4.1 ถ้าเด็กออทิสติกมีอาการตื่นเต้นหรือรู้สึกวิตกกังวล เด็กมักจะควบคุมตนเอง
ไม่ได้

4.2 เด็กออทิสติกบางรายชอบเดินเขย่งและแกว่งแขนไม่ไปตามกัน

4.3 ลักษณะท่าทางที่พบได้บ่อย ขณะที่เด็กออทิสติกอยู่ในโลกของตัวเองคือการนอนคุดคู้อยู่ใต้เตียง ใต้โต๊ะ หรือในตู้ที่ปิดไว้ หรือมักจะยืนนิ่ง ก้มศีรษะงอแขนบริเวณข้อศอกและทำข้อมือตก

5. มีการตอบสนองต่อสิ่งเร้าทางความรู้สึกอย่างผิดปกติ เช่น การเอามือปิดตาเมื่อไม่ชอบเสียงที่ได้ยินแทนการเอามือปิดหู หรือเอามือปิดหูเมื่อเห็นภาพที่เด็กไม่ชอบ หรือเห็นคนแปลกหน้า

6. การแสดงออกทางอารมณ์ไม่สมเหตุสมผล เด็กออทิสติกบางรายไม่กลัวในสิ่งที่อันตราย หรือตรงกันข้ามจะแสดงอาการกลัวในสิ่งที่ไม่เป็นอันตราย การแสดงออกทางอารมณ์ไม่สมเหตุสมผล เช่น หัวเราะเมื่อเห็นคนอื่นได้รับบาดเจ็บ ปฏิกริยาเหล่านี้มีผลมาจากเด็กไม่สามารถเข้าใจความหมายในความรู้สึกและการกระทำของผู้อื่น

7. มีความผิดปกติของหน้าที่และพัฒนาการทางกายภาพ

7.1 มีแบบแผนในการนอนหลับเบี่ยงเบน บางคนจะนอนหลับในตอนกลางวัน แทนกลางคืน

7.2 มีแบบแผนในการรับประทานอาหารและการดื่มเบี่ยงเบนไป เช่น การรับประทานอาหารไม่รู้จักอิ่ม รับประทานอาหารมากเกินไปจนปวดท้องและอาเจียน

7.3 ไม่มีความรู้สึก หรือแสดงอาการว่าเวียนศีรษะหลังจากหมุนตัวเองไปรอบๆ เป็นระยะเวลานาน ๆ

7.4 มีลักษณะพฤติกรรมแสดงอย่างเด่นชัดถึงภาวะที่มีวุฒิภาวะไม่สมวัย และการแสดงออกทางสีหน้าที่ไม่สอดคล้องกับอารมณ์

8. มีความสามารถพิเศษเฉพาะอย่างที่เด่นชัด

9. มีปัญหาทางพฤติกรรม

เพ็ญแข ลีมีศิลา (2537, น.10 – 15) กล่าวว่า ลักษณะพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กออทิสติกมีดังนี้

1. อารมณ์รุนแรง เด็กออทิสติกบางคนจะมีอารมณ์อ่อนไหวมาก ทนต่อคำตำหนิไม่ค่อยได้ อารมณ์เหมือนเด็กที่เล็กกว่าวัย มีความกลัวและความวิตกกังวลมากกว่าเด็กปกติ ถ้าไม่พอใจหรือโกรธแม้แต่เรื่องเล็กน้อย จะส่งเสียงโวยวายทันที หงุดหงิดง่าย ควบคุมอารมณ์ตัวเองไม่ได้

2. กรีดร้อง และทำฤทธิ์ทำเดช เด็กออทิสติกมักชอบทำฤทธิ์ทำเดช เพราะเด็กไม่มีคำพูดซึ่งใช้เพื่อร้องขอสิ่งที่เด็กต้องการ เด็กอาจกรีดร้องเพื่อเอาทอฟฟี่ ขนมหวาน หรือไอศกรีม หรือสิ่งของแปลก ๆ ที่เด็กต้องการ บางครั้งเด็กอาจกรีดร้องเพราะสิ่งที่เคยทำอยู่มีการเปลี่ยนแปลง บางครั้งการกรีดร้องอาจเกิดจากความกลัว หรือขยะแขยงอย่างไม่มีเหตุผล

3. ทำลายของ เด็กออทิสติกไม่สามารถเล่นได้อย่างสร้างสรรค์ เด็กจึงมักหมกมุ่นอยู่กับการสำรวจตรวจสอบสิ่งของที่ถูกรอบ ๆ ตัว จากการเล่นแบบนี้ทำให้เด็กรู้ว่ากระดาษเป็นสิ่งที่ฉีกได้ของแข็งๆ หลายอย่างมีเสียงเมื่อกำลังบนพื้น เด็กชอบใจเมื่อได้ยินของตกแตก เด็กบางคนชอบทำให้หลอดไฟฟ้าแตกทั่วบ้าน ต่อมาเด็กก็มาถึงขั้นเอาของสิ่งหนึ่งใส่เข้าไปในของอีกสิ่งหนึ่ง แต่เด็กยังไม่เข้าใจว่าเอาของใหญ่ใส่ของเล็กไม่ได้ ดังนั้นจึงฉีกของใหญ่หรือทำให้ของนั้นแตก เพื่อให้เล็กพอที่จะใส่เข้าไปในของอีกสิ่งหนึ่งได้

4. ก้าวร้าว เด็กออทิสติกบางคนชอบทำร้ายร่างกายผู้อื่นแรงๆ กรีดร้องโดยไม่มีเหตุผล แสดงออกด้วยความรุนแรง ร้องไห้และลงนอนชักดิ้นบนพื้น ขว้างปาทำลายของ

5.ต่อต้านการเปลี่ยนแปลง เด็กออทิสติกเป็นจำนวนมากชอบทำสิ่งที่เป็นกิจวัตรประจำวันซ้ำ ๆ ทุกวันถ้าสิ่งใดที่เคยทำมาอย่างไรเกิดมีการเปลี่ยนแปลงไม่เหมือนเดิมเด็กจะเริ่มหงุดหงิด ส่งเสียงกรีดร้องและโมโหลงนอนดิ้น เด็กออทิสติกมักมีความผูกพัน หรือติดของบางอย่างมากเช่น เศษเชือก ใบไม้

6. ทำร้ายตัวเอง เด็กออทิสติกบางคนชอบเอาหัวกระแทกพื้น กัดตัวเองหรือทำร้ายตัวเอง พฤติกรรมนี้อาจเกิดขึ้นเนื่องจากเด็กเกิดความไม่สบายใจ หรือเมื่อเด็กเกิดความอึดอัดใจหรือรู้สึกสับสนจากการที่ไม่สามารถเข้าใจสิ่งต่าง ๆ เด็กชอบกัดหลังมือ หรือข้อมูลของตัวเอง ขณะที่ทำพฤติกรรมนี้เด็กจะมีท่าทางตึงเครียด และท่าทางโกรธแค้นซึ่งการทำร้ายตนเองของเด็กนี้ อาจจะเกิดขึ้นในระยะเวลาที่เด็กรู้สึกไม่มีความสุข และจะเป็นอยู่ชั่วคราวเท่านั้น

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลออทิสติก

บุคคลออทิสติกที่มีพฤติกรรมดีขึ้นแล้ว และมีอายุอยู่ในวัยเรียน ควรจัดให้เรียนรู้อยู่ในห้องเรียนการศึกษาพิเศษของโรงพยาบาลก่อน หรืออยู่ในสถานบำบัดบางวัน จำนวนวันที่อยู่ในสถานที่ทั้ง 2 มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และความพร้อมของเด็ก ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมเบื้องต้นให้เด็ก เมื่อเด็กมีความพร้อมมากขึ้น จึงส่งเด็กเข้าเรียนตามปกติ ตามความสามารถของเด็ก อาจจะเรียนร่วมกับเด็กปกติหรือชั้นเรียนพิเศษในโรงเรียนรัฐบาลและเอกชน

แผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540 – 2544 ให้โอกาสทุกคนได้รับการศึกษา บุคคลออทิสติกจึงมีโอกาสด้านการศึกษามากขึ้น สามารถเข้าเรียนในโรงเรียนปกติได้มากขึ้น โดยเข้าเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติและชั้นเรียนพิเศษ ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน และสังกัดกรมสามัญศึกษา ซึ่งการจัดการเรียนในลักษณะใดนั้น ขึ้นอยู่กับสภาพความพร้อมและความสามารถของเด็ก

เด็กออทิสติกมีความสามารถต่างกันหลายระดับตั้งแต่ระดับความสามารถสูง (high function) จนถึงความสามารถต่ำ (low function) ด้วยลักษณะของเด็กเรียนรู้ด้วยตนเองได้ยาก โดยเฉพาะการเรียนในชั้นสูงขึ้นไปเด็กจะเข้าใจยาก และติดตามบทเรียนไม่ทัน จะทำให้ท้อถอย เบื่อหน่ายและปฏิเสธการเรียนอย่างสิ้นเชิง ฉะนั้นการวางแผนให้เด็กได้เรียนร่วมกับเด็กปกติ แพทย์ควรประสานกับครูและผู้ปกครองอย่างใกล้ชิด เพื่อร่วมมือกันช่วยเหลือเด็กได้อย่างเหมาะสม จะทำให้เด็กออทิสติกมีการพัฒนาในการเรียนรู้ได้อย่างดี และสามารถอยู่ในสังคมได้ตามปกติ

หลักสูตร

ผดุง อารยะวิญญู. (2533, น.119 – 120) กล่าวว่า หลักสูตรสำหรับบุคคลออทิสติกควรมุ่งจัดความบกพร่องของบุคคลประเภทนี้ และในขณะเดียวกันก็มุ่งให้เด็กมีโอกาสเรียนร่วมกับเด็กปกติให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ดังนั้นหลักสูตรในระดับก่อนประถมศึกษาและระดับประถมศึกษาจึงเน้นให้เด็กมีพัฒนาการเต็มที่ จัดความบกพร่องของเด็ก ส่วนในระดับมัธยมศึกษาเน้นความสามารถของเด็ก และมุ่งให้เด็กแสวงหาความรู้และพัฒนาทักษะต่าง ๆ ของตนเองให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

เด็กทุกคนควรมีแผนการสอนเฉพาะบุคคล การจัดกลุ่มเพื่อการสอน อาจจัดเด็กที่มีแผนการสอนเฉพาะบุคคลใกล้เคียงกันไว้ในกลุ่มเดียวกันก็ได้ เพื่อความสะดวกในการสอน ขณะเดียวกันยังสอดคล้องกับปรัชญาการศึกษาพิเศษที่ต้องสอนเด็กเป็นรายบุคคล ในขณะเดียวกันก็ควรจัดเด็กให้มีโอกาสเรียนร่วมกับเด็กปกติ ดังนั้นการจัดหลักสูตรควรเน้นในสิ่งที่จะช่วยให้สามารถมีพัฒนาการดีขึ้นจนกระทั่งมีระดับใกล้เคียงหรือมีระดับเดียวกับเด็กปกติ หลักสูตรจึงควรเน้นเกี่ยวกับการปรับพฤติกรรมของเด็ก การสื่อสาร พฤติกรรมทางสังคมของเด็ก ตลอดจนความรู้และทักษะทางวิชาการ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. ให้เด็กมีปฏิริยาตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมด้วยความพอใจ
2. ให้เด็กมีปฏิริยาตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมด้วยความรู้สึกสำเร็จ
3. ให้เด็กพัฒนาทักษะในการเรียนรู้
4. ให้เด็กสามารถร่วมกิจกรรมกลุ่มได้
5. สามารถนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่ได้

จุดประสงค์สำคัญของการจัดการเรียนการสอนเด็กประเภทนี้ คือ เพื่อให้เด็กสามารถลดข้อบกพร่องของตนเองทั้งในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และในขณะเดียวกันก็ให้เด็กเพิ่มความสามารถทั้ง 4 ด้าน ดังกล่าวแล้ว โดยมีเป้าหมายสุดท้าย คือ ให้เด็กสามารถเข้ารับการศึกษานในโรงเรียนปกติได้ การศึกษาพิเศษจะช่วยให้เด็กบรรลุเป้าหมายนี้

อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กประเภทนี้จะมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ ต่อไปนี้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการปรับปรุงหลักสูตรสำหรับบุคคลออทิสติก

การปรับปรุงหลักสูตร

หลักสูตรควรได้รับการปรับให้สอดคล้องกับความต้องการและความสามารถของเด็ก โดยทฤษฎีแล้วการจัดการเรียนการสอนควรเน้นขบวนการเพื่อแก้ปัญหา หรือเพื่อมุ่งบรรเทาปัญหาความบกพร่องของเด็กในด้านต่าง ๆ ดังนั้น หลักสูตรของบุคคลออทิสติกจึงควรเน้นแก้ไขสิ่งต่อไปนี้

1. ทักษะในการสร้างความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม
2. ทักษะในการพูด และการใช้ภาษา
3. ทักษะในการพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็ก กล้ามเนื้อมัดใหญ่ อารมณ์และสังคมเด็ก
4. ทักษะในการปรับตัวเพื่อให้เด็กแสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมได้อย่าง

เหมาะสม

การดำรงชีพในสังคม

หลักสูตรสำหรับบุคคลออทิสติกไม่ควรเน้นเฉพาะด้านวิชาการ ควรเน้นทักษะที่ช่วยให้เด็กสามารถดำรงตนในสังคมได้โดยไม่อาศัยความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น กิจกรรมทั้งหลายที่คนปกติปฏิบัติในการดำรงชีพในสังคม ควรทำการสอนบุคคลออทิสติกด้วย เช่น ทักษะในการขึ้นรถประจำทาง การจ่ายตลาด การจับจ่ายซื้อของตามศูนย์การค้า การไปร่วมงานแล้วสร้างสรรค์ งานบุญ งานกุศลต่าง ๆ เป็นต้น เนื่องจากเราไม่สามารถแยกเด็กเหล่านี้ออกจากสังคมได้ เราจึงควรฝึกเขาให้ดำรงชีพกับคนปกติ

การตอบสนองความต้องการของเด็ก

บุคคลออทิสติกมีปัญหาหลายด้าน ทั้งด้านการแพทย์ ด้านสังคม ด้านความคิด ความทรงจำ ด้านการพูดและภาษา ด้านการปรับตัว และด้านพฤติกรรม การจัดการเรียนการสอนเพื่อมุ่งจัดหรือบรรเทาปัญหาเหล่านี้ จึงควรประกอบด้วยบริการในหลาย ๆ ด้านตามที่กล่าวมาแล้วนี้ จึงจำเป็นต้องมีการวางแผน โดยอาศัยความร่วมมือจากบุคลากรหลายฝ่าย การจัดบริการบุคคลออทิสติกจึงจะบรรลุเป้าหมาย

การช่วยเหลือเบื้องต้น

ความเชื่อที่สำคัญประการหนึ่งในการให้บริการทางการศึกษาแก่บุคคลออทิสติก นอกจากการอยู่ร่วมกันกับคนปกติแล้ว การช่วยเหลือเบื้องต้นเป็นสิ่งที่จำเป็น นักการศึกษาพิเศษมีความเชื่อ

ว่า ยิ่งเด็กได้รับการช่วยเหลือรวดเร็วเพียงใด เมื่อเด็กมีอายุน้อยเพียงใด โอกาสที่ปัญหาเด็กจะบรรเทาลง ยิ่งมีมากขึ้นเท่านั้น

สำหรับบุคคลออทิสติกนั้น ความช่วยเหลือเบื้องต้นที่เด็กควรได้รับ ได้แก่ ความช่วยเหลือในด้านการสื่อสารและการปรับพฤติกรรม ซึ่งส่วนมากมุ่งขจัดความก้าวร้าว การปรับตัวในทางถดถอย ตลอดจนจันทักษะในการเข้ากับคนอื่น ๆ ของเด็ก ดังนั้น บริการทางจิตวิทยา จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเด็กประเภทนี้

การทำงานเป็นทีม

เนื่องจากบุคคลออทิสติกมีความต้องการมากมายและหลากหลาย จึงยากที่ครูเพียงคนเดียวจะสามารถช่วยเหลือเด็กได้เต็มที่ และมีหลายฝ่าย เช่น ครูการศึกษาพิเศษ ครูที่สอนเด็กปกติ นักแก้ไขการพูด นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา จิตแพทย์ นักกิจกรรมบำบัด นักกายภาพบำบัด และบุคลากรทางการแพทย์ที่จำเป็นอื่น ๆ การทำงานในลักษณะนี้จำเป็นต้องมีการวางแผนล่วงหน้าจึงจะสามารถทำสำเร็จตามเป้าหมายได้

กระบวนการจัดการศึกษาของบุคคลออทิสติก

การจัดการศึกษา

เป็นวิธีการรักษาวิธีหนึ่งในบุคคลออทิสติกที่ได้ผลดีในระยะยาว โดยเนื้อหาหลักสูตรจะเน้นการเตรียมความพร้อม เพื่อให้เด็กสามารถใช้ชีวิตประจำวันจริง ๆ ได้แทนการฝึกแต่เพียงทักษะทางวิชาการเท่านั้นการจัดการศึกษาให้บุคคลออทิสติกแต่ละคน จำเป็นต้องมีการพูดคุยตกลงกันระหว่างครู พ่อ แม่ ผู้รักษา เพื่อรับรู้ถึงจุดเด่นจุดด้อยและความสนใจของเด็ก โดยรูปแบบการสอนจะมีลักษณะการกำหนดจัดเตรียมสิ่งแวดล้อม เพื่อการเรียนรู้ที่ง่ายไม่สับสน มุ่งหมายให้เด็กสามารถนำทักษะที่ได้จากชั้นเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันจริง ๆ นอกจากห้องเรียนแล้วก็ไม่ควรจัดให้มีการสอน เนื้อหาหลักจึงควรประกอบด้วย

1. ทักษะทางการสื่อสารความหมาย
2. ทักษะการสร้างสรรค์มนุษย์สัมพันธ์
3. ทักษะการช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน
4. ทักษะในการประกอบอาชีพ

การศึกษาลักษณะนี้ ควรเริ่มตั้งแต่อายุ 3 – 5 ปี เรื่อยไปจนถึงเป็นผู้ใหญ่ ข้อสำคัญควรให้เด็กมีโอกาสทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับเด็กปกติ

วิธีการสอน

มีทั้งแบบตัวต่อตัวและแบบกลุ่ม โดยการสอนตัวต่อตัวนั้น ใช้กับการสอนทักษะใหม่ ถ้าเป็นทักษะเก่าสามารถสอนเป็นกลุ่มได้ การเรียนกับเด็กปกติเป็นบางชั่วโมงก็ช่วยเสริมทักษะการ

สร้างมนุษย์สัมพันธ์ให้เด็กได้ เช่น กิจกรรมสนามเด็กเล่น กิจกรรมพลศึกษา การรับประทานอาหารร่วมกันในโรงเรียน ขณะเดียวกันเด็กปกติก็ได้มีโอกาสรู้จักและเข้าใจเพื่อนที่เป็นออทิสติกมากขึ้น

เทคนิคการสอน

การช่วยเหลือบุคคลออทิสติกในการเรียนรู้ ผู้สอนจะต้องมีเทคนิคการสอนเพื่อช่วยให้บุคคลออทิสติกมีพัฒนาการไปสู่การเรียนรู้ได้ ซึ่งเทคนิคต่าง ๆ ประกอบด้วย

1. ควบคุมพฤติกรรมที่ผิดปกติ และส่งเสริมพฤติกรรมสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นที่ยอมรับของสังคม เช่น เด็กออทิสติกมักชอบทำฤทธิ์เดช เพราะเด็กไม่มีคำพูดซึ่งใช้ร้องขอสิ่งที่ต้องการ เด็กจะกรี๊ดร้องเพื่อเอาท็อफी หรือสิ่งของแปลก ๆ ที่อยากได้ หรืออาจกรี๊ดร้องเมื่อสิ่งที่เคยทำอยู่ถูกเปลี่ยนแปลง บิดามารดามักแก้ปัญหาด้วยการเอาใจเด็ก ขอมหาสิ่งนั้นให้ เด็กจะเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ถ้าต้องการได้อะไรโดยเร็วต้องกรี๊ดร้อง วิธีแก้ไขต้องไม่ให้สิ่งนั้นขณะเด็กกำลังร้อง รีบพาเด็กออกจากสถานการณ์นั้น โดยเร็วที่สุด หลังจากนั้นสอนวิธีการสื่อสารด้วยการใช้ท่าทาง หรือคำพูดบอกความต้องการแทนการร้อง

2. การวิเคราะห์งาน (Task Analysis) การวิเคราะห์งานเป็นการจำแนกเนื้อหาที่จะสอนออกเป็นขั้นตอนย่อยๆ หลายขั้นตอนและจัดเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก พร้อมทั้งกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของแต่ละขั้นตอนอย่างครบถ้วน เช่น การใช้โทรศัพท์ประกอบด้วยขั้นตอนต่อไปนี้เป็น การหาหมายเลขโทรศัพท์ การจำเลขหมายโทรศัพท์ได้ การมองเห็นความเหมือนกันระหว่างตัวเลขในสมุดโทรศัพท์และตัวเลขบนแป้นหมุน การหมุนหมายเลขโทรศัพท์ และการพูดคุยโทรศัพท์ เป็นต้น ในการสอนครูต้องสอนทักษะทีละอย่างตามลำดับความยากง่าย

3. การกระตุ้นให้เด็กทำตาม (Prompting) หมายถึง การกระตุ้นเด็กในขณะที่เด็กประกอบกิจกรรมการเรียน เพื่อให้เด็กเรียนรู้ได้ดีขึ้น เมื่อการเรียนรู้เกิดขึ้นแล้วครูอาจจะลดการกระตุ้นลงเมื่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของเด็กคงที่แล้วครูจึงหยุดกระตุ้นลง เมื่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของเด็กคงที่แล้วครูจึงหยุดการกระตุ้น การกระตุ้นอาจทำได้หลายทาง เช่น การกระตุ้นทางกาย ทางวาจา การเน้น และการเลียนแบบ

3.1 การกระตุ้นทางกาย (Physical prompting) เป็นการช่วยเหลือในการเคลื่อนไหว เช่น การเอื้อมหยิบของไม่ถึง ครูช่วยอุ้มเด็กขึ้น จนเด็กเอื้อมหยิบของได้ เป็นต้น หรือการจับมือเด็กเขียนหนังสือในครั้งแรกครูควรจับมือเด็กแล้วลากเส้นเป็นตัวอักษร ครั้งต่อ ๆ ไป ครูลดความช่วยเหลือลง ครูอาจเพียงแต่จับมือเด็กและเด็กลากเส้นเอง เมื่อเด็กเขียนได้ดีแล้ว ครูให้เด็กเขียนหนังสือเอง โดยไม่ต้องจับ

3.2 การกระตุ้นทางวาจา (Verbal prompting) เป็นการกระตุ้นเด็กโดยใช้เสียง เช่น ในการเขียนเรื่องสี่ ครูสอนสี่ไปแล้ว 3 สี่ คือ สีน้าเงิน แดง เหลือง เด็กตอบสี่เหลืองไม่ค่อยได้ ครู

ถามว่านี่อะไร เมื่อเด็กไม่ตอบ ครูบอกว่าสี่เหลี่ยมด้วยเสียงอันดังซ้ำ ๆ ครูถามเช่นนี้หลายครั้งและตอบหลายครั้ง ในการตอบครั้งต่อๆมาครูลดความดังของเสียงลงทีละน้อยจนไม่มีเสียงเลย

3.3 การเน้น (Highlighting) เป็นการเน้นด้วยเสียงหรือด้วยเส้นก็ได้ การเน้นด้วยเสียง ได้แก่ การเปล่งเสียงคำตอบต่าง ๆ เป็นต้น การเน้นด้วยเส้น เช่น จีดเส้นสีขาวยอบเครื่องมือ (ในโรงงาน) ที่เป็นอันตราย แล้วอธิบายเด็กให้เข้าใจจนกระทั่งเด็กเข้าใจดีแล้ว จึงลบเส้นออก เป็นต้น

3.4 การเลียนแบบ (Imitation) ในระยะแรกๆเด็กจะเลียนแบบบิดา มารดา ลักษณะเลียนแบบเพื่อนหรือบุคคลที่ตนชอบ ซึ่งได้แก่ครู โดยครูทำแบบอย่างให้เด็กดู เพื่อให้เด็กทำตามซ้ำทีละขั้นตอน ช่วยเหลือเท่าที่จำเป็น

3.5 การจัดสภาพแวดล้อม (Classroom environment) การจัดสภาพแวดล้อมมีความหมายรวมไปถึงการจัดโต๊ะเรียนที่จะทำให้ครูกับเด็กสื่อสารกันได้ดี เช่น จัดโต๊ะเป็นรูปวงกลม จัดชั้นเรียนให้มีขนาดเล็ก จัดอุปกรณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ ตลอดจนจัดตารางเวลาในการเรียนการสอนที่จะเกิดประโยชน์ต่อเด็กมากที่สุด

ประวัติโรงเรียนสมถวิล

โรงเรียนสมถวิลได้เริ่มการช่วยเหลือเด็กออทิสติกเข้าเรียนร่วมเมื่อ พ.ศ. 2528 เป็นการประสานความร่วมมือโดยมี ศ.ดร.พญ.เพ็ญแข ลิ้มศิลา ได้ส่งนักเรียนออทิสติกระดับอนุบาล 1 เข้ามาเรียนร่วม โดยมีพยาบาลคอยดูแลในการร่วมทำกิจกรรมในชั้นเรียน การจัดเรียนร่วมมีไปจนถึงระดับอนุบาล 3 เมื่อจบระดับประถมวัยนักเรียนออทิสติกสามารถที่จะพัฒนาและศึกษาต่อในระดับประถมโรงเรียนต่าง ๆ

รวมทั้งยังได้ประสานความร่วมมือกับ โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์ ซึ่งโรงพยาบาลที่รับผู้ป่วยทางจิตเวชเด็ก(เดิมคือ โรงพยาบาลสำโรง) ซึ่งตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2506 และได้รับเป็นอนุมัติจากกระทรวงสาธารณสุขให้เปลี่ยนชื่อเป็น “โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์” เมื่อ พ.ศ. 2519 และปัจจุบันเป็นโรงพยาบาลเพียงแห่งเดียวที่รับรักษาเด็กออทิสติกอย่างจริงจัง จัดทำโครงการเสริมเพื่อการเรียนร่วมกับเด็กปกติ โดยจัดขึ้นในช่วงภาคฤดูร้อนร่วมกับโรงเรียนสมถวิล จนถึงปี พ.ศ. 2546 โรงเรียนและผู้ปกครองได้ประสานความร่วมมือกัน เริ่มจัดตั้งศูนย์พัฒนาศักยภาพโดยทางโรงเรียนสมถวิลได้จัดครูการศึกษาพิเศษเข้ามาดำเนินการสอน ด้วยวัตถุประสงค์ที่ว่า ต้องการความต่อเนื่องทางการเรียนของเด็กพิเศษและ เด็กออทิสติก รวมทั้งความช่วยเหลือในการนัดบำบัดของแพทย์ผู้ช่วยชาญและนักจิตวิทยาด้านพฤติกรรมในเวลาเดียวกัน

การดำเนินโครงการศูนย์พัฒนาศักยภาพการเรียนรู้จัดตั้งโดยประสานความร่วมมือกับแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านออทิสติก นักจิตวิทยา นักกิจกรรมบำบัด นักอรรถบำบัด (นักฝึกพูด) นักกายภาพบำบัด ครูการศึกษาพิเศษ ในการแก้ไขเด็กกลุ่มออทิสติกที่มีความบกพร่องทางพัฒนาการด้านสังคม ภาษาและการสื่อความหมาย พฤติกรรม อารมณ์ และจินตนาการ โดยครูประจำวิชาและครูการศึกษาพิเศษในศูนย์พัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ เป็นผู้ให้การช่วยเหลือนักเรียนในด้านวิชาการ ทุกช่วงเวลาเช้า พร้อมบันทึกข้อมูลความบกพร่อง สิ่งที่ต้องช่วยเหลือเพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการบำบัดในช่วงเวลาบ่าย ในศูนย์พัฒนาศักยภาพ ซึ่งเป็นการทำงานโดยประสานความร่วมมือทั้ง 3 ฝ่าย คือ ผู้ปกครอง โรงเรียน และแพทย์

ปัจจุบันโรงเรียนสมถวิลมีนักเรียนออทิสติก จำนวนทั้งสิ้น 153 คน โดยแบ่งระดับนักเรียนเป็น 3 ระดับ

1. เด็กออทิสติกที่เรียนรู้ภายในศูนย์พัฒนาศักยภาพเพียงอย่างเดียว เพื่อปรับพฤติกรรมและเรียนรู้การร่วมอยู่ในสังคม แต่ยังไม่พร้อมในการเข้าเรียนร่วมในชั้นเรียนกับนักเรียนปกติ

2. เด็กออทิสติกที่เข้าเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ 1 – 3 วันต่อสัปดาห์ (Half way) โดยวันที่เหลือจะฝึกกิจกรรมในศูนย์พัฒนาศักยภาพ เพื่อเป็นการปรับตัวในการเรียนรู้การอยู่ร่วมในสังคมกับนักเรียนปกติ รวมถึงสามารถช่วยเหลือตนเองได้

3. เด็กออทิสติกที่พร้อมเข้าเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ (High Function) สามารถปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับนักเรียนปกติ โดยโรงเรียนสมถวิลมุ่งเน้นในด้านความสามารถ ความถนัด และความสนใจเฉพาะบุคคล เช่น การดนตรี การอาหาร ศิลปะ ฯลฯ จัดรูปแบบการเรียนรู้และการประเมินผลตามศักยภาพของผู้เรียนเป็นหลัก

ปัจจุบันโรงเรียนสมถวิลได้ขยายโครงการออกเป็นโครงการศูนย์การเรียนรู้โดยครอบครัว (Home school) สำหรับนักเรียนที่ศึกษาต่อในระดับมัธยมที่ 4-6 โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของตนเอง ฝึกฝนทักษะการดำรงตนในชีวิตประจำวัน ช่วยเหลือตนเองได้รวมทั้งมุ่งเน้นส่งเสริมพัฒนาการด้านพื้นฐานอาชีพ เรียนรู้เพื่ออยู่ในสังคมที่เป็นจริงไม่เป็นภาระสังคม รู้เท่าทันและแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ทำงานเป็นกระบวนการมีขั้นตอน มีการยืดหยุ่น สร้างเสริมกระบวนการสื่อสาร ฝึกฝนการวางตนให้เหมาะสมในสังคมที่เป็นจริง

โรงเรียนสมถวิลได้จัดบริการสอนเสริมวิชาดนตรีในช่วงเวลาหลังเลิกเรียนตั้งแต่เวลา 14.30 น. เป็นต้นไป โดยครูพิเศษดนตรี ที่สำเร็จการศึกษาในแขนงวิชาดนตรีมีความรู้ความสามารถด้านการสอนและมีทักษะดนตรี ได้รับการอบรมตามแผนพัฒนาบุคลากร ของโรงเรียนสมถวิลในด้านการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการเป็นพิเศษรูปแบบการเรียนรู้ร่วม โดยใช้แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IEP) เพื่อให้เด็กที่มีความสนใจและมีความสามารถในด้านดนตรี

รวมถึงเด็กออทิสติกที่ต้องการบำบัดทางด้านกล้ามเนื้อและสมาธิโดยได้ประสานความร่วมมือกับครูที่มีความชำนาญทางการสอนดนตรี เข้าดำเนินการจัดหลักสูตรดนตรีไทยและสากล เปิดสอนตั้งแต่นักเรียนระดับอนุบาล 1 ถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชาดนตรีสากลและดนตรีไทย ที่เปิดสอนคือ กลอง, เปียโน, คีย์บอร์ด, ดนตรีเด็กเล็ก, กีตาร์, ไวโอลิน, ขลุ่ยไทย, จิม, ระนาด, ซอ และดนตรีบำบัด

รูปแบบการเรียนการสอนมีทั้งแบบตัวต่อตัวและแบบกลุ่ม โดยการสอนตัวต่อตัวเพื่อจำแนกความสามารถพิเศษของผู้เรียนและพัฒนารวมถึงปรับพฤติกรรมที่บกพร่องและฝึกสมาธิ และส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกับกลุ่มเด็กปกติเป็นบางชั่วโมงเพื่อ ช่วยเสริมทักษะการสร้างมนุษย์สัมพันธ์และสังคมให้แก่เด็กได้

ด้านหลักสูตร

มีการจัดระดับเนื้อหาการเรียนการสอน ประเมินผลตามศักยภาพ (IEP) พัฒนาการทั้งด้านที่สมบูรณ์และด้านที่บกพร่องของผู้เรียน ในการจัดแนวทางการเรียนการสอนจะต้องมีการประสานข้อมูลจากศูนย์พัฒนาศักยภาพผู้เรียน โดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ นักจิตวิทยา นักกิจกรรมบำบัด นักอรรถบำบัด นักกายภาพบำบัด เพื่อนำข้อมูลไปแก้ไขข้อบกพร่องของเด็กออทิสติก ซึ่งถือเป็นตัวกำหนดแนวทางพื้นฐานในการเรียนดนตรี รวมไปถึงบทเพลงที่เลือกนำมาใช้ เช่น นักเรียนที่มีบกพร่องด้านการตอบสนอง ครูผู้สอนจะกระตุ้นให้เด็กรับรู้แล้วเข้าใจ รวมถึงจำแนกรับรู้ด้านดนตรี มีการจำแนกเสียงสูง – ต่ำ กระตุ้นการรับรู้ด้านจังหวะ กระตุ้นการรับรู้ความเร็วและช้าของเสียง ความดัง – เบาของเสียง ตลอดจนระบบสัญลักษณ์อื่นที่ใช้ในการสื่อสารด้านดนตรี จนเด็กมีการตอบสนองได้ดีและส่งผลถึงการปฏิบัติทักษะการดนตรีที่เด็กสนใจ ในการเปิดดำเนินการกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีครั้งแรกปีการศึกษา 2552 มีนักเรียนออทิสติกเข้าร่วมโครงการ 4 คน โดยจำนวนนักเรียนออทิสติกเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวเพิ่มขึ้นทุกปี จนถึงปีการศึกษา 2554 มีนักเรียนทั้งสิ้น 90 คน

ด้านอาคารสถานที่

ห้องเรียนดนตรีได้ถูกจัดแยกเป็นสัดส่วน คือห้องดนตรีไทยและห้องดนตรีสากล อยู่ในอาคารอนุบาลซึ่งมีสภาพแวดล้อมที่ร่มรื่น เย็นสบาย ไม่มีเสียงรบกวน มีขนาดห้องที่กว้าง ซึ่งเหมาะสมในการจัดกิจกรรมดนตรี

ด้านกิจกรรม

มีการส่งเสริมนักเรียนด้วยการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรดนตรีรวมถึงแสดงผลงานด้านทักษะดนตรี เพื่อส่งเสริมและพัฒนาด้านการแสดงออกของนักเรียน สร้างความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและสังคม ทุก 4 เดือน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวกับเด็กออทิสติก

นฤมล ขวัญศิริ (2541, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องบทบาทของผู้ปกครองในการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่แรกเริ่มแก่เด็กออทิสติกระดับปฐมวัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่เริ่มแรกแก่เด็กออทิสติกในระดับปฐมวัย ในด้านการพัฒนาที่บ้าน ประสานงานกับทางโรงเรียน ประสานงานกับนักวิชาชีพ และการปฏิบัติในการรวมกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้ปกครองส่วนใหญ่ส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ของเด็กแทบทุกเรื่อง ยกเว้นเรื่องป้องกันอุบัติเหตุให้ลูก และการสอนเด็กให้ต้อนรับแขกเท่านั้น ที่ผู้ปกครองน้อยกว่าครึ่งหนึ่งปฏิบัติ 2) ปัญหาพฤติกรรมของเด็กที่พบเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ สมาธิสั้น อารมณ์รุนแรง กรีดร้องทำฤทธิ์เดช ทำร้ายตนเอง เคลื่อนไหวร่างกายอย่างผิดปกติ รับประทานอาหารยาก ก้าวร้าว ทำลายของ กลัวบางสิ่งบางอย่างเป็นพิเศษ และต่อต้านความเปลี่ยนแปลง ซึ่งผู้ปกครองส่วนใหญ่ได้ใช้วิธีการแก้ไขปัญหอย่างเหมาะสม และได้ผลดี แม้จะมีส่วนน้อยที่แก้ปัญหอย่างไม่เหมาะสม โดยการดุ ตีเด็ก การแก้ปัญหแทนเด็ก และการให้เด็กดูวิดีโอ เพื่อให้เด็กสามารถอยู่กับที่ได้นานๆ โดยเฉพาะการดูการ์ตูนมักทำให้เด็กมีพฤติกรรมทางลบมากขึ้น 3) ปัญหาการพัฒนารทางสังคมของเด็ก ผู้ปกครองส่วนใหญ่ได้สอนเพื่อแก้ปัญหพัฒนาการทางสังคมของเด็ก และมักได้ผลดี และทุกคนพาเด็กไปเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ มีผู้ปกครองบางคนไม่ได้ฝึก เพราะไม่ทราบว่าสอนอย่างไร ส่วนปัญหาการพูดผู้ปกครองทุกคนฝึกให้ลูกพูดที่บ้าน โดยส่วนใหญ่ฝึกทุกวันเป็นการเฉพาะ 4) เด็กออทิสติกส่วนใหญ่เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ โดยมีการจัดหลักสูตรเฉพาะ และผู้ปกครองส่วนใหญ่ได้ประสานงานในการฝึกเด็ก และร่วมมือกับครูอย่างสม่ำเสมอ ปัญหาของเด็กที่โรงเรียนคือ เด็กไม่ยอมเล่นกับเพื่อนวงจำกัดเพราะถูกขี้ยา หงุดหงิดง่าย รับประทานอาหารช้าๆ และไม่ยอมทำการบ้าน 5) ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีปัญหาการประสานงานกับนักวิชาชีพ โดยปฏิบัติตามคำแนะนำและซักถามเมื่อมีปัญหาการใช้บริการทางการแพทย์ คือนักวิชาชีพเฉพาะทางมีน้อย เวลาในการฝึกอบรมแต่ละครั้งน้อย ค่าใช้จ่ายสูง รอคิวนาน และโรงพยาบาลอยู่ไกล 6) ผู้ปกครองทุกคนเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับเด็กออทิสติก อย่างสม่ำเสมอทางโทรศัพท์ และเข้าร่วมประชุมใหญ่ประจำปี

ด้วยแบบทดสอบ Kaufman Assessment Battery for Children (K-ABC) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับสติปัญญา รูปแบบการเรียนรู้ และลักษณะของความสามารถเด่น และความสามารถด้อย ผลการศึกษาพบว่าเด็กออทิสติกทั้งที่มีความสามารถสูงและความสามารถต่ำมีความสามารถในการประมวลผลข้อมูลแบบเรียงตามลำดับ และมองแบบภาพรวมใกล้เคียงกัน นอกจากนี้ยังแสดงความสามารถเด่นในมาตรวัด Triangles, Number Recall และ Gestalt Closure

ซึ่งแสดงถึงความสามารถในด้านการสร้างแนวความคิดแบบที่ไม่ต้องใช้คำพูด ความจำอัตโนมัติจากการได้ยิน และการรับรู้ภาพที่มีส่วนที่หายไปเป็นภาพที่มีความหมายได้ และแสดงความสามารถด้วยในมาตรวัด Word Order, Spatial Memory และ Hand Movements ซึ่งแสดงถึงความบกพร่องในความสามารถด้านการผสมผสานระหว่างการได้ยินและปากมองเห็น การบอกตำแหน่งที่เกี่ยวกับการกระชาระ และการผสมผสานสิ่งเร้าที่มองเห็นตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่ามาตรวัด Word Order, Spatial Memory และ Hand Movements ซึ่งแสดงถึงความบกพร่องในความสามารถด้านการผสมผสานระหว่างการได้ยินและการมองเห็น การบอกตำแหน่งที่เกี่ยวกับการกระชาระ และการผสมผสานสิ่งเร้าที่มองเห็นตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่ามาตรวัด Mental Processing Composite ไม่มีความแตกต่างกับมาตรวัด Nonverbal แสดงให้เห็นว่าสามารถใช้มาตรวัด Nonverbal แทนมาตรวัด Mental Processing Composite ในเด็กที่มีความบกพร่องทางภาษาและการสื่อสารได้ นอกจากนี้ผลการศึกษายืนยันว่า เด็กออทิสติกที่มีความสามารถสูงและความสามารถต่ำ แสดงระดับความสามารถทางสติปัญญาที่แตกต่างกัน แต่มีความสามารถเด่นและความสามารถด้อยที่เหมือนกัน ซึ่งแสดงถึงความสามารถและความบกพร่องที่เฉพาะเจาะจงบางอย่างของเด็กออทิสติก ดังนั้นการจัดโปรแกรมการศึกษาหรือการรักษาควรตรงกับความสามารถเหล่านี้ของเด็ก

ฉพลาลี อินทุสุต (2546, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร โดยมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน 64 คน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน 64 คน และครู 192 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ โดยแจกแจงค่าความถี่ และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า งานวิชาการ บริหารงานโดยโรงเรียนมีการเตรียมความพร้อมก่อนที่จะดำเนินการจัดการเรียนร่วมโดยมีรูปแบบการจัด คือเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ และใช้หลักสูตรก่อนประถมศึกษาพุทธศักราช 2540 2)งานบุคลากร บริหารงานโดยเกณฑ์พิจารณาครูที่เข้าสอนในชั้นเรียนร่วมคือครูผ่านการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก และประสบการณ์ในการทำงาน 3)งานกิจการนักเรียน บริหารงานโดยมีการจัดเด็กออทิสติก 1 คนต่อ 1 ชั้นเรียน ส่วนจำนวนนักเรียนในชั้นเรียนร่วมคือ 11-15 คน ต่อครู 1 คน 4)งานธุรการ การเงินและพัสดุ บริหารงานโดย นำคอมพิวเตอร์มาจัดระบบงาน มีทะเบียนรับ-ส่งหนังสือถูกต้อง มีการจัดสรรสัดส่วนพัสดุที่ใช้ประกอบการสอนเป็นพิเศษสำหรับการจัดการเรียนร่วม 5)งานอาคารสถานที่ บริหารงานโดยมีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนร่วม โดยเก็บสิ่งของที่

ก่อให้เกิดอันตรายให้พ้นจากการคว่ำ/หุบ มีแสงสว่างเพียงพอ มีขนาดเหมาะสมกับจำนวนนักเรียนและกิจกรรม 6)งานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน บริหารงานโดยจัดให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ด้วยการเชิญมาเป็นวิทยากร ส่วนการเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชน มีการนำนักเรียนและส่งตัวแทนครูเข้าร่วมกิจกรรม

ปัญหาที่พบได้แก่ครูขาดความรู้ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ประเมินพัฒนาการเด็กออทิสติก ขาดแคลนครูผู้สอนด้านการศึกษาพิเศษ เด็กออทิสติกขาดความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรม ไม่มีการจัดระบบข้อมูลของเด็กออทิสติก ผู้บริหารขาดประสบการณ์ในการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก และผู้ปกครองเด็กออทิสติกขาดความรู้ความสามารถในการช่วยเหลือด้านการเรียนของเด็กที่บ้าน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านดนตรี

ประธาน บริบูรณ์ (2536:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมดนตรีไทยในมหาวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจการจัดกิจกรรม ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมดนตรีไทยและเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาการจัดกิจกรรมดนตรีไทยในมหาวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมดนตรีส่วนใหญ่จัดขึ้นตามประเพณีที่สำคัญ ๆ กิจกรรมที่จัดในทุก ๆ วิทยาลัยประกอบด้วย 1) กิจกรรมด้านการแสดงหรือสาธิตดนตรีไทย 2) กิจกรรมด้านวิชาการเกี่ยวกับการอบรมประชุมสัมมนา 3) กิจกรรมด้านการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับดนตรีไทย โดยมีงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์จากวิทยาลัยเป็นสำคัญ ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา มีความสำคัญระดับเดียวกันในการสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมดนตรีไทย และมีภาควิชาดนตรีเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดดำเนินกิจกรรมดนตรีไทย ส่วนด้านสถานที่ที่ใช้จัดกิจกรรมดนตรีไทยใช้แตกต่างกันไปตามโอกาสและประเภทของกิจกรรม

ในด้านความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา พบว่าผู้บริหารยังมีบทบาทสำคัญในการกำหนดโครงการและวัตถุประสงค์ ตลอดจนการควบคุมดูแลงบประมาณในด้านกิจกรรมดนตรีไทย ส่วนในด้านบทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษามีความต้องการสอดคล้องกันคือ ต้องการเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบาย ข้อคิดเห็นแนวการปรับปรุงพัฒนาการจัดกิจกรรม ตลอดจนร่วมประสานงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม โดยคำนึงถึงปัจจัยด้านการเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของวิทยาลัย และสร้างไว้ซึ่งเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมด้านดนตรี ในด้านรูปแบบกิจกรรมดนตรีไทยที่ต้องการคือ ต้องการให้บรรเลงในงานประเพณีสำคัญ ๆ ส่วนด้านงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ต้องการให้วิทยาลัยเป็นผู้สนับสนุนพร้อมทั้งหาแหล่งสนับสนุนเพิ่มเติมจากผู้บริจาค และจากการจัดกิจกรรมหาทุน

การเสนอแนวทางพัฒนาการจัดกิจกรรมดนตรีไทย ควรมีการพัฒนาในด้านสถานที่เรียน และฝึกซ้อม เพิ่มอัตรากำลังอาจารย์พร้อมกับเกลี่ยอาจารย์ในด้านดนตรีไทยให้เหมาะสมในแต่ละ วิทยาลัย จัดหาทุนเสริมงบประมาณ โดยการจัดกิจกรรมหาทุนและได้จากการบริจาค ด้านกิจกรรม ดนตรีไทยควรจัดกิจกรรมเสียงตามสายในทุก ๆ วิทยาลัย เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้กับนักศึกษาและ ผู้สนใจทั่วไป

สุพจน์ เจนณะสมบัติ (2542, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการบริหารกิจกรรม นักเรียนด้านการจัดวงโยชวาทิตของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ได้รับรางวัลชนะเลิศแห่งประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2539 – 2542 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารกิจกรรมนักเรียน ด้านการ จัดการวงโยชวาทิต และปัญหาการบริหารกิจกรรมนักเรียนด้านการจัดการวงโยชวาทิตของโรงเรียน มัธยมศึกษาที่ได้รับรางวัลชนะเลิศแห่งประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2539 – 2542 ประชากรที่ใช้วิจัย คือ ผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 12 คน ครู อาจารย์ผู้ควบคุมวงโยชวาทิตจำนวน 12 คน นักเรียนที่เข้า ร่วมกิจกรรมวงโยชวาทิตจำนวน 60 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์อย่างมี โครงสร้างสำหรับผู้บริหาร แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้างสำหรับครู อาจารย์ผู้ควบคุมวงโยชวาทิต แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้างสำหรับนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมวงโยชวาทิต วิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนที่ได้รับรางวัลชนะเลิศแห่งประเทศไทยมีการจัดการวงโยชวาทิต ดังนี้ ด้านการวางแผน มีการกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรม มีการทำแผนปฏิบัติการเป็นราย ปี มีครู อาจารย์ผู้ควบคุมวงโยชวาทิตเป็นผู้รับผิดชอบในการทำแผนและจัดทำโครงการ ด้าน งบประมาณ ใช้เงินบำรุงการศึกษา เงินสมาคมผู้ปกครองและครู ด้านการดำเนินงาน มีการ ประชาสัมพันธ์กิจกรรมวงโยชวาทิต มีสถานที่ฝึกซ้อม มีการเชิญวิทยากรภายนอกมาช่วยในการ ฝึกซ้อม ด้านการติดตามประเมินผล มีการติดตามประเมินผลเมื่อสิ้นสุดโครงการ และนำผลไปเป็น ข้อมูลใช้ในการเตรียมหรือวางแผนการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป ปัญหาในการบริหารกิจกรรมนักเรียน ด้านการจัดการวงโยชวาทิตได้แก่ แผนที่เสนอไปนั้นมีการเปลี่ยนแปลง ความคิดเห็นไม่ตรงกัน นักเรียนมักขาดซ้อมเพื่อ ไปเรียนพิเศษ ผู้ปกครองไม่อนุญาตให้นักเรียนมาร่วมกิจกรรม มีบาง โรงเรียนไม่มีการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ของทัศนคติต่อแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

ประชากร คือ ผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่เรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล จำนวนทั้งหมด 90 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วัดความสัมพันธ์ของทัศนคติต่อแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล ซึ่งแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนั้นแบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติก ที่ส่งผลต่อความสัมพันธ์ของทัศนคติต่อแนวโน้มพฤติกรรม ต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล จำแนกเป็น เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ ระดับการศึกษาของนักเรียน เป็นคำถามปลายปิดแบบให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงข้อเดียว จึงมีจำนวนทั้งหมด 6 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรดนตรีวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล ซึ่งวัดทัศนคติในด้านต่างๆ ทั้ง 7 ด้าน ดังนี้คือ ด้านกิจกรรม ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่ ด้านสื่อและเครื่องดนตรี ด้านราคา ด้านกระบวนการด้านประชาสัมพันธ์ จำนวน 28 ข้อ ลักษณะคำถามจะเป็นแบบ Likert (Summated Rating Method : The Likert Scale) โดยมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออกทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล จำนวน 3 ข้อ ลักษณะคำถามเป็นแบบ Semantic Differential Scale ซึ่งเป็นคำถามที่ผู้ตอบแบบสอบถามจะต้องตอบนั้น จะมีคำตอบกำหนดเอาไว้ให้ในแต่ละข้างของระดับคะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุด โดยมีคุณลักษณะของสิ่งที่กำลังถูกวัดกำกับอยู่ในลักษณะตรงกันข้าม

ลักษณะของแบบสอบถามประกอบด้วยคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ของ Likert แบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ไว้ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	ระดับคะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
เห็นด้วย	4
ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

สำหรับการแปลความหมายนั้น แปลความหมายจากค่าเฉลี่ย 5 ระดับ การแปลความหมายของคะแนน ให้คะแนนเฉลี่ยของประชากรเป็นเกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนน โดยกำหนดระดับดังนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ย		การแปลความหมาย	
ค่าเฉลี่ย	4.50 - 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.50 - 4.49	หมายถึง	มาก
ค่าเฉลี่ย	2.50 - 3.49	หมายถึง	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50 - 2.49	หมายถึง	น้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.49	หมายถึง	น้อยที่สุด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาความรู้จากตำรา บทความ หลักการ ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย กำหนดนิยาม โครงสร้างของตัวแปรที่ต้องการวัด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

ขั้นที่ 2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของข้อคำถาม ความเหมาะสมของปริมาณข้อคำถาม ความชัดเจนของภาษาและรูปแบบของแบบสอบถาม แล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

ขั้นที่ 3 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาให้แล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้วยความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดหมายที่ต้องการวัด (item objective congruence : IOC) ความครอบคลุมของข้อคำถาม และความชัดเจนของภาษา

ผลการวิเคราะห์พบว่า ข้อคำถามทั้งหมดมีค่าดัชนี IOC เป็น 1.0 โดยผู้วิจัยได้ทำการปรับแก้ในเชิงภาษาให้มีความกระชับเหมาะสม และวัดได้ตรงกับนิยามเชิงปฏิบัติการตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นที่ 4 นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้แบบสอบถามมีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ค่าดัชนีความสอดคล้องเป็นรายข้อ ตั้งแต่ 0.60-1.00 และทดสอบความเชื่อมั่น โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach , Alpha Coefficient) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95

ขั้นที่ 5 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาไปใช้กับกลุ่มประชากร 90 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเรื่องนี้เป็น การวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) และการวิจัยเชิงสำรวจ (Exploratory Research) โดยมุ่งศึกษา ความสัมพันธ์ของทัศนคติต่อแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนนอกที่ติดที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรี โรงเรียนสมถวิล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามจำนวน 90 คน โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ทำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และแนบไปพร้อมกับแบบสอบถาม เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการวิจัยจากโรงเรียนสมถวิล

ขั้นที่ 2 ดำเนินการขอข้อมูลรายชื่อและชั้นเรียนของนักเรียนนอกที่ติดที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรี จากฝ่ายบริหาร โรงเรียน โดยมีครูประจำชั้นของนักเรียนนอกที่ติดที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรี เป็นผู้ประสานความร่วมมือในการวิจัย

ขั้นที่ 3 นำส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มประชากร คือ ผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล จำนวนทั้งหมด 90 คน และเก็บรวบรวมแบบสอบถามหลังจากส่งแบบสอบถามไปแล้ว 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยติดตามการส่งแบบสอบถามกลับโดยนัดหมายให้ผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรี นำแบบสอบถามส่งครูประจำชั้นของนักเรียนภายใน 1 สัปดาห์ และหลังจากนั้นอีก 1 สัปดาห์ก็ดำเนินการติดตามอีกครั้งทางครูประจำชั้น โดยเริ่มเก็บรวบรวมข้อมูลเมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555 ถึงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2555 รวมระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งสิ้น 16 วัน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 90 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 1.0

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปที่ประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์สามารถนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic)

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลด้านทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยเกณฑ์ระดับความสำคัญของทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล จะใช้สูตรการคำนวณช่วงกว้างของชั้น เพื่อทราบลักษณะการแจกแจงของตัวแปร

ระดับของทัศนคติทางบวก

ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วย

ระดับ 3 หมายถึง ไม่น่าใจ

ระดับ 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

ระดับ 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

สูตรการคำนวณระดับการให้คะแนนเฉลี่ยในแต่ละระดับชั้น โดยใช้สูตรการคำนวณช่วงกว้างของชั้นดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลด้านแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยเกณฑ์ระดับความสำคัญของแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล จะใช้สูตรการคำนวณช่วงกว้างของชั้น เพื่อทราบลักษณะการแจกแจงของตัวแปร

สูตรการคำนวณระดับการให้คะแนนเฉลี่ยในแต่ละระดับชั้น โดยใช้สูตรการคำนวณช่วงกว้างของชั้นดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) จะนำข้อมูลที่ได้จากวิธีการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติบรรยาย ในการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ค่าสถิติต่าง ๆ ของโปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ ระดับการศึกษาของนักเรียนแตกต่างกันมีผลต่อทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล

การวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติ t-test เพื่อทดสอบความแตกต่างในการวิเคราะห์ความแตกต่างของลักษณะประชากรศาสตร์ด้านเพศกับทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล

การวิเคราะห์โดยใช้ค่าการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way Anova (F-test) เพื่อทดสอบความแตกต่างในการวิเคราะห์ความแตกต่างของลักษณะประชากรศาสตร์ด้านอายุ

ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ ระดับการศึกษาของนักเรียนกับทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล

สมมติฐานข้อที่ 2 ข้อมูลส่วนบุคคลประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ ระดับการศึกษาของนักเรียนแตกต่างกันมีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล

การวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติ t-test เพื่อทดสอบความแตกต่างในการวิเคราะห์ความแตกต่างของลักษณะประชากรศาสตร์ด้านเพศกับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล

การวิเคราะห์โดยใช้ค่าการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way Anova (F-test) เพื่อทดสอบความแตกต่างในการวิเคราะห์ความแตกต่างของลักษณะประชากรศาสตร์ด้านอายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ ระดับการศึกษาของนักเรียนแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล

สมมติฐานข้อที่ 3 ทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล มีความสัมพันธ์กับ แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล

การวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล กับ แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ประกอบด้วย

1.1 ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ใช้สูตร

$$P = \frac{f(100)}{n}$$

เมื่อ P แทน ร้อยละหรือ % (Percentage)

f แทน ความถี่ที่ต้องการเปลี่ยนแปลงให้เป็นร้อยละ

n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมดหรือจำนวนประชากร

1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Arithmetic mean) ใช้สูตร

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร

$$S = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
 $(\sum x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 $\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของแบบสอบถาม

การทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม มาคำนวณหาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ใช้สูตร

สัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha

เป็นค่าที่ใช้ความเชื่อถือได้ หรือเป็นค่าที่ใช้วัดความสอดคล้องภายในของคำตอบสัมประสิทธิ์ Alpha ที่ได้รับความนิยมมาก เพราะไม่ต้องวัด 2 ครั้งหรือไม่ต้องมีการแบ่งครึ่ง

ค่า Cronbach's Alpha เป็นค่าที่เกิดจากค่าเฉลี่ยของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคำถามทุกคำถามโดยที่

$$\text{Cronbach's Alpha} = \frac{\overline{\text{k covariance}} / \overline{\text{variance}}}{1 + (k-1) \overline{\text{covariance}} / \overline{\text{variance}}}$$

k = จำนวนคำถาม

$\overline{\text{covariance}}$ = ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนร่วมระหว่างคำถามต่าง ๆ

$\overline{\text{variance}}$ = ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนของคำถาม

ในกรณีที่มีการ Standardized แต่ละคำถาม ค่า Cronbach's Alpha จะกลายเป็น

$$\text{Cronbach's Alpha} = \frac{\overline{\text{k r}}}{1 + (k-1) \overline{\text{r}}}$$

$\overline{\text{r}}$ = ค่าเฉลี่ยของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคำถามต่าง ๆ

หมายเหตุค่า Cronbach's Alpha เป็นค่าต่ำสุดของค่าความเชื่อถือได้ที่แท้จริงของการสำรวจ โดยค่าแอลฟาที่ได้จะแสดงถึงระดับความถี่ของแบบสอบถาม โดยจะมีค่าระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ ค่าที่ใกล้เคียง 1 มาก แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง

3. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Analysis) ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 ค่า t-test เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ของลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ในด้านเพศ โดยใช้สถิติ Independent Sample t-test

กรณีความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างเท่ากัน $S^2_1 = S^2_2$ ใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\left(\frac{(n_1 - 1)S^2_1 + (n_2 - 1)S^2_2}{(n_1 + n_2 - 2)} \right) \left(\frac{n_1 + n_2}{n_1 n_2} \right)}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ t-test เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

S^2_1, S^2_2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

n_1, n_2 แทน จำนวนตัวอย่างในกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

กรณีความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างไม่เท่ากัน ($S^2_1 \neq S^2_2$) ใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{S^2_p \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

ใช้ Degree of Freedom เป็น

$$df = \frac{\left[\left(\frac{S^2_1}{n_1} \right) + \left(\frac{S^2_2}{n_2} \right) \right]^2}{\frac{\left(\frac{S^2_1}{n_1} \right)^2}{n_1 - 1} + \frac{\left(\frac{S^2_2}{n_2} \right)^2}{n_2 - 1}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

S^2_1, S^2_2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

n_1, n_2 แทน จำนวนตัวอย่างในกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

df แทน ชั้นความเป็นอิสระ

3.2 ค่า Anova (One – way Analysis of Variance) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อทดสอบสมมติฐานลักษณะทางประชากรศาสตร์อื่น ๆ (ยกเว้นเพศ) โดยใช้สูตร F-test

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F-distribution
	MS_b	แทน	ความแปรปรวน (Mean Square) ระหว่างกลุ่ม
	MS_w	แทน	ความแปรปรวน (Mean Square) ภายในกลุ่ม
	df	แทน	ชั้นของความเป็นอิสระได้แก่ ระหว่างกลุ่ม (k-1), ภายในกลุ่ม (n-k)

กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 หรือระดับความเชื่อมั่น 95% โดยใช้สูตรตามวิธี Least Significant Difference (LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยประชากร

$$LSD = t_{\alpha/2}; n-k \sqrt{\frac{2MSE}{n_i}}$$

โดยที่ $n_i \neq n_j$

$$r = n - k$$

เมื่อ	LSD	แทน	ค่าผลต่างนัยสำคัญที่คำนวณได้สำหรับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ i และ j
	MSE	แทน	ค่า Mean Square Error จากตารางวิเคราะห์ความแปรปรวน
	k	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดสอบ
	n	แทน	จำนวนข้อมูลตัวอย่างทั้งหมด
	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่น

3.3 สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product moment correlation coefficient) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ใช้หาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกัน หรือหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล 2 ชุด ดังนี้

$$r_{xy} = \frac{n \sum xy - (\sum x)(\sum y)}{\sqrt{[n \sum x^2 - (\sum x)^2][n \sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนน x
$\sum y$	แทน	ผลรวมของคะแนน y
$\sum x^2$	แทน	ผลรวมคะแนนชุด x แต่ละตัวยกกำลังสอง
$\sum y^2$	แทน	ผลรวมคะแนนชุด y แต่ละตัวยกกำลังสอง
$\sum xy$	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่าง x และ y ทุกคู่
n	แทน	จำนวนคนหรือกลุ่มตัวอย่าง

โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะมีค่าระหว่าง $-1 < r < 1$

ค่า r เป็น - แสดงว่า x และ y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม

ค่า r เป็น + แสดงว่า x และ y มีความสัมพันธ์ในทิศเดียวกัน

ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ 1 หมายถึง x และ y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันและมีความสัมพันธ์กันมาก

ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ -1 หมายถึง x และ y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามและมีความสัมพันธ์กันมาก

ถ้า r มีค่าเท่ากับ 0 หมายถึง x และ y ไม่มีความสัมพันธ์

การอ่านความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)

0.01 – 0.20	มีความสัมพันธ์ต่ำ
0.21 – 0.40	มีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ
0.41 – 0.60	มีความสัมพันธ์ปานกลาง
0.61 – 0.80	มีความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง
0.81 – 1.00	มีความสัมพันธ์สูง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ของทัศนคติต่อแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	กลุ่มประชากร
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของประชากร
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Square)
df	แทน	ขั้นของความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
t	แทน	ค่าที่ใช้ในการพิจารณา (t – Distribution)
F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณา (F – Distribution)
P	แทน	ความน่าจะเป็นสำหรับบอกระดับนัยสำคัญ (Significance)
R	แทน	ค่าสถิติการทดสอบของเพียร์สัน
H ₀	แทน	สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H ₁	แทน	สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)
*	แทน	ค่าความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปรผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอตามความมุ่งหมายของการวิจัย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนและระดับการศึกษาของนักเรียนในปกครอง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล

ตอนที่ 3 วิเคราะห์แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนและระดับการศึกษาของนักเรียนในปกครอง

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนและระดับการศึกษาของนักเรียนในปกครองโดยแจกแจงเป็นจำนวนและค่าร้อยละดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนและระดับการศึกษาของนักเรียนในปกครอง

ลักษณะส่วนบุคคล		จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.	เพศ		
	- ชาย	29	32.2
	- หญิง	61	67.8
	รวม	90	100.00
2.	อายุ		
	- ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี	7	7.8
	- 30 – 34 ปี	17	18.9
	- 35 – 39 ปี	26	28.9
	- 40 ปีขึ้นไป	40	44.4
	รวม	90	100.00

ตารางที่ 3 (ต่อ)

	ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3.	ระดับการศึกษา		
	- ต่ำกว่าปริญญาตรี	3	3.3
	- ปริญญาตรี	19	21.1
	- สูงกว่าปริญญาตรี	68	75.6
	รวม	90	100.00
4.	อาชีพ		
	- พ่อบ้านหรือแม่บ้าน	3	3.3
	- ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	13	14.4
	- ประกอบธุรกิจส่วนตัว	41	45.6
	- พนักงานบริษัทเอกชน	33	36.7
	- อื่นๆ	-	-
	รวม	90	100.00
5.	รายได้		
	- 20,001 – 30,000 บาท	4	4.4
	- 30,001 – 40,000 บาทขึ้นไป	15	16.7
	- มากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป	71	78.9
	รวม	90	100.00
6.	ระดับการศึกษาของนักเรียนในปกครอง		
	- ระดับอนุบาล	3	3.3
	- ระดับประถมศึกษา	85	94.4
	- ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	2	2.2
	รวม	90	100.00

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ปกครองนักเรียน ออทิสติก ที่ตอบแบบสอบถาม ซึ่งใช้เป็นกลุ่มประชากรในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 90 คน จำแนก ออกเป็นดังนี้

เพศ เพศของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 61 คน คิดเป็น ร้อยละ 67.8 และเป็นเพศชายจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 32.2

อายุ อายุของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกส่วนใหญ่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป จำนวน 40 คน คิด เป็นร้อยละ 44.4 รองลงมาคืออายุระหว่าง 35 – 39 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 28.9 และอายุ ระหว่าง 30 – 34 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 และต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา ระดับการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ใน ระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 75.6 รองลงมาคือระดับปริญญาตรี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 และต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 ตามลำดับ

อาชีพ อาชีพของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกส่วนใหญ่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 45.6 รองลงมาคือเป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 33 คน คิดเป็น ร้อยละ 36.7 และรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 13 คน คิดเป็น 14.4 และ พ่อบ้านหรือ แม่บ้านจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 ตามลำดับ

รายได้ รายได้ของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 78.9 รองลงมาคือมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 30,001 - 40,000 บาท จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 และมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาของนักเรียนในปกครอง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับประถมศึกษา จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 94.4 รองลงมาคือ ระดับชั้นอนุบาล จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 และระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่ต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร วิชาดนตรีที่โรงเรียนดนตรีสมถวิล

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนนอกทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนดนตรีสมถวิล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ทัศนคติที่เกิดขึ้น โดยจำแนกออกเป็นด้านๆมีทั้งหมด 7 ด้าน ดังนี้

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติของผู้ปกครอง	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านกิจกรรม	4.30	.800	ทัศนคติที่ดีอย่างมาก
ด้านบุคลากร	4.20	.614	ทัศนคติที่ดี
ด้านอาคารสถานที่	4.17	.546	ทัศนคติที่ดี
ด้านสื่อและเครื่องดนตรี	4.36	.553	ทัศนคติที่ดีอย่างมาก
ด้านราคา	3.57	.730	ทัศนคติที่ดี
ด้านกระบวนการ	4.20	.469	ทัศนคติที่ดี
ด้านการประชาสัมพันธ์	4.01	.492	ทัศนคติที่ดี

ตารางที่ 5 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนนอกทิสติกที่มีต่อแบบสอบถาม

ทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนนอกทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล	ระดับความคิดเห็น					ระดับทัศนคติ		
	เห็นด้วยมากที่สุด(5)	เห็นด้วย (4)	ไม่แน่ใจ (3)	ไม่เห็นด้วย (2)	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง(1)	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านกิจกรรม								
1. กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีก่อให้เกิดการกระตุ้นการทำงานทางสมองของผู้เรียน	61 (67.8)	21 (23.3)	8 (8.9)	0 (0)	0 (0)	4.58	.651	ทัศนคติที่ดีอย่างมาก
2. กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีก่อให้เกิดการพัฒนาอารมณ์และจิตใจแก่ผู้เรียน	45 (50.0)	35 (38.9)	8 (8.9)	2 (2.2)	0 (0)	4.36	.741	ทัศนคติที่ดีอย่างมาก

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ทัศนคติของผู้ปกครอง นักเรียนออทิสติกที่มีต่อ กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา ดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล	ระดับความคิดเห็น					ระดับทัศนคติ		
	เห็นด้วย มากที่สุด(5)	เห็น ด้วย (4)	ไม่ แน่ใจ (3)	ไม่ เห็น ด้วย (2)	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง (1)	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านกิจกรรม (ต่อ)								
3.กิจกรรมการแสดง ความสามารถทางดนตรี ช่วย เสริมสร้างทักษะทางสังคม แก่ผู้เรียน	50 (55.6)	28 (31.1)	12 (13.3)	0 (0)	0 (0)	4.42	.718	ทัศนคติ ที่ดีอย่าง มาก
4. กิจกรรมเสริมหลักสูตร วิชาดนตรีช่วยผ่อนคลาย ความตึงเครียด ลดความวิตก กังวลของผู้เรียน	44 (48.9)	28 (31.1)	10 (11.1)	6 (6.7)	2 (2.2)	4.17	1.02	ทัศนคติ ที่ดี
5. กิจกรรมเสริมหลักสูตร วิชาดนตรีก่อให้เกิดสมาธิ ช่วยเสริมสร้างและพัฒนา ทักษะการเรียนรู้และความจำ ของผู้เรียน	52 (57.8)	24 (26.7)	9 (10.0)	3 (3.3)	2 (2.2)	4.34	.950	ทัศนคติ ที่ดีอย่าง มาก
6. กิจกรรมเสริมหลักสูตร วิชาดนตรีก่อให้เกิดการ กระตุ้นประสาทสัมผัสการ รับรู้ของผู้เรียน	55 (62.2)	22 (24.4)	10 (11.1)	2 (2.2)	0 (0)	4.46	.781	ทัศนคติ ที่ดีอย่าง มาก
7. กิจกรรมเสริมหลักสูตร วิชาดนตรีก่อให้เกิดการ พัฒนาทักษะทางด้าน การสื่อสารและการใช้ภาษาของ ผู้เรียน	35 (38.9)	31 (34.4)	19 (21.1)	4 (4.4)	1 (1.1)	4.05	.940	ทัศนคติ ที่ดี

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียน ออกัสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริม หลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียน สมถวิล	ระดับความคิดเห็น					ระดับทัศนคติ		
	เห็นด้วย มากที่สุด(5)	เห็น ด้วย (4)	ไม่ แน่ใจ (3)	ไม่ เห็น ด้วย (2)	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง (1)	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านกิจกรรม (ต่อ)								
8. กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา ดนตรีช่วยลดการติงตัวของ กล้ามเนื้อของผู้เรียน	39 (43.3)	28 (31.1)	15 (16.7)	6 (6.7)	2 (2.2)	4.06	1.036	ทัศนคติ ที่ดี
9. กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา ดนตรีก่อให้เกิดพัฒนาทักษะ การเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อ มัดใหญ่และกล้ามเนื้อมัดเล็ก ของผู้เรียน	28 (31.1)	41 (45.6)	20 (22.2)	1 (1.1)	0 (0)	4.06	.761	ทัศนคติ ที่ดี
10. กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา ดนตรีช่วยปรับลดพฤติกรรมที่ ไม่เหมาะสมของผู้เรียน	57 (63.3)	29 (32.2)	4 (4.4)	0 (0)	0 (0)	4.58	.578	ทัศนคติ ที่ดีอย่าง มาก
11. กิจกรรมดนตรีมีความ ยืดหยุ่นเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ ละคน	36 (40.0)	40 (44.4)	11 (12.2)	3 (3.3)	0 (0)	4.21	.768	ทัศนคติ ที่ดีอย่าง มาก
12. การประเมินพัฒนาการของ ผู้เรียนมีความต่อเนื่องและมี การยืดหยุ่นตามความสามารถ ของผู้เรียนแต่ละคน	41 (45.6)	42 (46.7)	6 (6.7)	1 (1.1)	0 (0)	4.36	.661	ทัศนคติ ที่ดีอย่าง มาก
ด้านบุคลากร								
13. ครูผู้สอนมีความรู้และมี ประสบการณ์ในการสื่อสารที่ ง่ายต่อความเข้าใจของเด็ก ออกัสติก	31 (34.4)	49 (54.4)	6 (6.7)	4 (4.4)	0 (0)	4.18	.747	ทัศนคติ ที่ดี

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ทัศนคติของผู้ปกครอง นักเรียนออทิสติกที่มีต่อ กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา ดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล	ระดับความคิดเห็น					ระดับทัศนคติ		
	เห็น ด้วย มาก ที่สุด (5)	เห็น ด้วย (4)	ไม่ แน่ใจ (3)	ไม่ เห็น ด้วย (2)	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง (1)	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านบุคลากร (ต่อ)								
14. ครูผู้สอนมีความ รับผิดชอบต่อการเข้าสอน และเลิกสอนตรงตามเวลา	13 (14.4)	69 (76.7)	7 (7.8)	1 (1.1)	0 (0)	4.04	.517	ทัศนคติที่ ดี
15. ครูผู้สอนมีบุคลิกภาพ กิริยามารยาท อัจฉริยะและ การแต่งกายที่ดี	79 (54.4)	39 (43.3)	2 (2.2)	0 (0)	0 (0)	4.52	.545	ทัศนคติที่ ดีอย่างมาก
16. ครูผู้สอนจัดเตรียม แผนการสอนและสื่อการ สอนได้อย่างเหมาะสม	17 (18.9)	58 (64.4)	14 (15.6)	1 (1.1)	0 (0)	4.01	.627	ทัศนคติที่ ดี
17. ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้ นักเรียนออทิสติกได้ทำ กิจกรรมต่างๆได้เท่าเทียมกับ เด็กปกติ	34 (37.8)	47 (52.2)	9 (10.0)	0 (0)	0 (0)	4.27	.636	ทัศนคติที่ ดีอย่างมาก
ด้านอาคารสถานที่								
18. ขนาดของห้องเรียนมี ความเหมาะสมในการจัด กิจกรรมดนตรีสำหรับเด็ก ออทิสติก	24 (26.7)	60 (66.7)	5 (5.6)	1 (1.1)	0 (0)	4.18	.578	ทัศนคติที่ ดี

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ทัศนคติของผู้ปกครอง นักเรียนออกทัศนคติที่มีต่อ กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา ดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล	ระดับความคิดเห็น					ระดับทัศนคติ		
	เห็นด้วย มากที่สุด(5)	เห็น ด้วย (4)	ไม่ แน่ใจ (3)	ไม่ เห็น ด้วย (2)	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง (1)	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านอาคารสถานที่								
19. การจัดวางเครื่องดนตรี ในมุมเสริมทักษะดนตรี เอื้ออำนวยต่อการเสริมสร้าง สมาธิให้แก่ผู้เรียน	12 (13.3)	72 (80.0)	3 (3.3)	3 (3.3)	0 (0)	.03	.549	ทัศนคติที่ ดี
20. อุณหภูมิในห้องเรียนมี ความเหมาะสม	30 (33.3)	58 (64.4)	2 (2.2)	0 (0)	0 (0)	4.31	.511	ทัศนคติที่ ดีอย่างมาก
ด้านสื่อและเครื่องดนตรี								
21. เครื่องดนตรีและสื่อการ เรียนการสอนทันสมัย เหมาะสมสำหรับนักเรียน ออกทัศนคติต่อการพัฒนาด้าน ทักษะดนตรี	45 (50.0)	41 (45.6)	4 (4.4)	0 (0)	0 (0)	4.45	.583	ทัศนคติที่ ดีอย่างมาก
22. เครื่องดนตรีและสื่อการ เรียนการสอนมีจำนวน เพียงพอ	29 (32.2)	58 (64.4)	3 (3.3)	0 (0)	0 (0)	4.28	.524	ทัศนคติที่ ดีอย่างมาก
ด้านราคา								
23. ค่าใช้จ่ายกิจกรรมเสริม หลักสูตรวิชาดนตรีมีความ เหมาะสมเมื่อเปรียบเทียบกับ กิจกรรมเสริมหลักสูตรอื่น	7 (7.8)	33 (36.7)	44 (48.9)	6 (6.7)	0 (0)	3.45	.736	ทัศนคติที่ ดี
24. ความคุ้มค่าเมื่อเทียบกับ ราคาค่าเรียน	7 (7.8)	56 (62.2)	20 (22.2)	7 (7.8)	0 (0)	3.70	.725	ทัศนคติที่ ดี

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ทัศนคติของผู้ปกครอง นักเรียนออทิสติกที่มีต่อ กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา ดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล	ระดับความคิดเห็น					ระดับทัศนคติ		
	เห็นด้วย มากที่สุด(5)	เห็น ด้วย (4)	ไม่ แน่ใจ (3)	ไม่ เห็น ด้วย (2)	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง (1)	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านกระบวนการ								
25. ขั้นตอนการสมัครสะดวก รวดเร็ว	24 (26.7)	66 (73.3)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	4.26	.444	ทัศนคติที่ คืออย่างมาก
26. การจัดเวลาในการเรียนมี ความเหมาะสมและรวดเร็ว	19 (21.1)	66 (73.3)	5 (5.6)	0 (0)	0 (0)	4.15	.495	ทัศนคติที่ ดี
ด้านการประชาสัมพันธ์								
27. การจัดทำสื่อ ประชาสัมพันธ์ทางแผ่นพับ ใบปลิว ก่อให้เกิดการสนใจ ให้มาเรียนกิจกรรมเสริม หลักสูตรวิชาดนตรี	8 (8.9)	68 (75.6)	13 (14.4)	1 (1.1)	0 (0)	3.92	.524	ทัศนคติที่ ดี
28. การแนะนำจากบุคคลอื่น ก่อให้เกิดการสนใจมาเรียน กิจกรรมเสริมหลักสูตรดนตรี	15 (16.7)	70 (77.8)	5 (5.6)	0 (0)	0 (0)	4.11	.460	ทัศนคติที่ ดี

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล ราชดำเนินดังนี้

ด้านกิจกรรม ผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่คืออย่างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่คืออย่างมากในเรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีก่อให้เกิดการกระตุ้นการทำงานทางสมองของผู้เรียนและกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีช่วยปรับลดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้เรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 รองลงมาคือ กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีก่อให้เกิดการกระตุ้นประสาทสัมผัสการรับรู้ของผู้เรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 และกิจกรรมการแสดงความสามารถทางดนตรี ช่วยเสริมสร้างทักษะทางสังคมแก่ผู้เรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 และกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีก่อให้เกิดการพัฒนาอารมณ์และจิตใจแก่ผู้เรียน มีค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 4.36 และกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีก่อให้เกิดสมาธิช่วยเสริมสร้างและพัฒนาทักษะการเรียนรู้และความจำของผู้เรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 และกิจกรรมดนตรีมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 และกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด ลดความวิตกกังวลของผู้เรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 และกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีก่อให้เกิดพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กของผู้เรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 และกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีก่อให้เกิดการพัฒนาทักษะทางการสื่อสารและการใช้ภาษาของผู้เรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05ตามลำดับ

ด้านบุคลากร ผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่ดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่ดีอย่างมากในเรื่อง ครูผู้สอนมีบุคลิกภาพ กิริยามารยาท อธิบายและการเล่นที่ดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 รองลงมาคือครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนออกทิสติกได้ทำกิจกรรมต่างๆ ได้เท่าเทียมกับเด็กปกติ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 และครูผู้สอนมีความรู้และมีประสบการณ์ในการสื่อสารที่ง่ายต่อความเข้าใจของเด็กออกทิสติก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 และครูผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการเข้าสอนและเลิกสอนตรงตามเวลา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 และครูผู้สอนจัดเตรียมแผนการสอนและสื่อการสอนได้อย่างเหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ตามลำดับ

ด้านอาคารสถานที่ ผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่ดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่ดีอย่างมากในเรื่อง อุณหภูมิในห้องเรียนมีความเหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 รองลงมาคือ ขนาดของห้องเรียนมีความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมดนตรีสำหรับเด็กออกทิสติก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 และการจัดวางเครื่องดนตรีในมุมเสริมทักษะดนตรีเอื้ออำนวยต่อการเสริมสร้างสมาธิให้แก่ผู้เรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03

ด้านสื่อและเครื่องดนตรี ผู้ปกครองนักเรียนออกทิสติกที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่ดีอย่างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนออกทิสติกที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่ดีอย่างมากในเรื่อง เครื่องดนตรีและสื่อการเรียนการสอนทันสมัยเหมาะสมสำหรับนักเรียนออกทิสติกต่อการพัฒนาด้านทักษะดนตรี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 รองลงมาคือ เครื่องดนตรีและสื่อการเรียนการสอนมีจำนวนเพียงพอ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 ตามลำดับ

ด้านราคา ผู้ปกครองนักเรียนออกทิสติกที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่ดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนออกทิสติกที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่ดีในเรื่อง ความคุ้มค่าเมื่อเทียบกับราคาการเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 รองลงมาคือ ค่าใช้จ่ายกิจกรรม

เสริมหลักสูตรวิชาดนตรีมีความเหมาะสมเมื่อเปรียบเทียบกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรอื่น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 ตามลำดับ

ด้านกระบวนการ ผู้ปกครองนักเรียนออกทัศนคติที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่ดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนออกทัศนคติที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่ดีอย่างมากในเรื่อง ขั้นตอนการสมัครสะดวกและรวดเร็ว โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 รองลงมาคือ การจัดเวลาในการเรียนมีความเหมาะสมและรวดเร็ว โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 ตามลำดับ

ด้านการประชาสัมพันธ์ ผู้ปกครองนักเรียนออกทัศนคติที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่ดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนออกทัศนคติที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่ดีในเรื่อง การแนะนำจากบุคคลอื่นก่อให้เกิดการสนใจมาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรดนตรี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 รองลงมาคือ การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ทางแผ่นพับ ใบปลิว ก่อให้เกิดการสนใจให้มาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออกทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล

การวิเคราะห์แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออกทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์โดยจำแนก ดังนี้

ตารางที่ 6 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออกทัศนคติที่ตอบแบบสอบถามในเรื่องเมื่อบุตรหลานของท่านเรียนจบ 1 เทอมแล้วจะลงเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลต่อหรือไม่

แนวโน้มของผู้ปกครองนักเรียนออกทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล	ระดับความคิดเห็น					ระดับแนวโน้ม		
	เรียนต่อแน่นอน (5)	เรียนต่อ (4)	ไม่แน่ใจ (3)	ไม่เรียนต่อ (2)	ไม่เรียนต่อแน่นอน (1)	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
เมื่อบุตรหลานของท่านเรียนจบ 1 เทอมแล้วจะลงเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลต่อหรือไม่	63 (70.0)	24 (26.7)	3 (3.3)	0 (0)	0 (0)	4.66	.540	เรียนต่อแน่นอน
รวม						4.66	.540	เรียนต่อแน่นอน

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออกทัศนคติเมื่อ บุตรหลานของท่านเรียนจบ 1 เทอมแล้วจะลงเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสม ถวิลต่อหรือไม่ ผู้ตอบแบบสอบถามมีแนวโน้มพฤติกรรมในระดับเรียนต่อแน่นอน โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.66

ตารางที่ 7 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออกทัศนคติที่ตอบแบบสอบถามในเรื่องท่านจะบอกต่อ ผู้ปกครองนักเรียนออกทัศนคติท่านอื่นให้มาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล หรือไม่

แนวโน้มของผู้ปกครอง นักเรียนออกทัศนคติที่มีต่อ กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา ดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล	ระดับความคิดเห็น					ระดับแนวโน้ม		
	บอกต่อ แน่นอน (5)	บอก ต่อ (4)	ไม่ แน่ใจ (3)	ไม่ บอก ต่อ (2)	ไม่ บอกต่อ แน่นอน (1)	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ท่านจะบอกต่อผู้ปกครอง นักเรียนออกทัศนคติท่านอื่น ให้มาเรียนกิจกรรมเสริม หลักสูตรวิชาดนตรีที่ โรงเรียนสมถวิลหรือไม่	70 (77.8)	15 (16.5)	5 (5.6)	0 (0)	0 (0)	4.72	.561	บอกต่อ แน่นอน
รวม						4.72	.561	บอกต่อ แน่นอน

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออกทัศนคติเรื่อง ท่านจะบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออกทัศนคติท่านอื่น ให้มาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่ โรงเรียนสมถวิลหรือไม่ ผู้ตอบแบบสอบถามมีแนวโน้มพฤติกรรมในระดับบอกต่อแน่นอน โดยมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72

ตารางที่ 8 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่ตอบแบบสอบถามในเรื่องหากท่านบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกท่านอื่น ท่านจะบอกถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลอย่างไร

แนวโน้มของผู้ปกครอง นักเรียนออทิสติกที่มีต่อ กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา ดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล	ระดับความคิดเห็น					ระดับแนวโน้ม		
	สอนดี ที่สุด (5)	สอนดี (4)	ไม่ แน่ใจ (3)	สอน ไม่ดี (2)	สอนไม่ ดีที่สุด (1)	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
หากท่านบอกต่อผู้ปกครอง นักเรียนออทิสติกท่านอื่น ท่านจะบอกถึงกิจกรรมเสริม หลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียน สมถวิลอย่างไร	61 (67.8)	25 (27.8)	4 (4.4)	0 (0)	0 (0)	4.63	.569	สอนดี ที่สุด
รวม						4.63	.569	สอนดี ที่สุด

จากตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกเรื่องหากท่านบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกท่านอื่น ท่านจะบอกถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลอย่างไร ผู้ตอบแบบสอบถามมีแนวโน้มพฤติกรรมในระดับสอนดีที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีข้อมูลส่วนบุคคลประกอบด้วยเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ ระดับการศึกษาของนักเรียนแตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล แตกต่างกัน

1.1 เพศ

เพศแตกต่างกันทำให้ผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกมีทัศนคติต่อการเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกันสามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : เพศแตกต่างกันทำให้ผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกมีทัศนคติต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลไม่แตกต่างกัน

H_a : เพศแตกต่างกันทำให้ผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกมีทัศนคติต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร
วิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่างระหว่างเพศชาย
และเพศหญิงที่เป็นอิสระต่อกัน วิเคราะห์โดยใช้ค่า t (Independent t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ
95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทาง
สถิติมีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบดังตาราง

ตารางที่ 9 แสดงการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อ
กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลจำแนกตามเพศ

ทัศนคติของผู้ปกครอง นักเรียนออทิสติกที่มีต่อ กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา ดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล	t-test					
	เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig
ด้านกิจกรรมของโรงเรียนสม ถวิล	ชาย	4.55	.685	-.371	88	.547
	หญิง	4.60	.639			
ด้านบุคลากรของโรงเรียนสม ถวิล	ชาย	4.41	.501	-1.306	88	.431
	หญิง	4.57	.561			
ด้านอาคารสถานที่ของ โรงเรียนสมถวิล	ชาย	4.34	.483	.429	88	.835
	หญิง	4.29	.527			
ด้านสื่อและเครื่องดนตรีของ โรงเรียนสมถวิล	ชาย	4.37	.676	-.853	88	.065
	หญิง	4.49	.536			
ด้านราคาของโรงเรียนสมถวิล	ชาย	3.75	.576	.526	88	.041*
	หญิง	3.67	.789			
ด้านกระบวนการของ โรงเรียนสมถวิล	ชาย	4.27	.454	.135	88	.791
	หญิง	4.26	.443			
ด้านการประชาสัมพันธ์ของ โรงเรียนสมถวิล	ชาย	3.96	.325	-2.107	88	.001*
	หญิง	4.18	.500			

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 9 ผลวิเคราะห์การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียน ออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลจำแนกตามเพศ พบว่า ด้านกิจกรรมของโรงเรียนสมถวิล ด้านบุคลากรของโรงเรียนสมถวิล ด้านสถานที่ของโรงเรียนสมถวิล ด้านสื่อและเครื่องดนตรีของโรงเรียนสมถวิลและด้านกระบวนการของโรงเรียนสมถวิลมีค่า Sig เท่ากับ .543 , .431, .835, .065 และ .791ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) กล่าวคือ เพศแตกต่างกันทำให้ผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกมีทัศนคติต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลด้านกิจกรรม ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ ด้านสื่อและเครื่องดนตรี และด้านกระบวนการไม่แตกต่างกัน

ด้านราคาของโรงเรียนสมถวิล ด้านการประชาสัมพันธ์ของโรงเรียนสมถวิล มีค่า Sig เท่ากับ .041 และ .001 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่าระดับ .05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_a) นั่นคือ เพศแตกต่างกันทำให้ผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกมีทัศนคติต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน ในด้านราคาของโรงเรียนสมถวิล และด้านการประชาสัมพันธ์ของโรงเรียนสมถวิล อย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ผู้ปกครองเพศหญิงมีทัศนคติที่ดีในเรื่องราคาของโรงเรียนสมถวิลและด้านการประชาสัมพันธ์ของโรงเรียนสมถวิล มากกว่าผู้ปกครองเพศชาย

1.2 อายุ

อายุแตกต่างกันทำให้ผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกมีทัศนคติต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีโรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน สามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อายุแตกต่างกันทำให้ผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกมีทัศนคติต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลไม่แตกต่างกัน

H_a : อายุแตกต่างกันทำให้ผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกมีทัศนคติต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลักก็ต่อเมื่อความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05 เมื่อปฏิเสธสมมติฐานหลักจะต้องทำการเปรียบเทียบต่อไปว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน โดยใช้ LSD (LEAST SIGNIFICANT DIFFERENCE) ผลการทดสอบดังตาราง

ตารางที่ 10 แสดงการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนนอกทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลจำแนกตามอายุ

ทัศนคติของผู้ปกครอง นักเรียนนอกทิสติกที่มีต่อ กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา ดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	3	.697	.232	.539	.657
	ภายในกลุ่ม	86	37.092	.431		
	รวม	89	37.789			
ด้านบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	3	.160	.053	.174	.194
	ภายในกลุ่ม	86	26.296	.306		
	รวม	89	26.456			
ด้านอาคารสถานที่	ระหว่างกลุ่ม	3	1.171	.390	1.518	.216
	ภายในกลุ่ม	86	22.118	.257		
	รวม	89	23.289			
ด้านสื่อและเครื่องดนตรี	ระหว่างกลุ่ม	3	.215	.072	.205	.893
	ภายในกลุ่ม	86	30.107	.350		
	รวม	89	30.322			
ด้านราคา	ระหว่างกลุ่ม	3	.688	.229	.427	.734
	ภายในกลุ่ม	86	46.212	.537		
	รวม	89	46.900			
ด้านกระบวนการ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.073	.358	1.861	.142
	ภายในกลุ่ม	86	16.527	.192		
	รวม	89	17.600			
ด้านการประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	3	2.612	.871	4.600	.005*
	ภายในกลุ่ม	86	16.277	.189		
	รวม	89	18.889			

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 10 ผลวิเคราะห์การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียน ออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลจำแนกตามอายุ พบว่า ด้านกิจกรรม ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่ ด้านสื่อและเครื่องดนตรี ด้านราคาและด้านกระบวนการของโรงเรียนสมถวิล มีค่า Sig เท่ากับ .657, .194, .216, .893, .734, และ .142ตามลำดับ ซึ่งมากกว่าระดับ .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_a) หมายความว่า อายุที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลในด้านกิจกรรม ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่ ด้านสื่อและเครื่องดนตรี ด้านราคาและด้านกระบวนการของโรงเรียนสมถวิลไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญที่ .05

ด้านการประชาสัมพันธ์ของโรงเรียนสมถวิลมีค่า Sig เท่ากับ .005 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_a) นั่นคือ อายุแตกต่างกันทำให้ผู้ปกครองมีทัศนคติต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 11 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ความแตกต่างของทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียน ออทิสติกต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล จำแนกตามอายุ

ทัศนคติของผู้ปกครอง นักเรียนออทิสติกที่มีต่อ กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา ดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล		อายุ	ต่ำกว่า 30 ปี	30 – 34 ปี	35 – 39 ปี	40 ปีขึ้นไป
		$\bar{X}$	4.14	4.29	4.26	3.92
ด้านการ ประชาสัมพันธ์	ต่ำกว่า 30 ปี	4.14		-1.15 (.441)	-1.12 (.497)	.21 (.225)
	30 – 34 ปี	4.29			.02 (.855)	.36* (.004)
	35 – 39 ปี	4.26				.34* (.002)
	40 ปีขึ้นไป	3.92				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบเฉลี่ยรายคู่ของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่ตอบแบบสอบถามที่มีอายุแตกต่างกันกับทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD พบว่า ผู้ปกครองนักเรียน

ออกทดสอบที่ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 30 -34 ปีกับ40ปีขึ้นไปมีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .004 ซึ่งน้อยกว่า .05 และผู้ปกครองนักเรียนนอกที่ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 35 -39 ปีกับ 40 ปีขึ้นไป มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .002ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า หมายความว่า ผู้ปกครองนักเรียนนอกที่ตอบแบบสอบถามที่มีอายุระหว่าง 30 – 34 ปีกับ 35 – 39 ปี มีทัศนคติในด้านการประชาสัมพันธ์ดีกว่า ผู้ปกครองนักเรียนนอกที่ตอบแบบสอบถามที่มีอายุมากกว่า40 ปีขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .36 และ .34 ตามลำดับ

1.3 ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาแตกต่างกันทำให้ผู้ปกครองนักเรียนนอกที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรี โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน สามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาแตกต่างกันทำให้ผู้ปกครองนักเรียนนอกที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลไม่แตกต่างกัน

H_a : ระดับการศึกษาแตกต่างกันทำให้ผู้ปกครองนักเรียนนอกที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลักก็ต่อเมื่อความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05 เมื่อปฏิเสธสมมติฐานหลักจะต้องทำการเปรียบเทียบต่อไปว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน โดยใช้ LSD (LEAST SIGNIFICANT DIFFERENCE) ผลการทดสอบดังตาราง

ตารางที่ 12 แสดงการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนนอกที่ตอบแบบสอบถามต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลจำแนกตามระดับการศึกษา

ทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนนอกที่ตอบแบบสอบถามต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	2	.069	.034	.079	.924
	ภายในกลุ่ม	87	37.720	.434		
	รวม	89	37.789			
ด้านบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	2	1.237	.619	2.134	.125
	ภายในกลุ่ม	87	25.219	.290		
	รวม	89	26.456			

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ทัศนคติของผู้ปกครอง นักเรียนออทิสติกที่มีต่อ กิจกรรมเสริมหลักสูตร วิชาดนตรีที่โรงเรียนสม ถวิล	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ด้านอาคารสถานที่	ระหว่างกลุ่ม	2	.301	.151	.570	.568
	ภายในกลุ่ม	87	22.988	.264		
	รวม	89	23.289			
ด้านสื่อและเครื่องดนตรี	ระหว่างกลุ่ม	2	1.842	.921	2.814	.065
	ภายในกลุ่ม	87	28.480	.327		
	รวม	89	30.322			
ด้านราคา	ระหว่างกลุ่ม	2	.746	.373	.704	.498
	ภายในกลุ่ม	87	46.154	.531		
	รวม	89	46.900			
ด้านกระบวนการ	ระหว่างกลุ่ม	2	.014	.007	.034	.966
	ภายในกลุ่ม	87	17.586	.202		
	รวม	89	17.600			
ด้านประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	2	.083	.042	.192	.825
	ภายในกลุ่ม	87	18.806	.216		
	รวม	89	18.889			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 12 ผลวิเคราะห์การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ด้านกิจกรรม ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่ ด้านสื่อและเครื่องดนตรี ด้านราคา ด้านกระบวนการและด้านประชาสัมพันธ์กิจกรรมดนตรีเสริมหลักสูตร โรงเรียนสมถวิล มีค่า Sig เท่ากับ .924, .125, .568, .065, .498, .966 และ .825 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ขอมรับสมมติฐาน (H_0) ปฏิเสธสมมติฐาน (H_a) หมายความว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อ

กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุก ๆ ด้าน

1.4 อาชีพ

อาชีพแตกต่างกันทำให้ผู้ปกครองนักเรียนนอกทิสติกมีทัศนคติต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีโรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน สามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อาชีพแตกต่างกันทำให้ผู้ปกครองนักเรียนนอกทิสติกมีทัศนคติต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลไม่แตกต่างกัน

H_a : อาชีพแตกต่างกันทำให้ผู้ปกครองนักเรียนนอกทิสติกมีทัศนคติต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลักก็ต่อเมื่อความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05 เมื่อปฏิเสธสมมติฐานหลักจะต้องทำการเปรียบเทียบต่อไปว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน โดยใช้ LSD (LEAST H_0) SIGNIFICANT DIFFERENCE) ผลการทดสอบดังตาราง

ตารางที่ 13 แสดงการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนนอกทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลจำแนกตามอาชีพ

ทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนนอกทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	3	1.286	.429	1.010	.392
	ภายในกลุ่ม	86	36.503	.424		
	รวม	89	37.789			
ด้านบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	3	.713	.238	.794	.500
	ภายในกลุ่ม	86	25.724	.299		
	รวม	89	26.456			
ด้านอาคารสถานที่	ระหว่างกลุ่ม	3	.387	.129	.484	.694
	ภายในกลุ่ม	86	22.902	.266		
	รวม	89	23.289			

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ทัศนคติของผู้ปกครอง นักเรียนนอกที่ติดที่มีต่อ กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา ดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ด้านสื่อและเครื่องดนตรี	ระหว่างกลุ่ม	3	.845	.282	.821	.486
	ภายในกลุ่ม	86	29.478	.343		
	รวม	89	30.322			
ด้านราคา	ระหว่างกลุ่ม	3	2.706	.902	1.755	.162
	ภายในกลุ่ม	86	44.194	.514		
	รวม	89	46.900			
ด้านกระบวนการ	ระหว่างกลุ่ม	3	.484	.161	.811	.491
	ภายในกลุ่ม	86	17.116	.199		
	รวม	89	17.600			
ด้านประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	3	.385	.128	.597	.619
	ภายในกลุ่ม	86	18.504	.215		
	รวม	89	18.889			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 13 ผลวิเคราะห์การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนนอกที่ติดที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลจำแนกตามอาชีพพบว่า ด้านกิจกรรม ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่ ด้านสื่อและเครื่องดนตรี ด้านราคา ด้านกระบวนการและด้านประชาสัมพันธ์กิจกรรมดนตรีเสริมหลักสูตร โรงเรียนสมถวิล มีค่า Sig เท่ากับ .392, .500, .694, .486, .162, .491 และ .619 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐาน (H_0) ปฏิเสธสมมติฐาน (H_a) หมายความว่า อาชีพที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกๆด้าน

1.5 รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน

รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันทำให้ผู้ปกครองนักเรียนนอกที่ติดมีทัศนคติต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรี โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน สามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันทำให้ผู้ประกอบการนักเรียนนอกทิสติกมีทัศนคติต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลไม่แตกต่างกัน

H_a : รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันทำให้ผู้ประกอบการนักเรียนนอกทิสติกมีทัศนคติต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลักก็ต่อเมื่อความน่าจะเป็นสำหรับบอกล้นสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05 เมื่อปฏิเสธสมมติฐานหลักจะต้องทำการเปรียบเทียบต่อไปว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน โดยใช้ LSD (LEAST H_0) SIGNIFICANT DIFFERENCE) ผลการทดสอบดังตาราง

ตารางที่ 14 แสดงการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติของผู้ประกอบการนักเรียนนอกทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลจำแนกตามรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน

ทัศนคติของผู้ประกอบการนักเรียนนอกทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	2	.878	.439	1.035	.360
	ภายในกลุ่ม	87	36.911	.424		
	รวม	89	37.789			
ด้านบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	2	.004	.002	.006	.994
	ภายในกลุ่ม	87	26.452	.304		
	รวม	89	26.456			
ด้านอาคารสถานที่	ระหว่างกลุ่ม	2	1.127	.563	2.211	.116
	ภายในกลุ่ม	87	22.162	.255		
	รวม	89	23.289			
ด้านสื่อและเครื่องดนตรี	ระหว่างกลุ่ม	2	.374	.187	.543	.583
	ภายในกลุ่ม	87	29.948	.344		
	รวม	89	30.322			

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ทัศนคติของผู้ปกครอง นักเรียนออทิสติกที่มีต่อ กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา ดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ด้านราคา	ระหว่างกลุ่ม	2	.617	.309	.580	.562
	ภายในกลุ่ม	87	46.283	.532		
	รวม	89	46.900			
ด้านกระบวนการ	ระหว่างกลุ่ม	2	.230	.115	.576	.564
	ภายในกลุ่ม	87	17.370	.200		
	รวม	89	17.600			
ด้านประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	2	.558	.279	1.323	.272
	ภายในกลุ่ม	87	18.331	.211		
	รวม	89	18.889			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 14 ผลวิเคราะห์การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลจำแนกตามรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ด้านกิจกรรม ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่ ด้านสื่อและเครื่องดนตรี ด้านราคา ด้านกระบวนการและด้านประชาสัมพันธ์กิจกรรมดนตรีเสริมหลักสูตร โรงเรียนสมถวิล มีค่า Sig เท่ากับ .360, .994, .116, .583, .562, .564 และ .272 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐาน (H_0) ปฏิเสธสมมติฐาน (H_a) หมายความว่า รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกๆด้าน

1.6 ระดับการศึกษาของนักเรียน

ระดับการศึกษาของนักเรียนแตกต่างกันทำให้ผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกมีทัศนคติต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรี โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน สามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาของนักเรียนแตกต่างกันทำให้ผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกมีทัศนคติต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลไม่แตกต่างกัน

H_a :ระดับการศึกษาของนักเรียนแตกต่างกันทำให้ผู้ปกครองนักเรียนนอกทิสติกมีทัศนคติต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลักก็ต่อเมื่อความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05 เมื่อปฏิเสธสมมติฐานหลักจะต้องทำการเปรียบเทียบต่อไปว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน โดยใช้ LSD (LEAST SIGNIFICANT DIFFERENCE) ผลการทดสอบดังตาราง

ตารางที่ 15 แสดงการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนนอกทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลจำแนกตามระดับการศึกษาของนักเรียน

ทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนนอกทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ด้านกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	2	.534	.267	.624	.538
	ภายในกลุ่ม	87	37.255	.428		
	รวม	89	37.789			
ด้านบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	2	1.208	.604	2.082	.131
	ภายในกลุ่ม	87	25.247	.290		
	รวม	89	26.456			
ด้านอาคารสถานที่	ระหว่างกลุ่ม	2	.575	.288	1.102	.337
	ภายในกลุ่ม	87	22.714	.261		
	รวม	89	23.289			
ด้านสื่อและเครื่องดนตรี	ระหว่างกลุ่ม	2	.050	.025	.071	.931
	ภายในกลุ่ม	87	30.273	.348		
	รวม	89	30.322			
ด้านราคา	ระหว่างกลุ่ม	2	1.457	.728	1.395	.253
	ภายในกลุ่ม	87	45.443	.522		
	รวม	89	46.900			

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ทัศนคติของผู้ปกครอง นักเรียนออทิสติกที่มีต่อ กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา ดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ด้านกระบวนการ	ระหว่างกลุ่ม	2	.627	.314	1.608	.206
	ภายในกลุ่ม	87	16.973	.195		
	รวม	89	17.600			
ด้านประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	2	.065	.033	.151	.860
	ภายในกลุ่ม	87	18.824	.216		
	รวม	89	18.889			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 15 ผลวิเคราะห์การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลจำแนกตามระดับการศึกษาของนักเรียนพบว่า ด้านกิจกรรม ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่ ด้านสื่อและเครื่องดนตรี ด้านราคา ด้านกระบวนการและด้านประชาสัมพันธ์กิจกรรมดนตรีเสริมหลักสูตร โรงเรียนสมถวิล มีค่า Sig เท่ากับ .538, .131, .337, .931, .253, .206 และ .860 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐาน (H_0) ปฏิเสธสมมติฐาน (H_a) หมายความว่า ระดับการศึกษาของนักเรียนที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกๆด้าน

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีข้อมูลส่วนบุคคลประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพและระดับการศึกษาของนักเรียนแตกต่างกัน มีผลต่อแนวโน้ม พฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล แตกต่างกัน

2.1 เพศ

เพศแตกต่างกันมีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อการเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกันสามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : เพศแตกต่างกันมีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อการเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลไม่แตกต่างกัน

H_a : เพศแตกต่างกันมีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อการเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงที่เป็นอิสระต่อกัน วิเคราะห์โดยใช้ค่า t (Independent t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95 % ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าความน่าจะเป็นสำหรับบอกลักษณะสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบดังตาราง

ตารางที่ 16 แสดงการทดสอบความแตกต่างของแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อการเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล จำแนกตามเพศ

แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อการเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล	T – test					
	เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig
เมื่อบุตรหลานของท่านเรียนจบ 1 เทอมแล้วจะลงเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลต่อหรือไม่	ชาย	4.620	.561	-.554	88	.581
	หญิง	4.688	.533			
ท่านจะบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกท่านอื่นให้มาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลหรือไม่	ชาย	4.758	.510	.422	88	.674
	หญิง	4.704	.587			
หากท่านบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกท่านอื่นท่านจะบอกถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลอย่างไร	ชาย	4.517	.633	-1.339	88	.184
	หญิง	4.688	.533			

จากตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างในเรื่องแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อการเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ t – test จากการวิเคราะห์ได้ผลดังนี้

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างในเรื่องแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนดนตรีสมถวิลจำแนกตามเพศพบว่า เมื่อบุตรหลานของท่านเรียนจบ 1 เทอมแล้วจะลงเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลต่อหรือไม่, ท่านจะบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกท่านอื่นให้มาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลหรือไม่, หากท่านบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกท่านอื่นท่านจะบอกถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลอย่างไร มีค่า Sig เท่ากับ .581 , .674 และ .184 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) นั่นคือ เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อการเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลไม่แตกต่างกัน

2.2 อายุ

อายุแตกต่างกันทำให้แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : อายุแตกต่างกันทำให้แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลไม่แตกต่างกัน

H_a : อายุแตกต่างกันทำให้แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลักก็ต่อเมื่อความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05 เมื่อปฏิเสธสมมติฐานหลักจะต้องทำการเปรียบเทียบต่อไปว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน โดยใช้ LSD (LEAST SIGNIFICANT DIFFERENCE) ผลการทดสอบดังตาราง

ตารางที่ 17 แสดงการทดสอบความแตกต่างของแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียน ออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล จำแนกตามอายุ

แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครอง นักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรม เสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่ โรงเรียนสมถวิล	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
เมื่อบุตรหลานของท่านเรียนจบ 1 เทอมแล้วจะลงเรียนกิจกรรมเสริม หลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสม ถวิลต่อหรือไม่	ระหว่างกลุ่ม	2	.449	.225	.234	.792
	ภายในกลุ่ม	87	83.651	.962		
	รวม	89	84.100			
ท่านจะบอกต่อผู้ปกครองนักเรียน ออทิสติกท่านอื่น ให้มาเรียน กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรี ที่โรงเรียนสมถวิลหรือไม่	ระหว่างกลุ่ม	2	6.924	3.462	3.903	.024*
	ภายในกลุ่ม	87	77.176	.887		
	รวม	89	84.100			
หากท่านบอกต่อผู้ปกครอง นักเรียนออทิสติกท่านอื่น ท่านจะ บอกถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา ดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลอย่างไร	ระหว่างกลุ่ม	2	.903	.452	.472	.625
	ภายในกลุ่ม	87	83.197	.956		
	รวม	89	84.100			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างในเรื่องแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลที่มีอายุแตกต่างกัน โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) จำแนกเป็นรายด้านดังนี้

จากการวิเคราะห์พบว่าในด้านเมื่อบุตรหลานของท่านเรียนจบ 1 เทอมแล้วจะลงเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลต่อหรือไม่, หากท่านบอกต่อบุคคลอื่นท่านจะบอกถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลอย่างไร มีค่า Sig เท่ากับ .792 และ .625 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ปฏิเสธสมมติฐาน (H_a) หมายความว่า อายุแตกต่างกันทำให้แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง เมื่อบุตร

หลานของท่านเรียนจบ 1 เทอมแล้วจะลงเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล ต่อหรือไม่,หากท่านบอกต่อบุคคลอื่นท่านจะบอกถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลอย่างไร

เมื่อพิจารณารายด้านเรื่อง ท่านจะบอกต่อบุคคลอื่นให้มาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลหรือไม่ พบว่า มีค่า Sig เท่ากับ .024 ซึ่งน้อยกว่า .05 จึงปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_a) นั่นคือ อายุแตกต่างกันทำให้แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออกทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 18 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ ความแตกต่างของแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออกทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล จำแนกตามอายุ

แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออกทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล		อายุ	ต่ำกว่า 30 ปี	30 – 34 ปี	35 – 39 ปี	40 ปีขึ้นไป
		$\bar{X}$	4.57	4.58	4.73	4.80
ท่านจะบอกต่อบุคคลอื่นให้มาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลหรือไม่	ต่ำกว่า 30 ปี	4.57		-.016 (.947)	-.159 (.509)	-.228 (.325)
	30 – 34 ปี	4.58			-.142 (.420)	-.211 (.198)
	35 – 39 ปี	4.73				-.069 (.627)
	40 ปีขึ้นไป	4.80				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 18 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออกทัศนคติที่มีอายุแตกต่างกันในเรื่อง ท่านจะบอกต่อบุคคลอื่นให้มาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลหรือไม่ โดยใช้วิธีทดสอบ LSD พบว่า แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออกทัศนคติที่มีอายุแตกต่างกันในเรื่อง ท่านจะบอกต่อบุคคลอื่นให้มาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลหรือไม่ นั้นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาแตกต่างกันทำให้แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาแตกต่างกันทำให้แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลไม่แตกต่างกัน

H_a : ระดับการศึกษาแตกต่างกันทำให้แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลักก็ต่อเมื่อความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05 เมื่อปฏิเสธสมมติฐานหลักจะต้องทำการเปรียบเทียบต่อไปว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน โดยใช้ LSD (LEAST SIGNIFICANT DIFFERENCE) ผลการทดสอบดังตาราง

ตารางที่ 19 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลจำแนกตามระดับการศึกษา

แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
เมื่อบุตรหลานของท่านเรียนจบ 1 เทอมแล้วจะลงเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลต่อหรือไม่	ระหว่างกลุ่ม	2	1.833	.917	3.589	.032*
	ภายในกลุ่ม	87	22.222	.255		
	รวม	89	24.056			
ท่านจะบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกท่านอื่นให้มาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลหรือไม่	ระหว่างกลุ่ม	2	.079	.040	.044	.866
	ภายในกลุ่ม	87	23.976	.276		
	รวม	89	24.056			
หากท่านบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกท่านอื่น ท่านจะบอกถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลอย่างไร	ระหว่างกลุ่ม	2	.327	.164	.600	.551
	ภายในกลุ่ม	87	23.729	.273		
	รวม	89	24.056			

จากตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างในเรื่องแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) จำแนกเป็นรายด้านดังนี้

จากการวิเคราะห์พบว่า ในด้านท่านจะบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกท่านอื่นให้มาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลหรือไม่, หากท่านบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกท่านอื่นท่านจะบอกถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลอย่างไร มีค่า Sig เท่ากับ .866และ.551 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) นั่นคือระดับการศึกษาแตกต่างกันทำให้แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลในเรื่องท่านจะบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกท่านอื่นให้มาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลหรือไม่, หากท่านบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกท่านอื่นท่านจะบอกถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลอย่างไรไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณารายข้อด้านเมื่อบุตรหลานของท่านเรียนจบ 1 เทอมแล้วจะลงเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลต่อหรือไม่ พบว่า มีค่า Sig เท่ากับ .032 ซึ่งน้อยกว่า .05 จึงปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_a) นั่นคือ ระดับการศึกษาแตกต่างกันทำให้แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 20 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ ความแตกต่างของแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล จำแนกตามระดับการศึกษา

แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล		ระดับการศึกษา	ค่าปริญาตรี	ปริญาตรี	สูงกว่าปริญาตรี
		$\bar{X}$	4.00	4.57	4.72
เมื่อบุตรหลานของท่านเรียนจบ 1 เทอมแล้วจะลงเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลต่อหรือไม่	ค่าปริญาตรี	4.00		-.57 (.082)	-.72* (.023)
	ปริญาตรี	4.57			-.141 (.305)
	สูงกว่าปริญาตรี	4.72			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 20 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีอายุแตกต่างกันในเรื่อง เมื่อบุตรหลานของท่านเรียนจบ 1 เทอมแล้วจะลงเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลต่อหรือไม่ โดยใช้วิธีทดสอบ LSD พบว่า

เรื่อง เมื่อบุตรหลานของท่านเรียนจบ 1 เทอมแล้วจะลงเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลต่อหรือไม่ พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กับสูงกว่าปริญญาตรี มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .023 หมายความว่า ผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีแนวโน้มพฤติกรรมในเรื่อง เมื่อบุตรหลานของท่านเรียนจบ 1 เทอมแล้วจะลงเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลต่อหรือไม่ น้อยกว่า ผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่ระดับการศึกษาปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 อาชีพ

อาชีพแตกต่างกันทำให้แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรี โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน สามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อาชีพแตกต่างกันทำให้แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลไม่แตกต่างกัน

H_a : อาชีพแตกต่างกันทำให้แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลักก็ต่อเมื่อความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05 เมื่อปฏิเสธสมมติฐานหลักจะต้องทำการเปรียบเทียบต่อไปว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน โดยใช้ LSD (LEAST SIGNIFICANT DIFFERENCE) ผลการทดสอบดังตาราง

ตารางที่ 21 แสดงการทดสอบความแตกต่างของแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียน
 ออทิสติกต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล จำแนกตามอาชีพ

แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครอง นักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรม เสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่ โรงเรียนสมถวิล	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
เมื่อบุตรหลานของท่านเรียนจบ 1 เทอมแล้วจะลงเรียนกิจกรรมเสริม หลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสม ถวิลต่อหรือไม่	ระหว่างกลุ่ม	2	1.219	.610	.971	.383
	ภายในกลุ่ม	87	54.603	.628		
	รวม	89	55.822			
ท่านจะบอกต่อผู้ปกครองนักเรียน ออทิสติกท่านอื่นให้มาเรียน กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรี ที่โรงเรียนสมถวิลหรือไม่	ระหว่างกลุ่ม	2	.417	.209	.328	.721
	ภายในกลุ่ม	87	55.405	.637		
	รวม	89	55.822			
หากท่านบอกต่อผู้ปกครอง นักเรียนออทิสติกท่านอื่นท่านจะ บอกถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา ดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลอย่างไร	ระหว่างกลุ่ม	2	1.436	.718	1.148	.322
	ภายในกลุ่ม	87	54.387	.625		
	รวม	89	55.822			

จากตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างในเรื่องแนวโน้มพฤติกรรม
 ของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลที่มี
 อาชีพแตกต่างกัน โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) จำแนก
 เป็นรายด้านดังนี้

จากการวิเคราะห์ พบว่า ในด้านเมื่อบุตรหลานของท่านเรียนจบ 1 เทอมแล้วจะลงเรียน
 กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลต่อหรือไม่, ท่านจะบอกต่อผู้ปกครองนักเรียน
 ออทิสติกท่านอื่นให้มาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลหรือไม่และหาก
 ท่านบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกท่านอื่น ท่านจะบอกถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่
 โรงเรียนสมถวิลอย่างไร มีค่า Sig เท่ากับ .383 , .721 และ .322 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0)
 นั่นคือ อาชีพแตกต่างกันทำให้แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรม
 เสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลไม่แตกต่างกัน

2.5 รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน

รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันทำให้แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียน ออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรี โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน สามารถเขียน สมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันทำให้แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียน ออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลไม่แตกต่างกัน

H_a : รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันทำให้แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียน ออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทาง เดียว (One - Way ANOVA) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลักก็ ต่อเมื่อความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05 เมื่อปฏิเสธสมมติฐานหลัก จะต้องทำการเปรียบเทียบต่อไปว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน โดยใช้ LSD (LEAST H_0 SIGNIFICANT DIFFERENCE) ผลการทดสอบดังตาราง

ตารางที่ 22 แสดงการทดสอบความแตกต่างของแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิส- ติก ต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล จำแนกตามรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน

แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครอง นักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรม เสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่ โรงเรียนสมถวิล	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
เมื่อบุตรหลานของท่านเรียนจบ 1 เทอมแล้วจะลงเรียนกิจกรรมเสริม หลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสม ถวิลต่อหรือไม่	ระหว่างกลุ่ม	2	.513	.257	.907	.408
	ภายในกลุ่ม	87	24.609	.283		
	รวม	89	25.122			
ท่านจะบอกต่อบุคคลอื่นให้มา เรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา ดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลหรือไม่	ระหว่างกลุ่ม	2	1.122	.561	2.034	.137
	ภายในกลุ่ม	87	24.000	.276		
	รวม	89	25.122			
หากท่านบอกต่อบุคคลอื่นท่านจะ บอกถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา ดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลอย่างไร	ระหว่างกลุ่ม	2	1.844	.922	3.445	.036*
	ภายในกลุ่ม	87	23.279	.268		
	รวม	89	25.122			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างในเรื่องแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออกทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนดนตรีสมถวิล จำแนกตามรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน พบว่า เมื่อบุตรหลานของท่านเรียนจบ 1 เทอมแล้วจะลงเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลต่อหรือไม่, ท่านจะบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออกทัศนคติท่านอื่นให้มาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลหรือไม่ มีค่า Sig เท่ากับ .408 และ .137 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) นั่นคือ เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลไม่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์แนวโน้มในเรื่อง หากท่านบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออกทัศนคติท่านอื่นท่านจะบอกถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลอย่างไร มีค่า Sig เท่ากับ .036 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_a) หมายความว่า รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันทำให้แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออกทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 23 การทดสอบความแตกต่างของแนวโน้มของผู้ปกครองนักเรียนออกทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออกทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล		ระดับการศึกษา	20,001 ถึง 30,000	30,001 ถึง 40,000	มากกว่า 40,000 ขึ้นไป
		$\bar{X}$	5.00	4.46	4.64
หากท่านบอกต่อบุคคลอื่น ท่านจะบอกถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลอย่างไร	20,001 ถึง 30,000	5.00	.533	(.098)	.352
	30,001 ถึง 40,000	4.46			-.181
	มากกว่า 40,000 ขึ้นไป	4.64			(.263)

จากตารางที่ 23 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีรายได้ต่อเดือน โดยเฉลี่ยแตกต่างกันในเรื่อง หากท่านบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกท่านอื่นท่านจะบอกถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลอย่างไร โดยใช้วิธีทดสอบ LSD พบว่าผู้ปกครองที่มีรายได้โดยเฉลี่ยแตกต่างกันมีแนวโน้มพฤติกรรมในเรื่องหากท่านบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกท่านอื่น ท่านจะบอกถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลอย่างไรไม่แตกต่างกัน โดยส่วนใหญ่จะแนะนำหรือบอกต่อถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล

2.6 ระดับการศึกษาของนักเรียน

ระดับการศึกษาของนักเรียนแตกต่างกันทำให้แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีโรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน สามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาของนักเรียนต่อเดือนแตกต่างกันทำให้แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลไม่แตกต่างกัน

H_a : ระดับการศึกษาของนักเรียนแตกต่างกันทำให้แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลักก็ต่อเมื่อความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05 เมื่อปฏิเสธสมมติฐานหลักจะต้องทำการเปรียบเทียบต่อไปว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน โดยใช้ LSD (LEAST H_0) SIGNIFICANT DIFFERENCE) ผลการทดสอบดังตาราง

ตารางที่ 24 แสดงการทดสอบความแตกต่างของแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียน
 ออทิสติกต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล จำแนกตามระดับการศึกษาของ
 นักเรียน

แนวโน้มพฤติกรรมของ ผู้ปกครองนักเรียนออทิสติก	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
เมื่อบุตรหลานของท่านเรียนจบ 1 เทอมแล้วจะลงเรียนกิจกรรม เสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่ โรงเรียนสมถวิลต่อหรือไม่	ระหว่างกลุ่ม	2	.298	.149	2.768	.068
	ภายในกลุ่ม	87	4.690	.054		
	รวม	89	4.989			
ท่านจะบอกต่อบุคคลอื่นให้มา เรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา ดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลหรือไม่	ระหว่างกลุ่ม	2	.056	.028	.490	.614
	ภายในกลุ่ม	87	4.933	.057		
	รวม	89	4.989			
หากท่านบอกต่อบุคคลอื่นท่าน จะบอกถึงกิจกรรมเสริม หลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสม ถวิลอย่างไร	ระหว่างกลุ่ม	2	.399	.199	3.780	.072
	ภายในกลุ่ม	87	4.590	.053		
	รวม	89	4.989			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างในเรื่องแนวโน้มพฤติกรรมของ
 ผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลที่มีระดับ
 การศึกษาของนักเรียนแตกต่างกัน โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way
 ANOVA) จำแนกเป็นรายด้านดังนี้

จากการวิเคราะห์ พบว่า ในด้านเมื่อบุตรหลานของท่านเรียนจบ 1 เทอมแล้วจะลงเรียน
 กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลต่อหรือไม่, ท่านจะบอกต่อบุคคลอื่นให้มาเรียน
 กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลหรือไม่และหากท่านบอกต่อบุคคลอื่นท่านจะ
 บอกถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลอย่างไร มีค่า Sig เท่ากับ .068 , .614 และ
 .072 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) นั่นคือ ระดับการศึกษาของนักเรียนแตกต่างกันทำให้
 แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่
 โรงเรียนสมถวิลไม่แตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ทศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออกทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออกทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล

H_0 : ทศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออกทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออกทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล

H_a : ทศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออกทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออกทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล

ตารางที่ 24 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออกทิสติกเรื่อง เมื่อบุตรหลานของท่านเรียนจบ 1 เทอมแล้วจะลงเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลต่อหรือไม่กับทศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออกทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล

ทศนคติของผู้ปกครอง นักเรียนออกทิสติก	แนวโน้ม		
	Pearson Correlation	Sig (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
ด้านกิจกรรม	.021	.842	ต่ำ
ด้านบุคลากร	.064	.552	ต่ำ
ด้านอาคารสถานที่	.068	.526	ต่ำ
ด้านสื่อและเครื่องดนตรี	.190	.073	ต่ำ
ด้านราคา	.086	.421	ต่ำ
ด้านกระบวนการ	.047	.662	ต่ำ
ด้านการประชาสัมพันธ์	.105	.323	ต่ำ
ทศนคติโดยรวม	.083	.485	ต่ำ

จากตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแนวโน้มพฤติกรรมที่จะเรียนต่อเมื่อบุตรหลานของท่านเรียนจบ 1 เทอมแล้ว มีผลดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทศนคติในด้านกิจกรรม ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่ ด้านสื่อและเครื่องดนตรี ด้านราคา ด้านกระบวนการและด้านการประชาสัมพันธ์ของโรงเรียนสมถวิลกับแนวโน้มที่ผู้ปกครองนักเรียนออกทิสติกจะให้บุตรหลานเรียนต่อเมื่อเรียนจบ 1 เทอมแล้ว มีค่า Sig เท่ากับ .842 , .552, .526, .073, .421, .662 และ .323 นั่นคือ ขอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และ

ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_a) นั่นคือ ทักษะของผู้ปกครองนักเรียนออกทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออกทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล

ตารางที่ 25 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออกทิสติกต่อการที่ท่านจะบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออกทิสติกท่านอื่นให้มาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลหรือไม่กับทักษะของผู้ปกครองนักเรียนออกทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล

ทักษะของผู้ปกครอง นักเรียนออกทิสติก	แนวโน้ม		
	Pearson Correlation	Sig (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
ด้านกิจกรรม	.101	.345	ต่ำ
ด้านบุคลากร	.181	.087	ต่ำ
ด้านอาคารสถานที่	.030	.776	ต่ำ
ด้านสื่อและเครื่องดนตรี	.192	.069	ต่ำ
ด้านราคา	.593	.000*	ปานกลาง
ด้านกระบวนการ	.060	.574	ต่ำ
ด้านการประชาสัมพันธ์	.034	.752	ต่ำ
ทัศนคติโดยรวม	.170	.371	ต่ำ

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแนวโน้มพฤติกรรมที่ท่านจะบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออกทิสติกท่านอื่นให้มาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลหรือไม่กับตัวแปรทัศนคติ มีผลดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทัศนคติในด้านกิจกรรม ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่ ด้านสื่อและเครื่องดนตรี ด้านกระบวนการและด้านการประชาสัมพันธ์ กับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออกทิสติกต่อการที่ท่านจะบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออกทิสติกท่านอื่นให้มาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลหรือไม่มีค่า Sig เท่ากับ .345, .087, .776, .069, .574 และ .752 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_a) นั่นคือ ทักษะของผู้ปกครองนักเรียนออกทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออกทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทัศนคติในด้านราคากับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกต่อการที่ท่านจะบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกท่านอื่นให้มาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลหรือไม่มีค่า Sig เท่ากับ .000 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_a) หมายความว่า ทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .593 กล่าวคือ ตัวแปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

ตารางที่ 26 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างด้าน หากท่านบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกท่านอื่น ท่านจะบอกถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลอย่างไรกับทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล

ทัศนคติของผู้ปกครอง นักเรียนออทิสติก	แนวโน้ม		
	Pearson Correlation	Sig (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
ด้านกิจกรรม	.104	.330	ต่ำ
ด้านบุคลากร	.008	.937	ต่ำ
ด้านอาคารสถานที่	.049	.648	ต่ำ
ด้านสื่อและเครื่องดนตรี	.069	.520	ต่ำ
ด้านราคา	.106	.320	ต่ำ
ด้านกระบวนการ	.053	.618	ต่ำ
ด้านการประชาสัมพันธ์	.057	.593	ต่ำ
ทัศนคติโดยรวม	.006	.566	ต่ำ

จากตารางที่ 26 ความสัมพันธ์ระหว่างด้านหากท่านบอกต่อบุคคลอื่นท่านจะบอกถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลอย่างไรกับทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล พบว่า ด้านกิจกรรม,ด้านบุคลากร,ด้านอาคารสถานที่,ด้านสื่อและเครื่องดนตรี,ด้านราคา,ด้านกระบวนการและด้านประชาสัมพันธ์ มีค่า Sig เท่ากับ .330, .937, .648, .520, .320, .618 และ .593 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_a) นั่นคือ ทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล

ตารางที่ 27 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ข้อ	สมมติฐาน	สถิติและผลการทดสอบ
1	ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ปกครองนักเรียน ออทิสติกที่มีต่อทัศนคติของกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา ดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล 1.1 เพศ แตกต่างกันมีผลต่อทัศนคติของผู้ปกครอง นักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา ดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล	Independent t - test
	- ด้านกิจกรรม	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านบุคลากร	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านอาคารสถานที่	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านสื่อและเครื่องดนตรี	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านราคา	เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านกระบวนการ	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านประชาสัมพันธ์	เป็นไปตามสมมติฐาน
	1.2 อายุ แตกต่างกันมีผลต่อทัศนคติของผู้ปกครอง นักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรดนตรีที่ โรงเรียนสมถวิล	One – Way ANOVA
	- ด้านกิจกรรม	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านบุคลากร	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านอาคารสถานที่	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านสื่อและเครื่องดนตรี	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านราคา	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านกระบวนการ	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านประชาสัมพันธ์	เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 27 (ต่อ)

ข้อ	สมมติฐาน	สถิติและผลการทดสอบ
1	ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ปกครองนักเรียน ออทิสติกที่มีต่อทัศนคติของกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา ดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล 1.3 ระดับการศึกษา แตกต่างกันมีผลต่อทัศนคติของ ผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริม หลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล	One – Way ANOVA
	- ด้านกิจกรรม	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านบุคลากร	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านอาคารสถานที่	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านสื่อและเครื่องดนตรี	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านราคา	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านกระบวนการ	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านประชาสัมพันธ์	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	1.4 อาชีพ แตกต่างกันมีผลต่อทัศนคติของผู้ปกครอง นักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา ดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล	One – Way ANOVA
	- ด้านกิจกรรม	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านบุคลากร	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านอาคารสถานที่	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านสื่อและเครื่องดนตรี	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านราคา	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านกระบวนการ	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านประชาสัมพันธ์	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 27 (ต่อ)

ข้อ	สมมติฐาน	สถิติและผลการทดสอบ
1	ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ปกครองนักเรียน ออทิสติกที่มีต่อทัศนคติของกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา ดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล 1.5 รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกันมีผลต่อทัศนคติ ของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริม หลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล	One – Way ANOVA
	- ด้านกิจกรรม	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านบุคลากร	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านอาคารสถานที่	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านสื่อและเครื่องดนตรี	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านราคา	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านกระบวนการ	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านประชาสัมพันธ์	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	1.6 ระดับการศึกษาของนักเรียน แตกต่างกันมีผลต่อ ทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรม เสริมหลักสูตรดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล	One – Way ANOVA
	- ด้านกิจกรรม	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านบุคลากร	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านอาคารสถานที่	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านสื่อและเครื่องดนตรี	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านราคา	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านกระบวนการ	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านประชาสัมพันธ์	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 27 (ต่อ)

ข้อ	สมมติฐาน	สถิติและผลการทดสอบ
2	ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ปกครองนักเรียน ออทิสติกที่มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อกิจกรรม เสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล 1.1 เพศ แตกต่างกันมีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของ ผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริม หลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล	Independent t - test
	- เมื่อบุตรของท่านเรียนจบ 1 เทอมแล้วจะลงเรียนกิจกรรม เสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลหรือไม่	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ท่านจะบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกท่านอื่นให้ มาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสม ถวิลหรือไม่	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- หากท่านบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกท่านอื่น ท่านจะบอกถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่ โรงเรียนสมถวิลว่าอย่างไร	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	1.2 อายุ แตกต่างกันมีผลต่อทัศนคติของผู้ปกครอง นักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา ดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล	One – Way ANOVA
	- เมื่อบุตรของท่านเรียนจบ 1 เทอมแล้วจะลงเรียนกิจกรรม เสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลหรือไม่	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ท่านจะบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกท่านอื่นให้ มาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสม ถวิลหรือไม่	เป็นไปตามสมมติฐาน
	- หากท่านบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกท่านอื่น ท่านจะบอกถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่ โรงเรียนสมถวิลว่าอย่างไร	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 27 (ต่อ)

ข้อ	สมมติฐาน	สถิติและผลการทดสอบ
2	ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ปกครองนักเรียน ออทิสติกที่มีผลต่อ แนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อกิจกรรม เสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล 1.3 ระดับการศึกษา แตกต่างกันมีผลต่อแนวโน้ม พฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อ กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล	One – Way ANOVA
	- เมื่อบุตรของท่านเรียนจบ 1 เทอมแล้วจะลงเรียน กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล หรือไม่	เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ท่านจะบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกท่านอื่นให้ มาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสม ถวิลหรือไม่	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- หากท่านบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกท่านอื่น ท่านจะบอกถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่ โรงเรียนสมถวิลอย่างไร	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	1.4 อาชีพ แตกต่างกันมีผลต่อทัศนคติของผู้ปกครอง นักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา ดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล	One – Way ANOVA
	- เมื่อบุตรของท่านเรียนจบ 1 เทอมแล้วจะลงเรียนกิจกรรม เสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลหรือไม่	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ท่านจะบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกท่านอื่นให้ มาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสม ถวิลหรือไม่	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- หากท่านบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกท่านอื่น ท่านจะบอกถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่ โรงเรียนสมถวิลอย่างไร	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 27 (ต่อ)

ข้อ	สมมติฐาน	สถิติและผลการทดสอบ
2	ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ปกครองนักเรียน ออกทิส ดิกที่มีผล ต่อแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อกิจกรรม เสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล 1.5 รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกันมีผลต่อ แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออกทิสดิกที่มี ต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล	One – Way ANOVA
	- เมื่อบุตรของท่านเรียนจบ 1 เทอมแล้วจะลงเรียน กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล หรือไม่	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ท่านจะบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออกทิสดิกท่านอื่นให้ มาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสม ถวิลหรือไม่	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- หากท่านบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออกทิสดิกท่านอื่น ท่านจะบอกถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่ โรงเรียนสมถวิลอย่างไร	เป็นไปตามสมมติฐาน
	1.6 ระดับการศึกษาของนักเรียนแตกต่างกันทำให้ แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออกทิสดิกที่มี ต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรี โรงเรียนสมถวิล แตกต่างกัน	One – Way ANOVA
	- เมื่อบุตรของท่านเรียนจบ 1 เทอมแล้วจะลงเรียน กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล หรือไม่	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ท่านจะบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออกทิสดิกท่านอื่นให้ มาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสม ถวิลหรือไม่	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- หากท่านบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออกทิสดิกท่านอื่น ท่านจะบอกถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่ โรงเรียนสมถวิลอย่างไร	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 27 (ต่อ)

ข้อ	สมมติฐาน	สถิติและผลการทดสอบ
3	ทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออกทัศนคติมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล	Pearson Correalation
	- ด้านกิจกรรม	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านบุคลากร	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านอาคารสถานที่	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านสื่อและเครื่องดนตรี	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านราคา	เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านกระบวนการ	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
	- ด้านการประชาสัมพันธ์	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยนี้เป็นการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ทัศนคติต่อแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล เพื่อเป็นข้อมูลและประโยชน์ต่อโรงเรียนสมถวิล ในการวางแผนพัฒนาปรับปรุงการบริหาร ตลอดจนการวางแผนกลยุทธ์การบริการเพื่อให้การปฏิบัติการในด้านต่าง ๆ เหมาะสมกับผู้เรียน และสอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองของนักเรียนออทิสติกที่โรงเรียนสมถวิล รวมทั้งเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารธุรกิจดนตรีที่มีกลุ่มเป้าหมายเดียวกัน

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลที่มีผลต่อทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล
2. เพื่อศึกษาลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลที่มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกต่อ แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ คือกลุ่มผู้ปกครองของเด็กออทิสติกที่ใช้บริการกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล จำนวน 90 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม SPSS แล้ววิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา จากนั้นนำผลการวิเคราะห์มาสังเคราะห์เพื่อสร้างข้อสรุป

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ของทัศนคติต่อแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียน ออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล สรุปผลได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติก ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนและระดับ การศึกษาของนักเรียนในปกครอง

จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า เพศของผู้ปกครองนักเรียน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 67.8 และเป็นเพศชายจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 32.2 อายุของผู้ปกครองส่วนใหญ่ มีอายุ 40 ปีขึ้นไป จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 44.4 รองลงมาคืออายุระหว่าง 35 – 39 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 28.9 และอายุระหว่าง 30 – 34 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 และต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 ตามลำดับระดับการศึกษาของผู้ปกครองส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 75.6 รองลงมาคือระดับปริญญาตรี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 และต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 ตามลำดับ อาชีพของผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 45.6 รองลงมาคือประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 และรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 13 คน คิดเป็น 14.4 และ พ่อบ้านหรือแม่บ้านจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 ตามลำดับ รายได้ของผู้ปกครองส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 78.9 รองลงมาคือมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 30,001 -40,000 บาท จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 และมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4 ตามลำดับ ระดับการศึกษาของนักเรียนในปกครอง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับประถมศึกษา จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 94.4 รองลงมาคือ ระดับชั้นอนุบาล จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 ตามลำดับ

2. การวิเคราะห์ทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา ดนตรีที่โรงเรียนดนตรีสมถวิล

ด้านกิจกรรม

ผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่ดีอย่างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่ดีอย่างมากในเรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีก่อให้เกิดการกระตุ้นการทำงานทางสมองของผู้เรียนและกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีช่วยปรับลดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้เรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 รองลงมาคือ กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีก่อให้เกิดการกระตุ้นประสาทสัมผัสการรับรู้ของ

ผู้เรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 และกิจกรรมการแสดงความสามารถทางดนตรี ช่วยเสริมสร้างทักษะทางสังคมแก่ผู้เรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 และกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีก่อให้เกิดการพัฒนาอารมณ์และจิตใจแก่ผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 และกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีก่อให้เกิดสมาธิช่วยเสริมสร้างและพัฒนาทักษะการเรียนรู้และความจำของผู้เรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 และกิจกรรมดนตรีมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 และกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด ลดความวิตกกังวลของผู้เรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 และกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีก่อให้เกิดพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อขนาดใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กของผู้เรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 และกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีก่อให้เกิดการพัฒนาทักษะทางด้านการสื่อสารและการใช้ภาษาของผู้เรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05ตามลำดับ

ด้านบุคลากร

ผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่ดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่ดีอย่างมากในเรื่อง ครูผู้สอนมีบุคลิกภาพ กิริยามารยาท อารมณ์และการแต่งกายที่ดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 รองลงมาคือ ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนออกทิสติกได้ทำกิจกรรมต่างๆ ได้เท่าเทียมกับเด็กปกติ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 และครูผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการเข้าสอนและเลิกสอนตรงตามเวลา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 และครูผู้สอนมีความรู้และมีประสบการณ์ในการสื่อสารที่ง่ายต่อความเข้าใจของเด็กออทิสติก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 และครูผู้สอนจัดเตรียมแผนการสอนและสื่อการสอนได้อย่างเหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ตามลำดับ

ด้านอาคารสถานที่

ผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่ดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่ดีอย่างมากในเรื่อง อุณหภูมิในห้องเรียนมีความเหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 รองลงมาคือ ขนาดของห้องเรียนมีความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมดนตรีสำหรับเด็กออทิสติก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 และการจัดวางเครื่องดนตรีในมุมเสริมทักษะดนตรีเอื้ออำนวยต่อการเสริมสร้างสมาธิให้แก่ผู้เรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03

ด้านสื่อและเครื่องดนตรี

ผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่ดีอย่างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่ดีอย่างมากในเรื่อง เครื่องดนตรีและสื่อการเรียนการสอนทันสมัยเหมาะสมสำหรับนักเรียนออทิสติกต่อการพัฒนาด้านทักษะดนตรี

โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 รองลงมาคือ เครื่องดนตรีและสื่อการเรียนการสอนมีจำนวนเพียงพอโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 ตามลำดับ

ด้านราคา

ผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่ดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่ดีในเรื่อง ความคุ้มค่าเมื่อเทียบกับราคาค่าเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 รองลงมาคือ ค่าใช้จ่ายกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีมีความเหมาะสมเมื่อเปรียบเทียบกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรอื่น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 ตามลำดับ

ด้านกระบวนการ

ผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่ดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่ดีอย่างมากในเรื่อง ขั้นตอนการสมัครสะดวกและรวดเร็ว โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 รองลงมาคือ การจัดเวลาในการเรียนมีความเหมาะสมและรวดเร็ว โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 ตามลำดับ

ด้านการประชาสัมพันธ์

ผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่ดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่ดีในเรื่อง การแนะนำจากบุคคลอื่นก่อให้เกิดการจูงใจมาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรดนตรี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 รองลงมาคือ การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ทางแผ่นพับ ใบปลิว ก่อให้เกิดการจูงใจให้มาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ตามลำดับ

3.การวิเคราะห์แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์โดยจำแนก ดังนี้

ผลการวิเคราะห์แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออกทัศนคติเมื่อบุตรหลานของท่านเรียนจบ 1 เทอมแล้วจะลงเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลต่อหรือไม่ ผู้ตอบแบบสอบถามมีแนวโน้มพฤติกรรมในระดับเรียนต่อแน่นอน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66

ผลการวิเคราะห์แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออกทัศนคติเรื่องบอกต่อบุคคลอื่นให้มาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลหรือไม่ผู้ตอบแบบสอบถามมีแนวโน้มพฤติกรรมในระดับบอกต่อแน่นอน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72

ผลการวิเคราะห์แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออกทัศนคติเรื่องบอกต่อบุคคลอื่นจะบอกถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลอย่างไร ผู้ตอบแบบสอบถามมีแนวโน้มพฤติกรรมในระดับสอนดีที่สุดใน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีข้อมูลส่วนบุคคลประกอบด้วยเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ และระดับการศึกษาของนักเรียนแตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ว่า

เพศ แตกต่างกันมีผลต่อทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างในเรื่องทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติก ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล โดยใช้สถิติ Independent t – test พบว่าผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่เป็นเพศหญิงมีทัศนคติที่ดีในเรื่องราคาของโรงเรียนสมถวิลและด้านการประชาสัมพันธ์ของโรงเรียนสมถวิล มากกว่าผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่เป็นเพศชาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อายุ แตกต่างกันมีผลต่อทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างในเรื่องทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติก ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล โดยใช้สถิติ วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) พบว่า อายุแตกต่างกันมีผล ต่อทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลด้านการประชาสัมพันธ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระดับการศึกษา แตกต่างกันมีผลต่อทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างในเรื่องทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล โดยใช้สถิติ วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) พบว่า ระดับการศึกษาแตกต่างกันไม่มีผลต่อทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล

อาชีพ แตกต่างกันมีผลต่อทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างในเรื่องทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล โดยใช้สถิติ วิเคราะห์ความ

แปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) พบว่า อาชีพแตกต่างกันไม่มีผลต่อทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล

รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างก็มีผลต่อทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างในเรื่องทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล โดยใช้สถิติ วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) พบว่า รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันไม่มีผลต่อทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล

ระดับการศึกษาของนักเรียน แตกต่างก็มีผลต่อทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างในเรื่องทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) พบว่า ระดับการศึกษาของนักเรียนแตกต่างกันไม่มีผลต่อทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล

สมมติฐานข้อที่ 2 ผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีข้อมูลส่วนบุคคลประกอบด้วยเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพและระดับการศึกษาของนักเรียน แตกต่างก็มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ว่า

เพศ แตกต่างก็มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อการเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างในเรื่องแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนดนตรีสมถวิลจำแนกตามเพศโดยใช้สถิติ Independent t – test พบว่า คือ เพศที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อการเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล

อายุ แตกต่างก็ทำให้แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างในเรื่องแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนดนตรีสมถวิลจำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) พบว่า อายุแตกต่างกันมีผลต่อ

แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน ในด้านบอกต่อผู้ปกครองท่านอื่นให้มาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลหรือไม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระดับการศึกษา แตกต่างกันทำให้แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างในเรื่องแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนดนตรีสมถวิลจำแนกตามระดับการศึกษาโดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) พบว่า ระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกันในด้านเมื่อบุตรหลานของท่านเรียนจบ 1 เทอมแล้วจะลงเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลต่อหรือไม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อาชีพ แตกต่างกันทำให้แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีโรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างในเรื่องแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนดนตรีสมถวิลจำแนกตามอาชีพโดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) พบว่า อาชีพแตกต่างกันไม่มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล

รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกันทำให้แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีโรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างในเรื่องแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนดนตรีสมถวิลจำแนกตามรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนโดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) พบว่า รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน ในด้านหากท่านบอกต่อผู้ปกครองท่านอื่น ท่านจะบอกถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลอย่างไรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระดับการศึกษาของนักเรียน แตกต่างกันมีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อการเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างในเรื่องแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนดนตรีสมถวิลจำแนกตามระดับการศึกษาของนักเรียนโดยใช้สถิติ Independent t - test พบว่า ระดับการศึกษาของนักเรียนที่แตกต่างกันไม่มีผล

ผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยการทำการทดสอบค่าสถิติสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่าทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลในเรื่อง ท่านจะบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกท่านอื่นให้มาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลหรือไม่ ในด้านราคา มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในระดับปานกลาง กล่าวคือ ทัศนคติของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครอง ในเรื่องท่านจะบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกท่านอื่นให้มาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลหรือไม่ ในด้านราคา อยู่ในระดับปานกลาง

ทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล เรื่องหากท่านบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกท่านอื่น ท่านจะบอกถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลอย่างไร

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยการทำการทดสอบค่าสถิติสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่าทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลเรื่องหากท่านบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกท่านอื่น ท่านจะบอกถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลอย่างไร อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ทัศนคติของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครอง ในเรื่องหากท่านบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกท่านอื่น ท่านจะบอกถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลอย่างไร อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ

การอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยความสัมพันธ์ของทัศนคติต่อแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลมีประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่ตอบแบบสอบถาม

ผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายแต่ถ้าดูจากจำนวนแล้วไม่แตกต่างกันมากนักแสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองไม่ว่าเพศใดก็ให้ความสนใจในการที่จะส่งเสริมให้บุตรหลานเรียนดนตรีเพิ่มเติมเพื่อสร้างความสามารถพิเศษและแก้ไขข้อบกพร่องในด้านต่างๆของนักเรียนออทิสติก โดยผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป เพราะผู้ปกครองกลุ่มอายุนี้นี้

มักจะมีความพร้อมทางด้านหน้าที่การงาน ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว จึงเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาของบุตรหลานให้มีความพร้อมทั้งทางด้านสติปัญญา อารมณ์ จิตใจและสังคม เพื่อสามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างเป็นสุข รวมถึงการศึกษาทางด้านดนตรีในปัจจุบันมีการจัดหลักสูตรที่ครอบคลุมผู้เรียนในหลายระดับการศึกษา ตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงระดับมหาวิทยาลัย อีกทั้งผู้ปกครองที่ศึกษาในโรงเรียนสมถวิลส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวทำให้มีเวลาที่จะดูแลส่งเสริมให้บุตรหลานให้ได้ฝึกฝนความสามารถพิเศษเพิ่มขึ้นอีกด้วยและที่สำคัญส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป เนื่องจากกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลที่จัดให้เน้นเป็นกิจกรรมวิชาดนตรีเพิ่มเติมสำหรับนักเรียนนอกทิสติก เป็นกิจกรรมที่ทางโรงเรียนต้องมีค่าดำเนินการด้านต่างๆเช่น การจัดซื้อเครื่องดนตรี สื่อและอุปกรณ์การเรียนที่เหมาะสมกับการเรียนสำหรับนักเรียนนอกทิสติก รวมทั้งการจ้างครูผู้มีความรู้และมีประสบการณ์ด้านเด็กนอกทิสติกมาสอน แม้ว่าค่าใช้จ่ายในการเรียนจะมีราคาสูงผู้ปกครองกลุ่มนี้ก็ยังคงสนใจที่จะให้บุตรหลานได้เข้ามาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล

ข้อมูลเรื่องทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนนอกทิสติกต่อการเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล

พบว่า ผู้ปกครองมีทัศนคติที่ดีในทุกๆด้านของโรงเรียน โดยด้านสื่อและเครื่องดนตรีมีทัศนคติมาเป็นอันดับแรก เป็นเพราะสื่อและเครื่องดนตรีที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนในกิจกรรมเสริมหลักสูตรนั้นทางโรงเรียนสมถวิลได้จัดซื้อสื่อที่ทันสมัย เครื่องดนตรีที่มีคุณภาพสูง และเหมาะสมสำหรับนักเรียนนอกทิสติก ต่อการพัฒนาด้านทักษะดนตรีและเน้นให้เด็กมีพัฒนาการเต็มที่ ขจัดความบกพร่องของเด็ก เพราะการเตรียมพร้อมในทุกด้านเพื่อทำให้กิจกรรมการเรียนมีคุณภาพ จะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาศักยภาพได้อย่างเต็มที่ ก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ดีต่อผู้เรียน

ข้อมูลเรื่องแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนนอกทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล

แนวโน้มเรื่องเมื่อบุตรของท่านเรียนจบ 1 เทอมแล้วจะลงเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลต่อหรือไม่ อยู่ในระดับที่ดี เพราะผู้ปกครองนักเรียนนอกทิสติกได้เห็นความสำคัญและประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรี รวมถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่ต้องใช้ระยะเวลาในการฝึกฝนทักษะอย่างต่อเนื่อง และนักเรียนนอกทิสติกแต่ละคนจะต้องใช้ระยะเวลาในการศึกษาไม่เท่ากัน แนวโน้มพฤติกรรมในเรื่องนี้จึงเป็นพฤติกรรมที่มีผลในทางที่ดีมากทางหนึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของสลัสส์ (Sluss, 1968) ได้ศึกษาทัศนคติที่มีต่อดนตรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สุดท้ายจำนวน 4 โรงเรียนในรัฐโคโลราโด โดยศึกษา

เปรียบเทียบระหว่างในแง่ภูมิหลังทางด้านดนตรีของนักเรียน ด้านอาชีพของผู้ปกครองและเปรียบเทียบระหว่างโรงเรียนพบว่า นักเรียนทั้งหมดเห็นความสำคัญของดนตรี แต่มีทัศนคติต่ออนาคตด้านดนตรีน้อยที่สุด นักเรียนที่มีภูมิหลังด้านดนตรีจะมีทัศนคติที่ดีต่อดนตรีในอนาคต นักเรียนที่จบการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดสอนด้านดนตรีจะทำคะแนนแบบทดสอบวัดทัศนคติได้สูงกว่านักเรียนที่จบการศึกษาจากโรงเรียนที่ไม่ได้เปิดสอนด้านดนตรีและ พบว่า อาชีพของผู้ปกครองไม่มีผลต่อทัศนคติที่ดีหรือน้อยต่อดนตรี

แนวโน้มนำเรื่องท่านจะบอกต่อบุคคลอื่นให้มาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลหรือไม่และแนวโน้มนำเรื่องหากท่านบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออกทิสติกท่านอื่นท่านจะบอกถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลอย่างไร อยู่ในระดับดี เพราะสังคมไทยเป็นสังคมเครือญาติที่มีความสัมพันธ์เชื่อมต่อกันหลายระดับชั้น มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างค่อนข้างต่อเนื่อง และไม่เป็นทางการ ทำให้การกระจายชื่อเสียงหรือความนิยมในโรงเรียนสามารถกระจายไปได้ง่ายและรวดเร็ว อีกทั้งคนไทยเป็นคนที่มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และปรารถนาดีต่อกัน การเข้าใจถึงสภาวะการเลี้ยงดูบุตรที่มีความต้องการพิเศษ และเด็กออทิสติก สร้างให้เกิดพฤติกรรมการรวมกลุ่มเกิดเป็นสังคมเฉพาะกลุ่มที่พบปะพูดคุย แลกเปลี่ยนข่าวสารกัน ดังนั้นการบอกต่อจึงไม่ใช่สิ่งที่เกินกำลังของคนไทยและก็เป็นแนวโน้มที่เหมือนกับการบอกต่อบุคคลอื่นหรือการแนะนำเกี่ยวกับการเรียนให้มาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล

ข้อมูลจากสมมติฐาน

พบว่า เพศหญิง มีทัศนคติในด้านราคาและด้านการประชาสัมพันธ์กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีของโรงเรียนสมถวิลที่ดีกว่าเพศชาย เป็นเพราะว่าเพศหญิงเป็นเพศที่ละเอียดอ่อนและมีความช่างสังเกตกับสิ่งรอบๆตัว ดังนั้นชื่อเสียงของโรงเรียน คุณภาพการสอนของครู ความพร้อมของสื่อและอุปกรณ์และค่าใช้จ่ายในการเรียน ที่มองเห็นจึงสร้างความรู้สึกลงใจในการยอมรับตลอดจนความไว้วางใจในการที่จะให้บุตรหลานมาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลอย่างสบายใจ

เรื่องอายุของผู้ปกครอง พบว่า อายุของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกมีผลต่อทัศนคติในด้านของการประชาสัมพันธ์ เป็นสิ่งที่สร้างทัศนคติให้กับผู้ปกครองเพราะผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีอายุที่สูง จะมองเห็นรายละเอียดต่างๆ โดยเฉพาะองค์ประกอบหลักของโรงเรียนว่ามีความสำคัญและมีรายละเอียดมากน้อยน่าเชื่อถือเพียงใด ดังที่ ฉัตรยาพร เสมอใจ (2545, น.108-109) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดทัศนคติมาจากระสับการณ์ในอดีต ดังนั้นการให้ข้อมูลจะส่งผลโดยตรงต่อการกระตุ้นต่อ หลังจากที่เกิดทัศนคติให้ตัดสินใจ อาจจะเป็นเพราะประสบการณ์ที่ผ่านมาทำให้การยอมรับจะเกิดได้จากการศึกษาและทราบรายละเอียดที่ชัดเจนจึงจะยอมรับ

เรื่องระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่าระดับการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่แตกต่างกันมีทัศนคติไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ระดับการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกมีความแตกต่างกันแต่ทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลนั้นไม่แตกต่างกันเป็นเพราะผู้ปกครองไม่ว่าจะมีการศึกษาระดับใดก็ตาม ต่างเห็นถึงความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีเป็นกิจกรรมที่สามารถประยุกต์ใช้ได้หลายบริบท เช่น ด้านการศึกษา และด้านการแพทย์ โดยบูรณาการเข้ากับการรักษา ซึ่งจะช่วยพัฒนาศักยภาพของบุตรหลาน จึงมีการส่งเสริมให้บุตรหลานได้เรียน

เรื่อง อาชีพของผู้ปกครอง พบว่า อาชีพของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่แตกต่างกันมีทัศนคติไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ อาชีพของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกมีความแตกต่างกันแต่ทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลนั้นไม่แตกต่างกัน ถึงแม้ว่าอาชีพแต่ละอาชีพจะมีลักษณะของความรับผิดชอบที่แตกต่างกัน แต่ผู้ปกครองส่วนใหญ่รับรู้ถึงความรับผิดชอบที่มีต่อบุตรหลานของตนซึ่งต้องการให้มีการพัฒนาที่ดีขึ้นในทุกๆด้านจึงมีการส่งเสริมให้บุตรหลานได้เรียนเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่เรียนในห้องเรียนเพื่อแก้ไขปัญหาบกพร่องของพัฒนาการต่างๆ ของบุตรหลานและเพิ่มทักษะด้านดนตรี

เรื่องรายได้ของผู้ปกครอง พบว่า รายได้ของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่แตกต่างกันมีทัศนคติไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ รายได้ของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกมีความแตกต่างกันแต่ทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลนั้นไม่แตกต่างกัน เป็นเพราะผู้ปกครองเห็นถึงคุณค่าทางดนตรีที่นำมาใช้ในการบูรณาการทั้งด้านการรักษา ส่งผลดีต่อการเพิ่มพูนทักษะ และพัฒนาการด้านต่าง ๆ ทั้งในปัจจุบันและอนาคตอย่างแน่นอน อันเป็นประโยชน์อันคุ้มค่าที่บุตรหลานควรได้รับ

เรื่องระดับการศึกษาของนักเรียน พบว่า ระดับการศึกษาของนักเรียนออทิสติกที่แตกต่างกันมีทัศนคติไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ระดับการศึกษาของนักเรียนออทิสติกที่แตกต่างกันแต่ทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลนั้นไม่แตกต่างกัน นั่นเพราะการเห็นถึงประโยชน์ของดนตรี ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าไม่มีขั้นตอนใดเลยที่ดนตรีจะไม่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์ ดังที่ อรวรรณ บรรจงศิลป์. (2538, น2)กล่าวว่า ดนตรีเป็นเครื่องถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดอารมณ์ของมนุษย์ซึ่งมีมาตั้งแต่ครั้งดึกดำบรรพ์จนถึงยุคปัจจุบัน

เมื่อมาดูผลของทัศนคติกับแนวโน้มนวัตกรรม พบว่า แม้จะมีความสัมพันธ์กันแต่ก็อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ จึงแสดงให้เห็นว่าทัศนคติในด้านต่างๆ คือด้านกิจกรรม ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่ ด้านสื่อและเครื่องดนตรี ด้านราคา ด้านกระบวนการและด้านการประชาสัมพันธ์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีของโรงเรียนดนตรีสมถวิล แทบจะไม่มีผลต่อแนวโน้มนวัตกรรม

พฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกเลยถึงมืออยู่ที่ในระดับน้อยมาก เป็นเพราะสถานภาพทางสังคมมากกว่า ที่ปัจจุบันศาสตร์ทางดนตรีบำบัดในปัจจุบันได้รับการยอมรับในงานวิจัยอย่างกว้างขวางทั้งในและต่างประเทศ มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจากผู้เชี่ยวชาญแขนงดนตรี และเป็นที่ยอมรับในกลุ่มผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และเด็กออทิสติก จึงนิยมให้บุตรหลานเข้าร่วมกิจกรรมดนตรีเพื่อบำบัดและเพิ่มทักษะทางดนตรี ซึ่งสอดคล้องกับความหมายของดนตรีบำบัดของ ณรุทธิ์ สุทธิจิตต์. (2539, น.45-50)กล่าวไว้คือ การใช้ดนตรีเพื่อจุดประสงค์ในการบำบัด อันได้แก่ การช่วยซ่อมแซม บำรุงรักษาและพัฒนาให้สุขภาพจิตและกายดีขึ้น ดนตรีบำบัดเป็นการประยุกต์ใช้ดนตรีอย่างมีระบบของนักดนตรีบำบัด ในสภาพแวดล้อมที่จัดไว้เฉพาะเพื่อการบำบัด เพื่อมุ่งหวังให้มีการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรม โดยการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้ ช่วยให้ผู้ได้รับการบำบัดมีความเข้าใจในตนเองและโลกรอบๆ ตัวที่ตนอาศัยอยู่ดีขึ้น ซึ่งส่งผลให้ผู้นั้นปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้เหมาะสมยิ่งขึ้น ส่งผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมในการให้บุตรหลานเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลด้วยเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ

จากการศึกษาเรื่องทัศนคติและแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า จากข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถาม ทำให้ทราบว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล อยู่ในระดับการได้รับการยอมรับ เพราะกลุ่มผู้ปกครองนักเรียนออทิสติกที่สามารถจะให้บุตรหลานมาเรียนได้จะต้องมีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ในปริมาณพอสมควร ซึ่งในเรื่องนี้ฝ่ายดำเนินการกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรี โรงเรียนสมถวิล ควรเพิ่มห้องกิจกรรมดนตรี สื่อและเครื่องดนตรี มีคุณภาพ รวมถึงบุคคลากรให้มากขึ้น เพื่อให้สามารถรองรับความต้องการของนักเรียนออทิสติก ที่เพิ่มมากขึ้นในอนาคต รวมถึงจำนวนผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงการจัดการด้านต่าง ๆ จึงควรให้ความสำคัญกับรายละเอียดค่อนข้างมาก เช่นความสะดวกสบาย ความปลอดภัย ความสะอาด และส่วนต่างๆ ที่ส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนการสอนและการแสดงผลงาน เพราะเพศหญิงจะให้ความสำคัญกับองค์ประกอบ เล็ก ๆ ที่อยู่รอบ ๆ ข้าง มากกว่าเพศชายที่คำนึงถึงแต่เป้าหมายหลักเท่านั้น

2. จากข้อมูลเรื่องทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล พบว่า ผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่ดีอย่างมากในด้านสื่อและเครื่องดนตรี และรองลงมาคือด้านกิจกรรมและบุคลากร ดังนั้นการบูรณาการทักษะทางดนตรีกับการบำบัด และแก้ไขความบกพร่องของพัฒนาการด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้นในตัวเอง จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องประเมินการสอนของครู และแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) อย่างต่อเนื่อง อยู่เสมอ รวมทั้งส่งเสริมบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ โดยอบรมให้ความรู้กับบุคลากรอยู่เสมอ หรือเข้าร่วมโครงการศึกษาดูงานที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมดนตรีบำบัด เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถพัฒนากิจกรรมที่แก้ไขข้อบกพร่องและเสริมสร้างจุดแข็งในตัวเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ความสัมพันธ์ของทัศนคติที่มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมด้านการบอกต่อผู้ปกครองท่านอื่น พบว่าผู้ปกครองพิจารณาด้านราคาเป็นสำคัญ การวางแผนกลยุทธ์ราคาด้วยการลดราคาบางช่วงเวลา จะช่วยสร้างแรงจูงใจให้ผู้ปกครองมากขึ้นในอีกทางหนึ่ง ทั้งนี้ควรควบคู่ไปกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนและการบริการ ให้มีคุณภาพต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากการวิจัย ทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติก ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรี ด้านสื่อและเครื่องดนตรี เป็นด้านที่ผู้ปกครองมีทัศนคติที่ดีมาก ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษา การจัดทำสื่อช่วยสอนวิชาดนตรีที่พัฒนาทักษะการสื่อสารและการใช้ภาษาในเด็กออทิสติกระดับประถมศึกษา ซึ่งจะช่วยให้การจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรี สามารถเพิ่มทักษะด้านต่างๆที่ส่งผลต่อการบำบัดรักษา แก้ไขปัญหาความบกพร่องของพัฒนาการด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้นในตัวเอง

2. การศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีของโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมให้เด็กออทิสติกในระดับประถมศึกษา ซึ่งจะช่วยให้สามารถวิเคราะห์ได้ถึงปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่ครอบคลุมในการจัดการเรียนร่วมวิชาดนตรีแก่เด็กออทิสติกมากยิ่งขึ้น

3. เนื่องจากการวิจัยนี้ได้ศึกษาเฉพาะทัศนคติและแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองเท่านั้น ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษา การบริหารกิจกรรมหลักสูตรวิชาดนตรีแก่เด็ก ออทิสติกที่เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ ซึ่งจะนำหลักการบริหารไปใช้ในการกำหนดกิจกรรมหลักสูตรวิชาดนตรีแก่เด็กออทิสติกที่เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ เพื่อการพัฒนาอย่างเป็นระบบ

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2520). คู่มือการจัดกิจกรรมนักเรียนระดับประถมและมัธยมศึกษา
พุทธศักราช 2520. กรุงเทพมหานคร : จงเจริญการพิมพ์.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2545) วิเคราะห์สถิติ:สถิติสำหรับการบริหารและการวิจัย.พิมพ์ครั้งที่ 6.
กรุงเทพฯ : ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิตรารัตน์ โพธิมามกะ. (2523). การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเกษตร. เอกสารการนิเทศการศึกษา
ฉบับที่ 220 ภาคพัฒนาตำราและเอกสารวิชาการ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู.
- ใจจริง บุญเรืองรอด. (2541). การบริหารกิจการนักเรียน. ภาควิชาหลักสูตรและการสอนคณะ
ครุศาสตร์สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- . (2536). กิจกรรมร่วมหลักสูตร ศึกษา 2143202. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะวิชาครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- นัตยาพร เสมอใจ. (2545). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพมหานคร : เอ็กชเปอร์เน็ต.
- ชาญชัย ศรีไสยเพชร. (2531). วิชา 2143202 กิจกรรมร่วมหลักสูตร. สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์
พระนคร.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2534). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : เนรมิตการพิมพ์.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2538). การวิจัยธุรกิจทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพื้นฐาน
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ณรุทธิ์ สุทธิจิตต์. (2539). คนตรีบำบัด. วารสารครุศาสตร์, ฉบับที่ 25(2) , 45-50.
- ณัฐกาญจน์ สุวรรณธารา. (2547). ทักษะคติและแนวโน้มพฤติกรรมของผู้เรียนภาคพิเศษที่มีต่อ
โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ. ปริญญาานิพนธ์ บธ.ม. กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณพาลี นทุสุด. (2546). การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานตรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียน
ร่วมสำหรับเด็กออทิสติก ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขต
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทรงศนีย์ ปราบอักษร. (2542). การศึกษาโอกาสทางการตลาดของธุรกิจโรงเรียนดนตรีในเขต.
วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย เซนต์จอร์น.

- นภาพร มุสิกทอง. (2549). **ทัศนคติและแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนดนตรีที่โรงเรียนดนตรีมีฟ้าสังกัดบริษัทจีเอ็มเอ็มแกรมมี่จำกัด(มหาชน)**. สารนิพนธ์ บข.ม. (การตลาด)กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นฤมล ขวัญคีรี. (2541). **การศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่มแก่เด็กออทิสติกระดับปฐมวัยในกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิตภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บรรจง สังข์สรวง. (2539). **การสำรวจทัศนคติและความสนใจด้านดนตรีของเด็กวัยรุ่น**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญทัน อยู่ชมบุญ. (2524). **กิจกรรมร่วมหลักสูตรการบริหารกิจกรรมนักเรียน**. เอกสารประกอบการสอนวิชาศึกษา 332 ระดับปริญญาตรี ตามหลักสูตรสภาการศึกษา (ประกอบการเรียนวิชาศึกษา 335, ศึกษา 371) ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูเชียงใหม่.
- เบญญา ชลธารันนท์. (2543). **การตรวจสอบเด็กพิเศษ**. กรุงเทพมหานคร.สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- ประสาน บริบูรณ์กูร. (2536). **การศึกษาการจัดกิจกรรมดนตรีไทยในสหวิทยาเขตรัตนโกสินทร์**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยภาควิชาอุดมศึกษา.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2539). **การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ**. กรุงเทพมหานคร : ไร่ไทยเพรส.
- _____. (2542). **การเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษ**. กรุงเทพมหานคร : ไร่ไทยเพรส.
- _____. (2546). **วิธีสอนเด็กออทิสติก**. กรุงเทพมหานคร : ไร่ไทยเพรส.
- เพ็ญแข ลีมีศิตา. (2537). **รวมเรื่องน่ารู้เกี่ยวกับออทิสซึม**. สมุทรปราการ : ช แสงงามการพิมพ์.
- _____. (2540). **การวินิจฉัยโรคออทิสซึม**. สมุทรปราการ : ช แสงงามการพิมพ์.
- ไพโรจน์ นาคะสุวรรณ. (2528). **กิจกรรมเสริมหลักสูตร**. กรุงเทพมหานคร : อักษรบัณฑิต.
- วรรณเทพ หาญกล้า. (2539). **โรงเรียนดนตรีเอกชน:การศึกษาสภาพปัญหาการเรียนการสอน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวัฒนธรรมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วินัดดา ปิยะศิลป์. (2539). **คู่มือสำหรับพ่อแม่เพื่อเด็กออทิสติก**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.

- วิภา คงคากุล. (2529). ความสำคัญของดนตรีต่อสังคม. วารสารดนตรี. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
 cursa.
- ศิริพร สุวรรณเทศ. (2540). เอกสารวิชาการ เทคนิคการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์กับครอบครัว
 เด็กออทิสติก. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์สุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. (2538). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ : บริษัทวิสิทธิ์พัฒนาจำกัด.
- . (2541). การวิจัยธุรกิจ. กรุงเทพฯ : A.N.การพิมพ์.
- . (2541). การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ : บริษัทวิสิทธิ์พัฒนา
 จำกัด.
- . (2541). พฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพฯ : ดวงกลมสมัย.
- . (2543). หลักการตลาด. กรุงเทพฯ : ซีระฟิล์มและไซเท็กซ์.
- สถาปนวัฒน์ ภูมาลา. (2546). ทรรศนะของนักเรียนและผู้ปกครองต่อการเรียนพิเศษดนตรีใน
 โรงเรียนดนตรีสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร.
 วท.ม. กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- สุกรี เจริญสุข. (2529). บทบรรณาธิการ. วารสารดนตรี.ปีที่ 1 ตุลาคม.
- . (2530). ระบบนิ้วของเครื่องเป่า. วารสารดนตรี. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
 cursa.
- . (2540). ตลาดดนตรีสากล. มติชน, วันที่ 30 ธันวาคม, 30
- สุกัญญา พิชัยขันธ์วงศ์ดี. (2546). ปัจจัยที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาอังกฤษและพฤติกรรมของ
 ผู้บริโภคโดยเปรียบเทียบระหว่างสถาบันสอนภาษาเอ.ยู.เอ.กับสถาบันสอนภาษาบริติชเคาน์
 ซิลในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ บธ.ม.กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุดาดวง เรืองรุจิระ. (2541). หลักการตลาด. พิมพ์ครั้งที่ 6.กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ประกายพริก.
- สุมิตร คุณานุกร. (2518). หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- สุวิทย์ หิรัณยกาณฑ์และคณะ. (2540). พจนานุกรมศัพท์การศึกษา. กรุงเทพมหานคร : บริษัท ไอ
 คิว บุ๊คเซ็นเตอร์จำกัด.
- สุพจน์ เจนณะสมบัติ. (2542). การศึกษาการบริหารกิจกรรมนักเรียน ด้านการจัดการวงโยธ
 วาติของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ได้รับรางวัลชนะเลิศแห่งประเทศไทย ระหว่างปี
 พ.ศ. 2539 – 2542. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยแห่งจุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย ภาควิชาบริหารการศึกษา.

- เสริมวิทย์ สุขเมธี. (2531). **การบริหารกิจการนักเรียน**. กรุงเทพมหานคร : สหวิทยาลัย
รัตนโกสินทร์.
- เสริมศรี ไชยสร. (2526). **ระบบหลักสูตร – การสอน**. เชียงใหม่ : โรงพิมพ์ทองสิงห์การพิมพ์.
- เสรี วงษ์มณฑา. (2541). **ครบเครื่องเรื่องการค้าทางตลาด**. กรุงเทพฯ : บริษัทวิสิทธิ์พัฒนา
จำกัด.
- อดุลย์ จาตุรงค์กุล. (2524). **พฤติกรรมของผู้บริโภค**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อุทัย เพชรช่วย. (2531). กิจกรรมเสริมหลักสูตร กลยุทธ์ที่ช่วยเสริมคุณภาพ. **สารพัฒนาหลักสูตร**,
ฉบับที่ 75, 10-13.
- อัมพร โอตระกุล. (2538). **สุขภาพจิต**. กรุงเทพฯ : นำอักษรการพิมพ์.
- อรรวรร บรจรังศิลป์. (2538). **การสอนดนตรีในระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .
- Adolph Unruh. (1949). **“Some Criteria for Evaluating a Program of Activities”**. School
Activities.
- Armstrong, Gray and Phillip Kotler. (2003). **Marketing and Introduction 6th ed.** New
Jersey: Pearson Education.
- Blount, Nathan S. and Herbert J Klausmeier. (1968). **Teaching in the secondary school**. New
York : Harper & Row.
- Dollard Miller. (1950). **Theories of Personality**. Retrieved 10 May 2012. From
<http://www.kentang.com/psychnut/dollard-miller/>.
- Erikson, E. (1968) **Childhood and Society**. 2nd ed. New York : Norton,.
- Erikson, E. (1959) **Identity and the Life Cycle**. Psychological Issue,.
- Erikson, E. (1968) **Identity . Youth, and Crises**. New York : Norton.
- John R. Shannon. (1949). **“School Activities and Personality Development”**. School
Activities.
- Kotler Phillip and Gray Armstrong. (1996). **Principle of Marketing**. New Jersey: Prentice Hall.
- Kotler Phillip. (1997). **Marketing Management**. New Jersey: Prentice Hall International, Inc.
- Kotler Phillip. (2000). **Marketing Management The Millennium Edition**. New Jersey :
Prentice Hall, Inc.
- Loudon David L. (1979). **Consumer Behavior : Concept and Application**.
York: McGrill – Hill Book Company.

- M. Dale Baughman, et al. (1969). **Administration and Supervision of the Modern Secondary School**. New York : Parker Publishing.
- Mowen John C.,et al. (1998). **Consumer Behavior**,5th ed. N.J. : Prentice – Hall.
- Nathan S. Blount, and Herbert J. Klausmeier. (1968). **Teaching in Secondary School**. New York : Harper and Row.
- Schiffman Leon G and Leslie Lazer Kanuk. (1994). **Consumer Behavior**. 5th ed **Englewood Cliffs**. New Jersey : Prentice Hall,Inc.
- Sluss J.H. (1968). **High School Senior Attitudes Toward Music**.Dissertation Abstracts internation.
- Shannon, John R. (1949). **“School Activities and Personality Development.”** School Activities.
- Yamane Taro. (1976). **Statistics:An Introductory**. 2nd ed., New York:Happer.
- Zeithaml Valarie and Bitner Mary Jo. (1996). **Service Marketing**. New York:McGraw hill.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. นางสาวอรทัย ปิยะพิเชษฐกุล   ค.ม. การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน
โรงเรียนสมถวิล (สุขุมวิท 62)
2. นางสาวชลธิชา สุดาตักษณ์   กศ.ม. การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
ตำแหน่ง นักกิจกรรมบำบัด
บ้านพัฒนาครูอ้อ
3. นายภัทรวุฒิ ดินปรางค์ภาดา   ศศ.ม. Ethno musicgology
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
ตำแหน่ง นักดนตรีบำบัดและนันทนาการ
ศูนย์เวชศาสตร์ฟื้นฟู สว่างคนิเวศ สภาภาษาไทย

ภาคผนวก ข

หนังสือขอเก็บข้อมูลและหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศธ.0564.14/ 3099

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

28 มิถุนายน 2554

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์ภัทรวุฒิ ดินปรางค์ภาต

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นางสาวสุดา บั้นพานิช นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
ดนตรี (บริหารงานดนตรี) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์
ของทัศนคติต่อแนวโน้มของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติก ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียน
สมถวิล ” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. รศ.มนัส	วัฒนไชยยศ	ประธานกรรมการ
2. อาจารย์อนุรักษ์	บุญแจะ	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาที่ทำการวิจัยจำเป็นต้องใช้เครื่องมือในหน่วยงานของท่าน ดังนั้น
จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล เพื่อนำข้อมูลไปประกอบการวิจัยให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าวจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร)
รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2473-7000 ต่อ 1813

ที่ ศธ.0564.14/ 3100

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

28 มิถุนายน 2554

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์อรรถชัย ปิยะพิเชษฐกุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นางสาวสุดา บั้นพานิช นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
ดนตรี (บริหารงานดนตรี) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์
ของทัศนคติต่อแนวโน้มของผู้ปกครองนักเรียนนอกทิสติก ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียน
สมถวิล ” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. รศ.มนัส	วัฒนไชยยศ	ประธานกรรมการ
2. อาจารย์อรรถชัย	บุญแจะ	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของ
เครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้
ความสามารถทางด้านการทำงานวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิง
เนื้อหาของเครื่องดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาค่ะจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร)
รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2473-7000 ต่อ 1813

ที่ ศธ.0564.14/ 3101

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

28 มิถุนายน 2554

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน นางสาวชลธิชา สุดลักษณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นางสาวสุดา บั้นพานิช นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
ดนตรี (บริหารงานดนตรี) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์
ของทัศนคติต่อแนวโน้มของผู้ปกครองนักเรียนนอกทิสติก ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียน
สมถวิล ” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. รศ.มนัส	วัฒนไชยยศ	ประธานกรรมการ
2. อาจารย์อนุรักษ์	บุญแจะ	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของ
เครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้
ความสามารถทางด้านการทำงานวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิง
เนื้อหาของเครื่องดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร)
รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2473-7000 ต่อ 1813

ที่ ศธ.0564.14/ 3102

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

28 มิถุนายน 2554

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์ภัทรวุฒิ ดินปรางค์ภาต

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นางสาวสุดา บั้นพานิช นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
ดนตรี (บริหารงานดนตรี) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์
ของทัศนคติต่อแนวโน้มของผู้ปกครองนักเรียนออทิสติก ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียน
สมถวิล ” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. รศ.มนัส	วัฒนไชยยศ	ประธานกรรมการ
2. อาจารย์อนุรักษ์	บุญแจะ	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของ
เครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้
ความสามารถทางด้านการทำงานวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิง
เนื้อหาของเครื่องดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาค่ะจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร)
รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2473-7000 ต่อ 1813

ภาคผนวก ก
ตัวอย่างแบบสอบถาม

แบบสอบถาม

ความสัมพันธ์ของทัศนคติต่อแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครอง
ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1.1 เพศ

 ชาย หญิง

1.2 อายุ

 ต่ำกว่า 30 ปี 30 – 34 ปี 35 – 39 ปี 40 ปีขึ้นไป

1.3 ระดับการศึกษา

 ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

1.4 อาชีพ

 พ่อบ้าน / แม่บ้าน รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน ประกอบธุรกิจส่วนตัว อื่น ๆ โปรดระบุ _____

1.5 รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน

 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท 10,001 – 20,000 บาท 20,001 – 30,000 บาท 30,001 – 40,000 บาท มากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป

1.6 จำนวนบุตร..... คน

1.7 ระดับการศึกษาของนักเรียนในปกครอง

 ระดับอนุบาล ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตอนที่ 2 ทักษะของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียนสมถวิล
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ลำดับ	ทักษะของผู้ปกครองนักเรียน ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรี ที่โรงเรียนสมถวิล	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด (5)	เห็น ด้วย (4)	ไม่ แน่ ใจ (3)	ไม่ เห็น ด้วย (2)	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง (1)
ด้านกิจกรรม						
1	กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีก่อให้เกิดการ กระตุ้นการทำงานทางสมองของผู้เรียน					
2	กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีก่อให้เกิดการ พัฒนาอารมณ์ และจิตใจแก่ผู้เรียน					
3	กิจกรรมการแสดงความสามารถทางดนตรี ช่วย เสริมสร้างทักษะทางสังคมแก่ผู้เรียน					
4	กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีช่วยผ่อนคลาย ความตึงเครียด ลดความวิตกกังวลของผู้เรียน					
5	กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีก่อให้เกิด สมาธิ ช่วยเสริมสร้างและพัฒนาทักษะการ เรียนรู้ และความจำของผู้เรียน					
6	กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีก่อให้เกิดการ กระตุ้นประสาทสัมผัสการรับรู้ของผู้เรียน					
7	กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีก่อให้เกิดการ พัฒนาทักษะทางด้านการศึกษาและการใช้ ภาษาของผู้เรียน					
8	กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีช่วยลดการตึง ตัวของกล้ามเนื้อของผู้เรียน					
9	กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีก่อให้เกิด พัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อ ใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กของผู้เรียน					

ลำดับ	ทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียน ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรี ที่โรงเรียนสมถวิล	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด (5)	เห็น ด้วย (4)	ไม่ แน่ ใจ (3)	ไม่ เห็น ด้วย (2)	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง (1)
10	กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีช่วยปรับลดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้เรียน					
11	กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน					
12	การประเมินพัฒนาการของผู้เรียนมีความต่อเนื่องและมีการยืดหยุ่นตามความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน					
ด้านบุคลากร						
13	ครูผู้สอนมีความรู้และมีประสบการณ์ในการสื่อสารที่ง่ายต่อความเข้าใจของเด็กออทิสติก					
14	ครูผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการเข้าสอนและเลิกสอนตรงตามเวลา					
15	ครูผู้สอนมีบุคลิกภาพ กริยามารยาท อหยาศัย และการแต่งกายที่ดี					
16	ครูผู้สอนจัดเตรียมแผนการสอนและสื่อการสอนได้อย่างเหมาะสม					
17	ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนออทิสติกได้ทำกิจกรรมต่างๆ ได้เท่าเทียมกับเด็กปกติ					
ด้านอาคารสถานที่						
18	ขนาดของห้องเรียนมีความเหมาะสม ในการจัดกิจกรรมดนตรีสำหรับเด็กออทิสติก					
19	การจัดวางเครื่องดนตรีในมุมเสริมทักษะดนตรีเอื้ออำนวยต่อการเสริมสร้างสมาธิให้แก่ผู้เรียน					
20	อุณหภูมิในห้องเรียนมีความเหมาะสม					

ลำดับ	ทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียน ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรี ที่โรงเรียนสมถวิล	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด (5)	เห็น ด้วย (4)	ไม่ แน่ ใจ (3)	ไม่ เห็น ด้วย (2)	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง (1)
ด้านสื่อและเครื่องดนตรี						
21	เครื่องดนตรีและสื่อการเรียนการสอนทันสมัย และมีความเหมาะสมสำหรับนักเรียนอหิสติก ต่อการพัฒนาด้านทักษะดนตรี					
22	เครื่องดนตรีและสื่อการเรียนการสอนมีจำนวน เพียงพอ					
ด้านราคา						
23	ค่าใช้จ่ายกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีมี ความเหมาะสม เมื่อเปรียบเทียบกับกิจกรรม เสริมหลักสูตรวิชาอื่น					
24	ความคุ้มค่าเมื่อเทียบกับราคาค่าเรียน					
ด้านกระบวนการ						
25	ขั้นตอนการสมัครสะดวกรวดเร็ว					
26	การจัดเวลา ในการเรียนมีความเหมาะสมและ รวดเร็ว					
ด้านการประชาสัมพันธ์						
27	การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ทางแผนพับ ใบปลิว ก่อให้เกิดการสนใจให้มาเรียนกิจกรรม เสริมหลักสูตรวิชาดนตรี					
28	การแนะนำจากบุคคลอื่น ก่อให้เกิดการสนใจให้ มาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรี					

ตอนที่ 3 แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่
โรงเรียนสมถวิล

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง.....ที่ตรงกับแนวโน้ม
พฤติกรรมของท่านมากที่สุด

3.1 เมื่อบุตรของท่านเรียนจบ 1 เทอม แล้วจะลงเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาดนตรีที่โรงเรียน
สมถวิลต่อหรือไม่

เรียนต่อแน่นอน ..... ไม่เรียนต่อแน่นอน
5   4   3   2   1

3.2 ท่านจะบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออกทิสติกท่านอื่น ให้มาเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา
ดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลหรือไม่

บอกต่อแน่นอน ..... ไม่บอกต่อแน่นอน
5   4   3   2   1

3.3 หากท่านบอกต่อผู้ปกครองนักเรียนออกทิสติกท่านอื่น ท่านจะบอกถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา
ดนตรีที่โรงเรียนสมถวิลอย่างไร

สอนดี ..... สอนไม่ดี
5   4   3   2   1

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

ผู้วิจัย

ภาคผนวก จ
สำเนาประกาศนียบัตรภาษาอังกฤษ

ภาคผนวก ง
แบบตอบรับวารการเผยแพร่บทความวิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ- นามสกุล	นางสาวสุดา ปั้นพานิช
วัน เดือน ปีเกิด	14 กรกฎาคม พ.ศ. 2510
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ที่อยู่	80 หมู่ 1 ตำบลบางหญ้าแพรก อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ 10130
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2533	นิเทศศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
พ.ศ. 2550	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาคนตรี (บริหารงานคนตรี) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน	
ปัจจุบัน	ครูพิเศษวิชาคนตรี โรงเรียนสยามกมลการ บางนา ผู้จัดการ บริษัท มิวสิคพลัส